

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 25 januari 2021

82/2021

Fordonslag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag gäller, i fråga om fordon och fordonskombinationer som används på vägar som avses i vägtrafiklagen (729/2018) och på andra platser, fordonens och fordonskombinationernas

- 1) klassificering,
- 2) konstruktion, manöverorgan, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar och utrustning,
- 3) miljöegenskaper,
- 4) godkännande för trafik samt registrering,
- 5) besiktningar i syfte att kontrollera fordons skick och registeruppgifter samt ändra dessa.

Denna lag gäller tekniska vägkontroller.

Denna lag gäller import, tillverkning för försäljning, saluföring, försäljning och annan överlåtelse av nya snöskotrar och nya tunga snöskotrar samt av nya fordon avsedda för vägtrafik. Denna lag gäller också import, tillverkning för försäljning, saluföring, försäljning och annan överlåtelse av sådana system, komponenter, separata tekniska enheter och delar och sådan utrustning om vilkas tekniska egenskaper eller godkännandemärkningar föreskrivs i denna lag eller med stöd av den.

Denna lag gäller installation och reparation av snöskotrar och tunga snöskotrar samt av fordon avsedda för vägtrafik. Denna lag gäller också installation och reparation av sådana system, komponenter, separata tekniska enheter och delar och sådan utrustning om vilkas tekniska egenskaper eller godkännandemärkningar föreskrivs i denna lag eller med stöd av den.

RP 177/2020
KoUB 19/2020
RSv 215/2020

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2018/858 (32018L0858); EUT L 151, 14.6.2018, s. 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/47/EU (32014L0047); EUT L 127, 29.4.2014, s. 134
Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/45/EU (32014L0045); EUT L 127, 29.4.2014, s. 51
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 (32012L0168); EUT L 60, 2.3.2013, s. 52
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013 (32013L0167); EUT L 60, 2.3.2013, s. 1
Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/85/EY (32002L0085); EUT L 327, 4.2.2002, s. 8
rådets direktiv 1999/37/EG (31999L0037); EGT L 138, 1.6.1999, s. 57

På fordon som används uteslutande på områden som stängts av från allmän trafik tillämpas endast bestämmelserna om allmänna säkerhetskrav för fordon i 3 §, om ansvar för fordons skick, registrering och besiktning i 12 § till den del som gäller ansvaret, om skyldighet att reparera fordon och återkallelse av fordon i 178 §, om påföljder i 10 kap., om föreläggande om körförbud i 198 § och om föreläggande om kontrollbesiktning i 200 §.

Denna lag tillämpas inte på sådana förflyttningshjälpmedel som stöder eller ersätter förflyttning till fots, som har elmotorer med en sammanlagd kontinuerlig märkeffekt på högst 1,00 kilowatt och vars största konstruktiva hastighet är högst 15 kilometer i timmen. Lagen tillämpas inte heller på sådana förflyttningshjälpmedel, sparkstöttingar, lekfordon eller motsvarande anordningar som inte har motor.

Denna lag gäller inte EU-typgodkännande eller enskilt EU-fordonsgodkännande, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *fordon* en anordning som är avsedd för färd på marken och som inte löper på skenor,
- 2) *ackrediteringsorgan* ett nationellt ackrediteringsorgan som omfattas av ackrediteringsorganens avtal om ömsesidigt erkännande,
- 3) *ramförfordningen om bilar och släpfordon till dem* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 om godkännande av och marknadskontroll över motorfordon och släpfordon till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2007 och (EG) nr 595/2009 samt om upphävande av direktiv 2007/46/EG,
- 4) *CE-märkning* märkning enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93,
- 5) *förhandsanmälan* anmälan om uppgifter om ett nytt eller icke färdigbyggt fordon till Transport- och kommunikationsverket före den första registreringen,
- 6) *förhandsanmälningsintyg* ett intyg över att fordonet har förhandsanmälts,
- 7) *tidpunkten för det första ibruktagandet* den dag då fordonet har registrerats första gången i Finland eller då fordonet faktiskt har tagits i bruk,
- 8) *första registrering* den åtgärd då identifieringsuppgifter om ett fordon och uppgifter om ägande, innehav, den som ansvarar för användningen av bilen, trafikförsäkring och användningsändamål första gången antecknas i registret i Finland,
- 9) *separat teknisk enhet* en sådan anordning som är avsedd att utgöra en del av ett fordon och som kan typgodkännas separat, men bara med avseende på en eller flera särskilda fordonstyper,
- 10) *EES-stat* en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,
- 11) *E-typgodkännande* typgodkännanden enligt de reglementen, nedan *E-reglementet*, som bifogats till överenskommelsen om förenhetligande av villkoren för typgodkännande av utrustning och delar till motorfordon samt om ömsesidigt erkännande av sådant godkännande (FördrS 70/1976), nedan *Genèveöverenskommelsen*,
- 12) *EU-typgodkännande* ett förfarande genom vilket en godkännandemyndighet intygar att en typ av fordon, system, komponent eller separat teknisk enhet uppfyller de tillämpliga kraven för EU-typgodkännande,
- 13) *enskilt EU-fordonsgodkännande* ett förfarande genom vilket en godkännandemyndighet intygar att en enskild bil eller dess släpvagn, oavsett om den är unik eller inte, uppfyller de tillämpliga kraven för enskilt EU-fordonsgodkännande,
- 14) *EG-typgodkännande* ett förfarande genom vilket en godkännandemyndighet intygar att en typ av fordon, system, del eller separat teknisk enhet uppfyller de tillämpliga ad-

ministrativa bestämmelserna och tekniska kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon och i de rättsakter som förtecknas i bilaga IV eller XI till det,

15) *innehavare* en fysisk eller juridisk person som inte är fordonets ägare och till vilken den huvudsakliga användningen av fordonet har överförts eller till vilken fordonet har överlåtits för mer än 30 dagar med stöd av ett avtal,

16) *släpfordon* ett fordon som kopplas till ett annat fordon och som inte primärt är avsett att vara självgående utan dragfordon,

17) *släpanordning* en bilsläpvagn eller ett släpfordon som är avsett att kopplas till ett annat motordrivet fordon än en bil eller dess släpvagn, när de inte är avsedda för person- eller godstransport eller turism,

18) *efterkontroll* sådan kontroll av ett fordon som underkänts vid besiktning som är en del av besiktningen,

19) *system* en sammansättning av anordningar kombinerade för att utföra en eller flera specifika funktioner i ett fordon,

20) *nationellt typgodkännande* ett typgodkännande som är giltigt endast i Finland,

21) *nationellt typgodkännande av små serier* ett förfarande genom vilket en godkännandemyndighet intygar att en fordonstyp som tillverkas i små serier och för vilken det antal fordon som tillverkas inte överskrider de årliga antalsgränserna uppfyller de tillämpliga kraven för nationellt typgodkännande av små serier,

22) *komponent* en anordning som är avsedd att utgöra en del av ett fordon och som får typgodkännas oberoende av det fordonet,

23) *kopplingsbesiktning* kontroll som utförs för godkännande av koppling mellan ett dragfordon och ett eller flera släpfordon,

24) *ramförordningen om fordon i kategori L* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 om godkännande av och marknadskontroll för två- och trehjuliga fordon och fyrhjuliga,

25) *anmälan om överlåtelse* en anmälan i vilken fordonets tidigare ägare meddelar den nya ägarens namn och adress och fordonets överlåtelседatum till den som utför registreringar för anteckning i registret,

26) *etappvis typgodkännande* ett förfarande genom vilket en eller flera godkännandemyndigheter intygar att en icke färdigbyggd eller en etappvis färdigbyggd fordonstyp, enligt tillverkningsstadiet, uppfyller de tillämpliga administrativa bestämmelserna och tekniska kraven,

27) *motordrivet fordon* bilar, motorcyklar, mopeder, tre- och fyrhjuliga fordon i kategori L, traktorer, motorredskap och terrängfordon,

28) *ändringsbesiktning* kontroll som utförs för att ändringar av ett fordon ska kunna godkännas eller för att de uppgifter som antecknats om fordonet i registret ska kunna ändras eller kompletteras,

29) *ändringsregistrering* anteckning i registret av förändringar som i fråga om fordonet skett i uppgifterna om ägande, innehav, den som ansvarar för användningen av bilen, trafikförsäkring och användningsändamål,

30) *periodisk besiktning* föreskriven regelbunden kontroll av ett fordons skick under den tid fordonet används och av de uppgifter som antecknats om fordonet i registret,

31) *utsedd teknisk tjänst* en inrättning som en godkännandemyndighet utsett till teknisk tjänst och som anmälts till Europeiska kommissionen eller Förenta nationernas generalsekretariat,

32) *del* varor som används för montering, reparation och underhåll av ett fordon samt reservdelar,

33) *registreringsanmälan* anmälan om uppgifter om första registrering, ändringsregistrering eller användning i trafik av ett fordon till den som utför registreringar,

34) *registreringsskylt* en skylt som fästs på fordonet och anger fordonets registrerings-tecken,

35) *registreringstecken* en av den som utför registreringar given bokstavs- och siffer-serie som identifierar fordonet,

36) *register* det trafik- och transportregister som avses i lagen om transportservice (320/2017),

37) *den som utför registreringar* Transport- och kommunikationsverket och en i 25 kap. i lagen om transportservice avsedd tjänsteleverantör som bistår i registreringsupp-gifter,

38) *registreringsbesiktning* kontroll som utförs för att klassificera och registrera ett en-skilt fordon och för att konstatera dess överensstämmelse med kraven,

39) *registreringsintyg* ett dokument om första registrering, ändringsregistrering, av-ställning och påställning som utfärdats av den som utför registreringar och som intygar att fordonet är registrerat,

40) *kombination av däck och dubbar* ett dubbdäck som är nationellt typgodkänt som komponent,

41) *förflyttningsmärke* ett märke som fästs på fordonet och anger fordonets registre-ringstecken,

42) *avtalsregistrerare* en i 25 kap. i lagen om transportservice avsedd tjänsteleverantör till vilken Transport- och kommunikationsverket har överfört assisterande uppgifter som gäller tillstånds- och registerverksamhet,

43) *ekonomisk aktör* tillverkaren, tillverkarens representant, importören eller distribu-tören av fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar eller utrustning,

44) *ramförfordningen om traktorer och släpfordon till dem* Europaparlamentets och rå-dets förordning (EU) nr 167/2013 om godkännande och marknadskontroll av jordbruks- och skogsbruksfordon,

45) *teknisk vägkontroll* på väg eller på andra platser förrättad kontroll av ett fordons skick och av de uppgifter som antecknats om fordonet i registret,

46) *typ fordon (fordonstyp)*, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar el-ler utrustning som är likadana i fråga om sådana väsentliga delar som avses i Europeiska unionens lagstiftning eller i den nationella lagstiftningen,

47) *typgodkännande* ett förfarande genom vilket en godkännandemyndighet intygar att en typ av fordon, system, komponent, separat teknisk enhet, del eller utrustning uppfyller de tillämpliga administrativa bestämmelserna och tekniska kraven,

48) *tillverkarens representant* den som tillverkaren av fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar eller utrustning befullmäktigat att företräda tillverkaren inför godkännandemyndigheten eller marknadskontrollmyndigheten och handla för till-verkarens räkning i frågor som gäller typgodkännande eller enskilt godkännande,

49) *kontrollbesiktning* en besiktning som föreläggs av en myndighet på grund av fel och brister i fordonet,

50) *variant* fordon av samma typ som i fråga om vissa delar är likadana,

51) *certifikat* en identifieringskod som lämnas till en förhandsanmälare eller till den i registret antecknade ägaren av ett fordon och som visar äganderätten till fordonet,

52) *utrustning* alla andra varor än delar som kan läggas till eller installeras på ett for-don,

53) *version* fordon av samma typ och variant som i fråga om vissa delar är likadana,

54) *enskilt godkännande* ett förfarande genom vilket en godkännandemyndighet inty-gar att en enskild bil eller dess släpvagn, oavsett om den är unik eller inte, uppfyller de tillämpliga kraven för nationellt enskilt godkännande.

3 §

Allmänna säkerhetskrav för fordon och fordonskombinationer

Ett fordon och en fordonskombination ska lämpa sig för trafik och ha en sådan konstruktion och utrustning, vara i ett sådant skick och ha sådana övriga egenskaper att de är säkra. Fordonets och fordonskombinationens konstruktion, utrustning, yttre form och material får inte orsaka fara.

Ett fordon och en fordonskombination ska vara lätta att manövrera i vanliga körsituationer. Manöverorganen ska vara konstruerade och placerade så att de kan användas lätt och säkert under körning. Manöverorgan, mätare och kontrollampor får inte skilja sig från motsvarande system i fordon i samma kategori så mycket att det orsakar olägenhet eller fara.

4 §

Skyldighet att avhjälpa brister och fel

Om sådana brister eller fel observeras i ett fordons konstruktion eller utrustning som påverkar säkerheten eller miljöegenskaperna, får fordonet inte användas i trafik förrän bristerna och felen har avhjälpits. Detta förbud gäller dock inte under färden konstaterade brister eller fel som med hänsyn till förhållandena kan anses ringa och som har uppstått under färden, när de inte omedelbart har kunnat observeras och avhjälpas av föraren eller inte utan betydande olägenhet kan avhjälpas under färden.

5 §

Användning i trafik av fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar och utrustning

Ett fordon, ett system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utrustning får inte användas i trafik, om fordonstypen eller fordonet, systemet, komponenten, den separata tekniska enheten, delen eller utrustningen inte har godkänts för trafik på behörigt sätt.

6 §

Försäljning av fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar och utrustning

Sådana fordon som inte uppfyller vad som föreskrivs i denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter och som inte försetts med godkännandemärkning enligt dessa bestämmelser och föreskrifter eller med CE-märkning, om sådan förutsätts i bestämmelserna eller föreskrifterna, får inte importeras till landet i försäljningssyfte eller tillverkas för försäljning i Finland som nya för vägtrafik. Detsamma gäller snöskotrar och tunga snöskotrar avsedda för terrängtrafik. Ett sådant fordon får inte heller saluföras, säljas eller annars överlätas.

Sådana system, komponenter, separata tekniska enheter och delar och sådan utrustning som inte uppfyller vad som föreskrivs i denna lag och med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter och som inte försetts med godkännandemärkning enligt dessa bestämmelser och föreskrifter eller med CE-märkning, om sådan förutsätts i bestämmelserna eller föreskrifterna, får inte importeras till landet i försäljningssyfte eller tillverkas för försäljning i Finland för att användas i vägtrafik eller terrängtrafik. Sådana system, komponenter, separata tekniska enheter och delar eller sådan utrustning får inte heller saluföras, säljas eller annars överlätas.

Förbudet enligt 1 och 2 mom. gäller inte fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar eller utrustning som på grund av slitage eller av någon annan orsak är odugliga för det ursprungliga ändamålet, om detta anges synligt genom en anteckning på de fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter och delar eller den utrustning som saluförs eller på deras förpackningar eller om det annars klart framgår att ett fordon, ett system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utrustning säljs som skrot eller för något annat ändamål än för att som sådant eller sådan användas i trafik.

7 §

Ändring, konstruktion och reparation av fordon

Om inte något annat föreskrivs nedan, får ett fordon som används i trafik inte repareras, ändras eller förses med tilläggsanordningar så att fordonet inte längre uppfyller de krav som gällde i Finland vid tidpunkten för det första ibruktagandet eller därefter. Ett fordon får inte heller tillåtas bli ändrat så att det inte längre uppfyller dessa krav. De risker för säkerheten, hälsan eller miljön som fordonets ålder och naturliga slitage medför får inte heller öka mer än i ringa omfattning.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om de i 1 mom. avsedda tekniska kraven för reparation och istandsättning av fordon och ändring av fordons konstruktion och om de utredningar som krävs i fråga om dem samt om sådana smärre undantag och alternativa krav som tillämpas av ändamålsenlighetsskäl vid påvisande av i 139 och 144 § avsedd överensstämmelse med kraven och i fråga om kraven. De risker för säkerheten, hälsan eller miljön som undantagen och de alternativa kraven medför får inte öka mer än i ringa omfattning.

8 §

Stamfordon, reparerade fordon och hopbyggda fordon

Stamfordon är ett fordon, från vilket mer än 50 procent av de ursprungliga delarna i ett reparerat eller hopmonterat fordon härstammar. *Reparerat fordon* är ett fordon som skadats och som därefter istandsatts, som har ett stamfordon och vars ursprungliga delar har bytts ut till minst 25 procent. Med reparerat fordon avses också ett hopmonterat fordon. Ett reparerat fordon antecknas i registret med stamfordonets identifieringsuppgifter.

Hopbyggt fordon är ett fordon av vars ursprungliga delar minst 50 procent byts ut. Ett hopbyggt fordon ska ges ett nytt identifieringsnummer. Om det är fråga om ett fordon i kategori M, N eller O som tas i bruk första gången, ska det godkännas enskilt. Fordon i andra kategorier ska visas upp för godkännande vid en registreringsbesiktning.

I registret och i registreringsintyget ska antecknas uppgifter om att det är fråga om ett reparerat eller hopbyggt fordon samt behövliga uppgifter om de delar som använts i det reparerade eller hopbyggda fordonet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas det närmare bestämmelser om

- 1) delars och delhelheters andel av fordon,
- 2) antecknande av uppgifter om ett hopbyggt eller reparerat fordon i registreringsintyget och registret,
- 3) vid vilken tidpunkt ett hopbyggt eller reparerat fordon anses vara hopbyggt eller reparerat.

9 §

Utredning om ursprunget av delar i reparerade och hopbyggda fordon

Vid registreringsbesiktning av ett reparerat fordon ska det läggas fram en utredning om andelen utbytta delar. Om besiktningsstället anser det nödvändigt, ska en tillförlitlig utredning läggas fram om delarnas ursprung.

En tillförlitlig utredning ska läggas fram om ursprunget av de delar som använts vid montering av ett hopbyggt fordon.

Som utredning som avses i 1 och 2 mom. ska vid registreringsbesiktning eller enskilt godkännande läggas fram en förteckning över delarna samt behövliga bilagor till den. Fordonets ägare eller innehavare ska skaffa de uppgifter som behövs för att göra upp förteckningen över delarna.

10 §

Individuellt tillverkade fordon

Ett individuellt tillverkat fordon är ett fordon i kategori L3e, L4e eller L5e i vilket en del av delarna är individuellt tillverkade eller sådana serietillverkade delar som ändrats avsevärt och i vilket högst 50 procent av delarna härstammar från samma serietillverkade fordonsmodell.

Transport- och kommunikationsverket beviljar på ansökan identifieringsnummer för individuellt tillverkade fordon. Under ett kalenderår får det beviljas högst 150 identifieringsnummer. Första registrering ska ske inom fem år från det att identifieringsnumret har beviljats. I annat fall ska ett nytt identifieringsnummer sökas för fordonet.

Besiktningsstället bestyrker identifieringsnumret med sin stans framför och efter identifieringsnumret.

11 §

Registrering och besiktning av fordon

Ett motordrivet fordon och ett släpfordon som kopplas till det eller till dess släpfordon ska genomgå första registrering och ändringsregistrering samt besiktning på behörigt sätt, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den. Ett motordrivet fordon och ett släpfordon som kopplas till det eller till dess släpfordon och som inte genomgått första registrering, ändringsregistrering och besiktning på behörigt sätt får inte användas i trafik (*användningsförbud*).

12 §

Ansvar för fordons skick, registrering och besiktning

Ett fordons ägare eller en innehavare som i ägarens ställe har anmälts till registret samt ett fordons förare är ansvariga för att ett fordon som används i trafik är trafikdugligt och, om så förutsätts, har registrerats och besiktats.

Om ett fordon framförs av en arbetstagare anställd hos ägaren eller innehavaren, ska arbetsgivaren se till att fordonet är trafikdugligt när det överlämnas till arbetstagaren för framförande samt att fordonet granskas och genomgår service tillräckligt ofta för att det ska hållas i trafikdugligt skick. Föraren ska utan dröjsmål underrätta arbetsgivaren om brister som han eller hon observerat i fordonets skick och inte själv kan avhjälpa.

Fordons konstruktion, manöverorgan och utrustning

Ett fordon som används i trafik ska uppfylla de krav som gällde vid tidpunkten för det första ibruktagandet av fordonet eller därefter, om inte något annat föreskrivs eller bestäms.

För att användas i trafik krävs dock åtminstone att

- 1) fordon har en pålitlig och funktionssäker styrinrättning,
- 2) motordrivna fordon, cyklar och lätta elfordon har en färdbröms,
- 3) fordon har däck och fälgar eller band eller medar som motsvarar den belastning de utsätts för,
- 4) motordrivna fordon har ett brandsäkert bränslesystem och elsystem,
- 5) fordon har behövliga strålkastare och lyktor, reflektorer och reflekterande identifieringsskyltar,
- 6) fordon har en varningstriangel, om fordonets största tekniskt tillåtna totalmassa är över 500 kilogram, om det inte är fråga om fordon i kategori O₁ eller andra släpfordon med en totalmassa som är högst 750 kilogram då det räcker att dragfordonet har en varningstriangel,
- 7) fordon erbjuder föraren tillräcklig sikt framåt, åt sidan och bakåt,
- 8) fordon försedda med vindruta har behövliga anordningar för att säkerställa sikten genom vindrutan i alla väderförhållanden,
- 9) lätta fordon har behövliga anordningar och konstruktioner för att skydda förare och passagerare vid sammanstötningar,
- 10) motordrivna fordon, lätta elfordon och cyklar har en ljudsignalanordning,
- 11) motordrivna fordon har en hastighetsmätare och fordon i kategori M₂, M₃, N₂ eller N₃ har en hastighetsbegränsare,
- 12) fyr- eller flerhjuliga motordrivna fordon har en backningsanordning,
- 13) fordon har konstruktioner som säkerställer en tillräcklig styrförmåga, tillräckliga kurvkörnings- och bromsningsegenskaper samt vändbarhet,
- 14) fordon med hjul har tillräcklig fri markhöjd,
- 15) lastutrymmet i fordon som används för godstransport har sådana konstruktioner och sådan utrustning som är säker och som lämpar sig för den last som transporteras samt surrings- och fästnanordningar som används för surring och säkring av last,
- 16) släpfordon och fordon som används för att dra ett släpfordon har en funktionssäker och hållbar kopplingsanordning.

Fordon i kategorierna M₁, N₁ och L3e–L7e ska vara försedda med en anordning som förhindrar olovlig användning av fordonet.

EU- och EG-typgodkända fordon anses uppfylla de krav som föreskrivs i 1–3 mom.

Begagnade fordon anses uppfylla de krav som föreskrivs i 1–3 mom., om fordonen uppfyller de tekniska krav som gällde i Finland vid tidpunkten för det första ibruktagandet eller därefter. Fordon avsedda för vägtrafik ska dock alltid ha en varningstriangel i enlighet med de krav som föreskrivs i 2 mom. 6 punkten.

Bestämmelser om färdskrivare finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 165/2014 om färdskrivare vid vägtransporter, om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare vid vägtransporter och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet. Med kommersiella fordon enligt artikel 3 led i i förordning (EG) nr 561/2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 avses i Finland ett sådant fordon i kategori M eller N för vilket det förflutit minst 30 år sedan utgången av dess första ibruktagningsår och som inte används för kommersiella gods- eller persontransporter.

Om det i ett nytt fordon i kategori M som släppts ut på marknaden finns en fast installerad bilradiomottagare, ska mottagaren kunna ta emot och återge digitala och analoga markbundna radiosändningar.

Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om

- 1) kraven på ett fordons konstruktion och egenskaper,
- 2) kraven på system, komponenter, separata tekniska enheter, delar och utrustning för fordon,
- 3) kraven på lastkorgar och lastutrymmen, fästanordningar som används för lastsäkring och skyddskonstruktioner för fordon som används för godstransport,
- 4) surrnings- och fästanordningar som används för surrning och säkring av last.

14 §

Undantag från kraven på fordons konstruktion, manöverorgan och utrustning

Vid nationellt typgodkännande av små serier och godkännande för användning i trafik av fordon som är tillverkade eller importerade i enstaka exemplar eller av komponenter, system eller separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon ska de krav som anges i 13 § 2 mom. och som gäller förstörande provning inte gälla. Det ska dock påvisas att de centrala kraven är uppfyllda.

Sådana hastighetsbegränsare som avses i 13 § 2 mom. 11 punkten krävs inte i

- 1) militärfordon, räddningsbilar, polisfordon, Tullens fordon och Gränsbevakningsväsendets fordon,
- 2) bussar som används endast i tätortstrafik, eller
- 3) bilar som på grund av sin konstruktion inte kan överstiga den hastighet som är tillåten för fordonet.

I fråga om andra centrala krav än de som gäller strålkastare och lyktor i 13 § 2 mom. får de krav som tillämpades vid den första registreringen i det tidigare registreringslandet eller som gällde vid tidpunkten för det första ibruktageandet eller nyare krav tillämpas på ett fordon som innehas eller tidigare har innehaft av en främmande stats beskickning eller medlem av diplomatkåren, som har erhållits från utlandet som arv eller genom testamente eller som anskaffats på en tullauktion eller någon annan av staten arrangerad auktion.

Kraven i 13 § 2 mom. tillämpas inte på sådana cyklar med en sitshöjd på högst 0,635 meter som inte är avsedda att användas av vuxna och inte heller på cyklar som är avsedda endast för idrotts- eller tävlingsbruk.

Som färdbröms för lätta elfordon godkänns också en elmotor som säkerställer en tillräcklig retardation. Som styrinrättning godkänns också ett stabiliseringssystem som säkerställer en tillräcklig styrförmåga.

Ett godkännande för användning i trafik av terrängfordon och motorredskap som tas i bruk första gången ska omfatta de delar och egenskaper som avses i 13 § 2 mom., med följande undantag:

- 1) backningsanordning krävs inte, om fordonets egenmassa är högst 300 kilogram eller om fordonet har manöverorgan för körning framåt och bakåt,
- 2) hastighetsmätare krävs inte i fordon vars högsta konstruktiva hastighet är högst 40 km/h,
- 3) färdbröms krävs inte på motorredskap med hydrostatisk kraftöverföring, om en tillräcklig retardation kan åstadkommas med hjälp av kraftöverföringen och fordonet blir stående vid motorstopp,
- 4) luftkuddefartyg omfattas endast av kravet om en ljudsignalanordning,
- 5) på ett motorredskap som styrs av en gående tillämpas endast kravet på reflektorer.

De strålkastare, lyktor och reflektorer som det är obligatoriskt att installera ska vara typgodkända eller, om kravet på typgodkännande inte rimligen kan tillämpas, motsvara de centrala kraven på färg, ljusstyrka och synlighet.

Fordon som är avsedda att användas av förare eller passagerare med rörelsehinder kan godkännas för transportändamål även om den specialanordning som installerats med anledning av rörelsehindret inte uppfyller bestämmelser eller föreskrifter, förutsatt att trafik-säkerheten inte nämnvärt äventyras.

15 §

Identifieringsnummer och tillverkarskylt

Ett motordrivet fordon och dess släpvagn samt ett till en traktor kopplat släpfordon som används i trafik ska ha ett identifieringsnummer. Identifieringsnumret ges av tillverkaren, Transport- och kommunikationsverket, ett besiktningsställe eller en myndighet som sköter registrering av utländska fordon. Identifieringsnumret ska bevisligen och permanent märkas ut på fordonet på ett synligt ställe. Om identifieringsnumret skadas eller avlägsnas, ska numret märkas ut på nytt på fordonet. En bil som första gången tas i bruk och dess släpvagn, ett fordon i kategori L och en traktor ska dessutom ha en tillverkarskylt.

Besiktningsstället antecknar i registret de åtgärder som ska vidtas i fråga om identifieringsnumret och dess eventuella nya placering. Ett reparerat fordon antecknas i registret med stamfordonets identifieringsnummer.

Besiktningsstället ska meddela uppgifter om den stans som anger besiktningsstället till Transport- och kommunikationsverket innan stansen tas i bruk.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om beviljande av och utmärkande av identifieringsnummer och om hur ett skadat eller avlägsnat identifieringsnummer ska märkas ut på nytt på hopbyggda, reparerade, skadade och individuellt tillverkade fordon.

Bestämmelser om kraven på tillverkarskylt och identifieringsnummer finns i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, ramförordningen om fordon i kategori L och ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem. Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om kraven på ett fordonets identifieringsnummer och tillverkarskylt.

16 §

Begränsning av energi- och miljökonsekvenser

Ett fordons energiförbrukning och växthusgasutsläpp samt faktorer som har skadliga miljökonsekvenser får inte onödigt avvika från motsvarande konsekvenser som orsakas av fordon som uppfyller vad som var den allmänna tekniska nivån vid den tidpunkt då fordonet tillverkades, eller onödigt medföra risker för hälsan eller miljön.

Fordon som på grund av ett byte av drivkraft eller byte av bränsletyp har ändrats efter det att de togs i bruk första gången ska omfattas av kraven på begränsning av energi- och miljökonsekvenser endast till den del ändringen kan inverka på huruvida fordonet genom den nya drivkraften eller bränsletypen uppfyller de gränsvärden som gällde då fordonet först togs i bruk. Vid fastställandet av det gränsvärde som gällde vid tidpunkten för det första ibruktagandet beaktas fordonets naturliga slitage i enlighet med 7 § 1 mom.

Vid nationellt typgodkännande av små serier, enskilt godkännande och godkännande för användning i trafik av fordon som är tillverkade eller importerade i enstaka exemplar tillämpas kraven på begränsning av energi- och miljökonsekvenser endast till den del ändringen direkt hänför sig till påvisandet av att gränsvärdena uppfylls, om det inte är nödvändigt för begränsningen och övervakningen av energi- och miljökonsekvenser. Påvisandet kan även genomföras på annat sätt som lämpar sig för fordonet än genom det sätt för påvisande som ingår i kraven på typgodkännande, om det tillräckligt tillförlitligt kan påvisas att resultaten motsvarar gränsvärdena eller andra krav för godkännandet.

De faktorer i dubbar och dubbdäck som har skadliga miljökonsekvenser får inte onödigt avvika från motsvarande konsekvenser som orsakas av dubbar och dubbdäck som uppfyller vad som var den allmänna tekniska nivån vid den tidpunkt då dubbarna eller dubbdäcken tillverkades eller togs i bruk, eller onödigt medföra risker för hälsan eller miljön.

Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om de gränsvärden för buller och utsläpp som ska tillämpas vid godkännande av fordon.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om de i 1 mom. avsedda tekniska krav på delar och egenskaper som hänför sig till begränsning av energi- och miljökonsekvenser. Föreskrifterna ska vara behövliga för att en tillräcklig internationell allmän kravnivå ska uppnås och en tillräcklig nivå på skyddet av hälsan och miljön säkerställas.

Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om de krav som ställs på dubbar och dubbdäck som är tillåtna för användning i trafik.

17 §

Undantag från kraven på begränsning av energi- och miljökonsekvenser och på fordons konstruktion, manöverorgan och utrustning

Transport- och kommunikationsverket får för enskilda fordon eller fordonskombinationer bevilja undantag från sådana bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av denna lag och som gäller begränsning av fordons eller fordonskombinationers energi- och miljökonsekvenser eller som gäller säkerheten i fråga om deras konstruktion, manöverorgan, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar, utrustning eller egenskaper. En förutsättning för beviljande av undantag är att avvikelserna från kraven inte ökar riskerna för säkerheten, hälsan eller miljön mer än i ringa omfattning och att den inte snedvrider konkurrensen. Undantag får beviljas tills vidare eller för viss tid och förenas med villkor.

Undantag enligt 1 mom. kan beviljas

1) för ett oregistrerat fordon som har importerats till eller tillverkats i Finland minst fyra år före registreringen och som inte har använts, så att det tas i bruk enligt de krav som gällde när fordonet importerades eller tillverkades,

2) för en period av högst fyra år från de krav som gäller fordonen för ett eller flera separat specificerade fordon som ska användas i hastighetstävlingar, då fordonet används i samt är på väg till och från en tävling eller vid besök till tävlingsbesiktning,

3) av annat särskilt skäl för ett eller flera separat specificerade fordon från de krav för godkännande för användning i trafik som föreskrivs eller bestäms med stöd av denna lag.

18 §

Krav på fordon som begagnade förts in i landet

Ett fordon som begagnat förts in i landet och registreras första gången eller annars tas i bruk första gången i Finland ska uppfylla de tekniska krav som gällde i Finland vid tidpunkten för det första ibruktagandet eller därefter. EU- eller EG-typgodkända fordon som registrerats i en annan EES-stat och som uppfyller kraven i 7 § och som i registreringsintyget inte har några anteckningar om begränsningar i fråga om användningen anses uppfylla de krav som föreskrivs i detta moment.

Vid första registrering av bilar eller bilsläpvagnar som begagnade förts in i landet någon annanstans ifrån än från en EES-stat eller från landskapet Åland och som tagits i bruk där första gången för mindre än sex månader sedan ska fordonet föras till enskilt godkännande, om det inte har EU- eller EG-typgodkänts.

Transport- och kommunikationsverket får meddela tekniska föreskrifter om undantag från de tekniska krav som avses i 1 mom. Undantagen ska vara nödvändiga med tanke på

fordonens användningsändamål, trafiksäkerhetskraven och möjligheterna att uppfylla de krav som gäller fordonen.

19 §

Krav på fordon och fordonskombinationer som används vid specialtransporter

Fordon och fordonskombinationer som används vid specialtransporter ska förses med tillräckliga märkningar, igenkännings- och varningslyktor, reflektorer och andra varningsanordningar för att förebygga fara och olägenhet som orsakas av specialtransporter. Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om de märkningar, igenkännings- och varningslyktor, reflektorer och andra varningsanordningar som krävs i fordon och fordonskombinationer som används vid specialtransporter.

Varningsfordon som används vid specialtransporter ska vara fordon i kategori M₁, N₁ eller N₂ vars tekniskt tillåtna största totalmassa inte överstiger 7,5 ton. Varningsfordonen ska vara lätta att observera och förses med tillräckliga märkningar, reflektorer, igenkännings- och varningslyktor samt andra varningsanordningar för att förebygga fara och olägenhet som orsakas av specialtransporter. Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om färger som krävs av varningsfordon som används vid specialtransporter, om varningsskyltar, höjdmätare, varningslyktor, reflektorer och andra varningsanordningar i varningsfordon samt om tillbörliga anordningar och redskap som ska användas i varningsfordon vid reglering av trafiken och tryggnad av säkerheten.

2 kap.

Klassificering av fordon

20 §

Bil

Bestämmelser om klassificering av fordon i kategorierna M och N (*bil*) finns i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem.

Bilar delas in i följande underkategorier:

- 1) fordon i kategori M₁ (*personbil*),
- 2) fordon i kategori M₂ och M₃ (*buss*),
- 3) fordon i kategori N₁ (*paketbil*),
- 4) fordon i kategori N₂ och N₃ (*lastbil*).

21 §

Två- och trehjuliga fordon och fyrhjulingar

Bestämmelser om klassificering av fordon i kategori L (*två- och trehjuliga fordon och fyrhjulingar*) finns i ramförordningen om fordon i kategori L.

22 §

Traktorer, släpvagnar i kategori R samt utbytbar dragen utrustning i kategori S

Bestämmelser om klassificering av fordon i kategorierna T och C (*traktorer*), släpvagnar i kategori R samt utbytbar dragen utrustning i kategori S finns i ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem.

23 §

Motorredskap

Med *motorredskap* avses

- 1) självgående fordon som är konstruerade och tillverkade som ett arbetsredskap och som med hänsyn till sin konstruktion inte lämpar sig för person- eller godstransport; arbetsredskap som är monterade på ett bilunderrede betraktas inte som motorredskap,
- 2) dragtruckar som tillverkats för förflyttning av släpvagnar och transportlavetter i hamn eller på något annat terminalområde och vars största konstruktiva hastighet är högst 50 kilometer i timmen, om inte fordonet är en lastbil eller traktor,
- 3) andra fordon som används för transporter på en byggarbetsplats än traktorer (*dumper*), om inte fordonet ska betraktas som lastbil.

24 §

Terrängfordon

Med *terrängfordon* avses en motorsläde med band eller medar, ett luftkuddefartyg eller ett annat motordrivet fordon tillverkat för person- eller godstransport eller för dragning av andra fordon på is, i snö eller på sank mark eller för färd med marken som stöd. Med *terrängfordon* avses dock inte ett fordon som är avsett att framföras även på andra vägar än snöskoterleder och inte heller ett fordon som är EU- eller EG-typgodkänt för en fordonskategori som avses i 20–22 § och avsett att framföras på väg.

Motorsläde är ett terrängfordon som har medar eller band. *Snöskoter* är en banddriven motorsläde med plats för högst två personer utöver föraren och med en egenmassa av högst 500 kilogram. *Tung snöskoter* är en banddriven motorsläde med plats för högst fyra personer utöver föraren och med en egenmassa av över 500 och högst 800 kilogram.

25 §

Bilsläpvagn

Bestämmelser om klassificeringen av fordon i kategori O (*bilsläpvagn*) finns i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem.

26 §

Övriga släpfordon

Övriga släpfordon är släpvagnar till fordon i kategori L, släpvagnar till cyklar, släpvagnar till terrängfordon och släpvagnar till motorredskap samt andra än EU-typgodkända släpfordon till traktorer.

27 §

Fastställande av kategorin för fordon

Som kategorier och underkategorier för fordon i kategorierna M, N, O, L, T, C, R och S som tas i bruk första gången i Finland och som inte är EU- eller EG-typgodkända används kategorierna och underkategorierna enligt klassificeringsgrunderna i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, ramförordningen om fordon i kategori L och ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem.

Som kategori och underkategori för ett fordon som redan är i bruk i Finland används den kategori och underkategori som fastställdes för fordonet i samband med att det togs i bruk första gången eller, om fordonet är registrerat, den kategori och underkategori som har antecknats i registret.

28 §

Övriga fordon utan motor

Med *cykel* avses ett sådant fordon tillverkat för transport av en eller flera personer eller gods som är utrustat med pedaler eller vevanordningar och som helt eller delvis framdrivs med muskelkraft och som har minst två hjul. En cykel kan också ha elmotorer med en sammanlagd kontinuerlig märkeffekt på högst 250 watt, förutsatt att elmotorerna fungerar endast vid trampning och kopplas ur funktion senast när hastigheten stiger till 25 kilometer i timmen (*cykel med elassistans*). Elmotorerna får dock fungera även utan trampning, om hastigheten är högst 6 kilometer i timmen.

Vad som i denna lag föreskrivs om cyklar tillämpas också på sparkcyklar och andra motsvarande fordon utan motor, om det på grund av deras storlek eller användningsändamål är nödvändigt att kräva att de uppfyller kraven på reflektorer, strålkastare och lyktor och andra viktiga säkerhetskrav som gäller cyklar.

Som fordon utan motor betraktas också sådana vagnar eller slädar som dras av djur och som är avsedda och utrustade för vägtrafik, om det på grund av deras storlek och användningsändamål är nödvändigt att kräva att de uppfyller kraven på reflektorer, strålkastare och lyktor och andra viktiga säkerhetskrav som gäller fordon.

29 §

Lätta elfordon

Med *lätt elfordon* avses ett sådant annat fordon med elmotor än en i 28 § 1 mom. avsedd cykel med elassistans eller ett i ramförrordningen om fordon i kategori L avsett fordon i kategori L, vars framdrivande motorer har en sammanlagd kontinuerlig märkeffekt på högst 1,00 kilowatt och vars konstruktiva hastighet är högst 25 kilometer i timmen.

30 §

Räddningsbil, polisfordon, Tullens fordon och Gränsbevakningsväsendets fordon

Räddningsbil är ett för räddningsväsendet särskilt tillverkat fordon i kategori M eller N, vars totalmassa är större än 3,5 ton. Som räddningsbil betraktas också andra fordon i kategori M eller N som innehåller av en kommuns eller samkommuns räddningsverk eller av en myndighet som lyder under statens räddningsförvaltning, av Räddningsinstitutet eller av en flygplatsoperatör och som används uteslutande för uppgifter inom räddningsväsendet. Också manskapsbilar som ägs av en brandkår och som har plats för minst åtta personer utöver föraren betraktas som räddningsbilar. Räddningsbilar ska vara lämpliga för räddningsväsendets bruk.

Polisfordon är för polisen särskilt tillverkade eller utrustade fordon. Polisfordon ska vara lämpliga för polisens bruk.

Gränsbevakningsväsendets fordon är för Gränsbevakningsväsendet särskilt tillverkade eller utrustade fordon. Gränsbevakningsväsendets fordon ska vara lämpliga för Gränsbevakningsväsendets bruk.

Tullens fordon är för Tullen särskilt tillverkade eller utrustade fordon. Tullens fordon ska vara lämpliga för Tullens bruk.

Bestämmelser om konstruktion, utrustning och färg på räddningsbilar samt om utrustning, färgsättning och emblem på polisfordon och Gränsbevakningsväsendets fordon utfärdas genom förordning av inrikesministeriet. Färgsättning och emblem på polisfordon och Gränsbevakningsväsendets fordon, eller sådan färgsättning och sådana emblem som är förvillande lika dem, får inte användas på andra fordon.

Transport- och kommunikationsverket meddelar föreskrifter om de tekniska kraven på och installeringen av igenkänningslyktor, varningslyktor, reflektorer, reflekterande märk-

ning och ljudsignalanordningar som det speciella ändamål som räddningsbilar, polisfordon, Tullens fordon och Gränsbevakningsväsendets fordon används för förutsätter.

31 §

Ambulans och fordon för prehospital akutsjukvård

Bestämmelser om klassificering av ambulanser finns i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem.

Ett *fordon för prehospital akutsjukvård* är ett fordon som är utrustat för uppgifter inom den prehospitala akutsjukvård som avses i hälso- och sjukvårdslagen (1326/2010). Fordon för prehospital akutsjukvård ska vara lämpliga för prehospital akutsjukvård och vara lätta att observera.

Närmare bestämmelser om den noggrannare klassificeringen av ambulanser och fordon för prehospital akutsjukvård, dimensionering av karosseri och patientutrymme, prestanda samt medicinsk och annan utrustning får utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om de tekniska kraven på och installeringen av igenkänningslyktor, varningslyktor, reflektorer, reflekterande märkning och ljudsignalanordningar som det speciella ändamål som ambulanser och fordon för prehospital akutsjukvård används för förutsätter med iakttagande av vad som föreskrivs i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem.

32 §

Utryckningsfordon

Utryckningsfordon är räddningsbilar, polisfordon, Gränsbevakningsväsendets fordon, Tullens fordon, ambulanser, fordon för prehospital akutsjukvård, Försvarsmaktens räddningsbilar, Försvarsmaktens ambulanser och militärpolisfordon, när de är utrustade med en varningslykta med blått blinkande ljus och en ljudsignalanordning för utryckningsfordon.

33 §

Tillgängliga fordon och fordon med bårplats

Ett *tillgängligt fordon* är ett fordon som har byggts och utrustats särskilt för transport av rullstolsburna personer. Ett tillgängligt fordon ska ha en lyft för rullstol eller en ramp som är sammanhängande på bredden och är säker. Ett tillgängligt fordon ska dessutom ha en rullstolsplats. Bredden av den öppning som leder till rullstolsplatsen ska vara tillräcklig.

Ett *fordon med bårplats* är ett annat fordon i kategori M än en ambulans avsett för transport av passagerare på bår. Båren ska fästas på ett säkert sätt i bilen. Transportutrymmet ska vara lämpligt för ändamålet.

Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om tillgängliga fordon, fordon med bårplats, dimensioneringen av transportutrymmet och de hjälpmedel som behövs för resandet och deras fastsättning.

34 §

Husbil

Bestämmelser om klassificering av husbilar finns i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem.

35 §

Likbil

Bestämmelser om klassificering av likbilar finns i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem.

36 §

Museifordon

Som *museifordon* godkänner ett besiktningsställe vid registrerings- eller ändringsbesiktning, på basis av ett utlåtande som utfärdats högst sex månader tidigare av en landsomfattande registrerad museifordonsförening och en kontroll som besiktningsstället utför, ett fordon för vilket det har förflutit minst 30 år sedan utgången av tillverkningsåret och som har hållits i ett skick som motsvarar originalskicket eller restaurerats eller konserverats. Av utlåtandet ska framgå exakt vilket fordon det gäller och om fordonet är i ett skick som motsvarar originalskicket eller om det har restaurerats eller konserverats på behörigt sätt.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om restaurering och konservering av museifordon och om innehållet i det utlåtande som avses i 1 mom.

37 §

Fordonstransportbil

En *fordonstransportbil* är ett för transport av fordon med hjul eller band byggt fordon i kategori N₃ som har en fast installerad transportlavett för transport av fordon.

38 §

Specialtransportfordon

Ett *specialtransportfordon* är ett fordon som har godkänts för sådana specialtransporter som avses i 2 § 23 punkten i vägtrafiklagen och som utan last överskrider minst en av de dimensioner som är allmänt tillåtna på väg eller som med eller utan last har godkänts för transport som överskrider minst en av de massor som är allmänt tillåtna på väg. Ett specialtransportfordon godkänns för trafik endast om Transport- och kommunikationsverket har meddelat dispens för det. En förutsättning för beviljande av dispens är att avvikelserna från kraven inte ökar riskerna för säkerheten, hälsan eller miljön mer än i ringa omfattning och att den inte snedvrider konkurrensen.

En dispens enligt 1 mom. krävs dock inte för

- 1) ett motorredskap,
- 2) ett typgodkänt fordon vars användning i trafik inte förutsätter tillstånd för specialtransport enligt 159 § i vägtrafiklagen,
- 3) ett typgodkänt fordon för vilket det i registret antecknas uppgift om ett tillstånd för specialtransport enligt 159 § i vägtrafiklagen som utgör förutsättning för användningen av fordonet,
- 4) ett fordon som inte behöver registreras,
- 5) en i 37 § avsedd fordonstransportbil,
- 6) ett fordon i kategori N₃ som är avsett att dra påhängsvagnar och i fråga om vilket den tillåtna massan för en axel med parhjul inte överstiger 15 ton och den tillåtna massan för en axel med enkelhjul inte överskrider den massa som är allmänt tillåten på väg,
- 7) ett sådant fordon i kategori O som är avsett för godstransport, bortsett från fordon i kategori O i flera delar som består av dollyer eller andra motsvarande axelmoduler, och

som överskrider någon av de dimensioner som är allmänt tillåtna på väg, men inte den massa som är allmänt tillåten på väg.

Transport- och kommunikationsverket meddelar föreskrifter om de tekniska tilläggskrav med anknytning till specialtransportfordons användningsändamål som tillämpas vid godkännande av specialtransportfordon för transportändamål samt om undantag från de tekniska kraven på fordon. Dessutom meddelar Transport- och kommunikationsverket närmare föreskrifter om hur överensstämmelse med kraven ska påvisas tekniskt.

39 §

Servicebil

En *servicebil* är ett sådant fordon i kategori N som är avsett för service av fordon och maskiner samt för transport av reparationsmanskap och utrustning och som är utrustat med behövliga arbetsredskap och anordningar och som har sittplatser på endast en sätesrad och plats för högst två personer utöver föraren.

En servicebil är även ett sådant fordon i kategori M₁ som ägs av staten, ett statligt af-färsverk, ett el-, värme-, tele-, gas- eller vattenverk eller en kommun och är avsett för service som gäller vägar, gator, banor och banmaterial samt el-, värme-, tele-, gas- och vattenverkens nät och anläggningar eller som är avsett för transport av Försvarsmaktens militärutrustning och för transport av reparationsmanskap och utrustning samt är utrustat med behövliga arbetsredskap och anordningar. En sådan servicebil har plats för högst åtta personer utöver föraren.

40 §

Fordon som förs in i samband med inflyttning

Ett *fordon som förs in i samband med inflyttning* är ett fordon som en till landet inflyttande person i samband med flyttningen importerar från avgångslandet för eget bruk och som under minst sex månader omedelbart före inflyttningen har varit i inflyttarens ägo eller sådan besittning som leder till äganderätt och i inflyttarens bruk i avgångslandet.

41 §

Närmare föreskrifter om klassificering av fordon

Transport- och kommunikationsverket får meddela sådana närmare föreskrifter om klassificering av i detta kapitel avsedda fordon som följer av kraven i Europeiska unionens fordonslagstiftning eller som behövs med hänsyn till trafiksäkerheten eller skyddet av miljön.

3 kap.

Godkännande av fordon

42 §

Godkännandemyndighet

I Finland är Transport- och kommunikationsverket den godkännandemyndighet som avses i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, ramförordningen om fordon i kategori L, ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem och Genèveöverenskommelsen.

Transport- och kommunikationsverket är också godkännandemyndighet i fråga om motorredskap och terrängfordon liksom i fråga om andra system, komponenter, separata tek-

niska enheter och delar och annan utrustning än de som omfattas av tillämpningsområdet för de rättsakter som nämns i 1 mom.

43 §

Beviljande av typgodkännande

Godkännandemyndigheten beviljar typgodkännande för en typ av fordon, system, komponent, separat teknisk enhet, del eller utrustning som stämmer överens med det underlag som fordonstillverkaren eller tillverkarens representant visar upp och som uppfyller de krav som ställs på den.

Vid nationellt typgodkännande av fordon

- 1) bestäms till vilken kategori och grupp fordonstypen hör,
- 2) konstateras fordonets identifieringsuppgifter, uppgifter om tillverkaren och tillverkarens representant, allmänna tekniska egenskaper hos fordonet samt andra tekniska data,
- 3) bestäms vid behov fordonets tillåtna massa i vägtrafiken,
- 4) undersöks om fordonstypen till sin konstruktion, sin utrustning och sina mått samt till övriga delar uppfyller kraven i bestämmelserna och föreskrifterna.

Av ett beslut som gäller typgodkännande av fordon ska framgå vilka versioner typgodkännandet gäller.

Över typgodkännande utfärdas ett intyg över typgodkännande. I godkännandet kan inkluderas begränsningar i fråga om användningen av fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar eller utrustning och sådana villkor för installation av system, komponenter, separata tekniska enheter, delar eller utrustning som beror på säkerhetskrav eller på systemens, komponenternas, de separata tekniska enheternas, delarnas eller utrustningens egenskaper.

Över E-typgodkännande utfärdas till den som ansöker om godkännande ett intyg över typgodkännande som avses i de reglementen som fogats till Genèveöverenskommelsen.

Vid beviljande av nationellt typgodkännande av små serier tillämpas det förfarande för EU-typgodkännande som avses i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, ramförordningen om fordon i kategori L och ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den.

Bestämmelser om beviljande av E-typgodkännande finns i Genèveöverenskommelsen.

44 §

Godkännandeskyldighet

Sådana nya fordon i kategorierna M, N, O och T samt andra nya fordon i kategori L än enskilda fordon i underkategori L1e-A som säljs för användning i vägtrafik eller registreras första gången ska ha beviljats EU- eller EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande av små serier. Fordon i kategori M, N eller O kan också ha beviljats enskilt godkännande eller enskilt EU-fordonsgodkännande.

Sådana system, komponenter, separata tekniska enheter eller delar och sådan utrustning som säljs separat för fordon i de fordonskategorier som avses i 1 mom., för fordon i kategori C och för trafiktraktorer ska vara typgodkända, om typgodkännande förutsattes när systemet, komponenten, den separata tekniska enheten, delen eller utrustningen tillverkas.

Följande system, komponenter, separata tekniska enheter, delar och utrustning som har samband med fordons användning ska vara typgodkända eller ha konstaterats överensstämma med standarden:

- 1) skyddshjälm,
- 2) bilbarnstol,
- 3) skylt som betecknar långsamt fordon,

- 4) varningstriangel,
- 5) blinkande varningslykta.

Andra fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter eller delar eller annan utrustning än de som avses i 1–3 mom. kan på ansökan beviljas nationellt typgodkännande.

Dubbar som är avsedda för vinterdäck till en bil eller bilsläpvagn som säljs för användning i vägtrafik eller som tas i bruk ska vara nationellt typgodkända. Dubbar behöver dock inte vara nationellt typgodkända, om kombinationen av däck och dubbar är nationellt typgodkänd. Nya typgodkända däck ska ha en märkning som anger det nationella typgodkännandet av kombinationen av däck och dubbar. Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om typgodkännandemärkningen och placeringen av den.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om de i 3 mom. avsedda system, komponenter, separata tekniska enheter och delar för vilka godkännande krävs.

45 §

Konstaterande av överensstämmelse med kraven för vissa nya fordon vid registreringsbesiktning

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 44 § är det tillräckligt att överensstämmelse med kraven konstateras vid registreringsbesiktning för följande nya fordon som införs i registret:

- 1) sådana andra fordon i kategori L än fordon i underkategori L1e-A samt fordon i kategori T eller C som har tillverkats eller förts in i landet som enskilda exemplar för användning i vägtrafik och som inte är EU-typgodkända eller nationellt typgodkända i små serier,
- 2) fordon i kategori M, N, O, T eller C samt andra fordon i kategori L än fordon i underkategori L1e-A som är nationellt typgodkända i små serier i någon annan EES-stat, i Turkiet eller i landskapet Åland och vilkas nationella typgodkännande av små serier har erkänts av Finland,
- 3) fordon i kategori M, N, O, T eller C samt andra fordon i kategori L än fordon i underkategori L1e-A som är nationellt typgodkända i små serier i Finland,
- 4) fordon i kategori M, N eller O som i en annan EES-stat, i Turkiet eller i landskapet Åland beviljats enskilt godkännande som Finland har erkänt,
- 5) andra fordon än fordon i kategori M, N eller O som färdigställts under den sista etappen vid etappvist typgodkännande,
- 6) andra motorredskap och terrängfordon än sådana som är befriade från registrerings-skyldigheten.

46 §

Tillverkarens ansvar inför godkännandemyndigheten

I fråga om fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar och utrustning ansvarar tillverkaren inför godkännandemyndigheten för typgodkännandet av den produkt som tillverkas samt för produktionens överensstämmelse med kraven. Vid etappvist typgodkännande ansvarar varje tillverkare inför godkännandemyndigheten för godkännandet av fordonet och produktionens överensstämmelse med kraven i fråga om de system, komponenter, separata tekniska enheter och delar och den utrustning som har lagts till eller ändrats under den aktuella etappen av tillverkningen av fordonet.

47 §

Utseende av tillverkarens representant

En tillverkare av fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar och utrustning som ansöker om nationellt typgodkännande och är etablerad utanför Finland ska utse en representant som är etablerad i Finland.

48 §

Ansökan om typgodkännande

Ansökan om typgodkännande kan lämnas till godkännandemyndigheten av fordonets, systemets, komponentens, den separata tekniska enhetens, delens eller utrustningens tillverkare eller av tillverkarens representant.

Den tillverkare eller tillverkarens representant som är sökande ska till godkännandemyndigheten lämna in en ansökan med samtliga nödvändiga bilagor och andra uppgifter och utredningar som godkännandemyndigheten anser nödvändiga för att påvisa överensstämmelse med de tekniska kraven.

På ansökan om E-typgodkännande ska tillämpas förfarandet enligt det till Genèveöverenskommelsen fogade reglemente med stöd av vilket typgodkännande söks.

Närmare bestämmelser om de uppgifter och utredningar som ska läggas fram vid ansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om de tekniska uppgifter som ska läggas fram vid ansökan om typgodkännande av dubbar och kombinationer av däck och dubbar.

49 §

Påvisande av överensstämmelse med kraven vid nationellt typgodkännande och nationellt typgodkännande av små serier

Överensstämmelse med kraven kan vid nationellt typgodkännande och nationellt typgodkännande av små serier påvisas

1) genom ett av den som ansöker om godkännande inlämnat intyg över EU- eller EG-typgodkännande av en godkännandemyndighet i en EES-stat eller i landskapet Åland eller en godkännandemärkning som påvisar ett godkännande enligt intyget, eller

2) genom ett intyg över E-typgodkännande av en godkännandemyndighet i en stat som tillämpar E-reglementet i fråga eller genom en godkännandemärkning som påvisar ett godkännande enligt intyget.

Överensstämmelse med kraven kan dessutom påvisas

1) genom kontroller, mätningar, kalkyler och utredningar som utförs av den som beviljar typgodkännande, om konstaterandet av överensstämmelse med kraven inte förutsätter andra verktyg än sådana som allmänt används av dem som beviljar typgodkännande och inte annan yrkesskicklighet än den som krävs för beviljande av typgodkännande,

2) genom tillverkarens mätningar, kalkyler eller tester som baserar sig på förfaranden som används allmänt i de fall som avses i 1 punkten samt genom tillverkarens mätningar, kalkyler eller tester när dessa är allmänt godkända i EES-stater som sätt att påvisa överensstämmelse med kraven eller när den som beviljar typgodkännande kan förvissa sig om att fordonet, systemet, komponenten, den separata tekniska enheten, delen eller utrustningen uppfyller kraven på överensstämmelse utifrån de dokument som tillverkaren lämnat,

3) genom någon annan än i 81 § 1 mom. avsedd godkännandemärkning i allmänt internationellt bruk som fästs på fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar eller utrustning, när man av godkännandemärkningen kan sluta sig till att fordonet, syste-

met, komponenten, den separata tekniska enheten, delen eller utrustningen motsvarar de tekniska krav som ställs på dem,

4) på basis av en utredning som motsvarar kompetensområdet för en godkänd sakkunnig

a) i de fall som avses i 1–3 punkten,

b) när en utredning som avses i 5 punkten inte kan inhämtas till skäligen kostnader och lämnandet av utredningen inte anses förutsätta sådan kompetens som krävs av de tekniska tjänster som avses i 5 punkten, eller

c) om det i fråga om den egenskap som undersöks inte har ställts några sådana krav på test på internationell nivå på vilka bestämmelserna om utsedda tekniska tjänster kan tillämpas för bedömning av huruvida kraven uppfylls,

5) på basis av en utredning som motsvarar kompetensområdet för den tekniska tjänst som utsetts av en EES-stat eller en stat som tillämpar E-reglementet

a) i de fall som avses i 1–4 punkten, eller

b) när inget typgodkännande och inte de kontroller, mätningar, tester och kalkyler som utförs av en utsedd teknisk tjänst krävs.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om innehållet i de utredningar som avses i 2 mom. samt om när överensstämmelse med kraven kan påvisas på de sätt som avses i 2 mom.

50 §

Vägran att bevilja typgodkännande

Om godkännandemyndigheten bedömer att en typ av fordon, system, komponent, separat teknisk enhet, del eller utrustning som uppfyller kraven enligt 43 § utgör en allvarlig risk för trafiksäkerheten eller allvarligt skadar miljön eller hälsan, kan godkännandemyndigheten vägra att bevilja typgodkännande.

51 §

Ändringar i typgodkända fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter och delar och typgodkänd utrustning

Innehavaren av ett typgodkännande ska underrätta godkännandemyndigheten om ändringar i typgodkända fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter eller delar och typgodkänd utrustning. Godkännandemyndigheten ska besluta om ändringarna förutsätter nya mätningar, tester, kalkyler eller kontroller och om det är fråga om en utvidgning av det ursprungliga typgodkännandet. Godkännandemyndigheten ska meddela innehavaren av typgodkännandet detta.

I ärenden som gäller ändringar och utvidgningar av E-typgodkännanden som beviljats i Finland ska Genèveöverenskommelsen och de reglementen som fogats till den tillämpas.

Den som ansöker om typgodkännande ska underrätta godkännandemyndigheten om ändringar som gäller de uppgifter som antecknats i det tekniska underlaget.

Den som ansöker om typgodkännande ska lämna in ansökan om ändring eller utvidgning av typgodkännande till godkännandemyndigheten.

Godkännandemyndigheten utfärdar vid behov ett ändrat typgodkännandeintyg över typgodkännande.

52 §

Fordonstyp

Med fordonstyp för ett motorredskap avses fordon som är likadana åtminstone i följande väsentliga avseenden:

- 1) tillverkare,
 - 2) typbeteckning som tillverkaren gett,
 - 3) faktorer som hänför sig till tillverkning, formgivning och funktion,
 - 4) konstruktion, såsom ledad ram, underrede och överliggande konstruktion samt enkel ram,
 - 5) motor, såsom förbränningsmotor och elektrisk motor, samt dess placering.
- Med fordonstyp för ett terrängfordon avses fordon som är likadana åtminstone i följande väsentliga avseenden:

- 1) tillverkare,
- 2) typbeteckning som tillverkaren gett,
- 3) ram.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om den noggrannare indelningen av fordonstyper vid nationellt typgodkännande.

53 §

Register över typgodkännanden

Transport- och kommunikationsverket för register över de typgodkännanden det utfärdar. I registret antecknas de uppgifter som finns i intyget över typgodkännande av fordonstypen och de testresultat som fogats till intyget.

De uppgifter i registret över typgodkännanden som innehåller företagshemligheter får, om de är nödvändiga, trots bestämmelserna om sekretess lämnas till

- 1) besiktningsförrättare för utförande av i lag eller med stöd av lag föreskrivna besiktningsuppdrag,
- 2) den som utför registreringar för utförande av i lag eller med stöd av lag föreskrivna registreringsuppdrag,
- 3) den tekniska tjänst som på basis av ett avtal med produkttillverkaren övervakar produktionens överensstämmelse med kraven för utförande av tillsynsuppdrag,
- 4) beviljare av enskilt godkännande för enskilt godkännande av fordon,
- 5) fordonskontrollanter för uppdrag som utförs i samband med teknisk vägkontroll,
- 6) godkännandemyndigheten i en annan EES-stat för ömsesidigt erkännande av ett godkännande eller till marknadskontrollmyndigheten i en annan EES-stat för marknadskontroll.

54 §

Erkännande av typgodkännanden

Godkännandemyndigheten ska erkänna EU-typgodkännanden som Turkiet i enlighet med ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, ramförordningen om fordon i kategori L eller ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem har beviljat färdigbyggda fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar eller utrustning eller etappvis färdigbyggda fordon som typgodkänns etappvis.

Godkännandemyndigheten ska erkänna ett nationellt typgodkännande av små serier som Turkiet i enlighet med ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, ramförordningen om fordon i kategori L eller ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem har beviljat fordon, om det inte finns grundad anledning att misstänka att de tekniska bestämmelser enligt vilka godkännandet har beviljats inte motsvarar åtminstone de tekniska krav som i Finland gäller för nationellt typgodkännande av små serier.

55 §

Lämnande av uppgifter om nationellt typgodkännande av små serier som beviljats i Finland

Om ägaren till ett fordon som i Finland beviljats nationellt typgodkännande av små serier vill sälja, registrera eller ta i bruk fordonet i Turkiet, ska godkännandemyndigheten på ansökan ge fordonets ägare en kopia av typgodkännandeintyget och av det tekniska underlag som legat till grund för beviljande av godkännandet.

56 §

Beviljande av undantag vid typgodkännande

Transport- och kommunikationsverket får för fordon bevilja smärre undantag från de krav som ställs på fordonet i de bestämmelser och föreskrifter om nationellt typgodkännande och nationellt typgodkännande av små serier som utfärdats med stöd av denna lag, om omfattningen av fordonets tillverkningsserie eller fordonets användningsändamål eller exceptionella konstruktion förutsätter det. En förutsättning för beviljande av undantag är dessutom att undantaget inte äventyrar trafiksäkerheten eller snedvrider konkurrensen.

57 §

När typgodkännanden upphör att gälla

Giltighetstiden för typgodkännandet av ett typgodkänt fordon löper ut, om

- 1) nya bestämmelser eller föreskrifter om registrering, försäljning eller ibruktagande av fordonet träder i kraft och typgodkännandet inte har ändrats så att det motsvarar dessa,
- 2) tillverkningen av det typgodkända fordonet upphör slutgiltigt, eller
- 3) godkännandemyndigheten återkallar typgodkännandet.

Innehavaren av ett typgodkännande av fordon ska utan dröjsmål underrätta godkännandemyndigheten om att typgodkännandets giltighetstid löper ut enligt 1 mom. 1 och 2 punkten.

Om giltighetens upphörande för ett typgodkännande av fordon endast gäller för en del av varianterna av den berörda typen eller en del av versionerna av vissa varianter, upphör giltigheten för typgodkännandet endast för dessa varianter eller versioner.

Med avvikelse från 1 mom. 1 punkten upphör giltigheten för typgodkännandet av ett fordon inte att gälla och ändring krävs inte i typgodkännandet, om kraven i den nya bestämmelse som träder i kraft är tekniskt irrelevanta med tanke på fordonstypen eller om de gäller någon annan fordonskategori än den till vilken fordonet hör.

Om produktionen av fordon som motsvarar en godkänd fordonstyp upphör slutgiltigt och frivilligt, ska typgodkännanden av fordonstyper som tillverkats innan produktionen upphörde fortsätta att gälla för registrering eller ibruktagande. Giltigheten för typgodkännandet upphör dock, om de nya krav som gäller för typen blir obligatoriska vid registrering eller ibruktagande.

58 §

Krav som gäller nationellt typgodkännande av små serier

En fordonstyp som beviljas nationellt typgodkännande av små serier ska till sina miljö- och trafiksäkerhetsegenskaper uppfylla de krav som gäller för EU-typgodkännande.

En i 1 mom. avsedd fordonstyp kan emellertid befrias från ett eller flera av de krav som gäller för EU-typgodkännande med stöd av artikel 42.2 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, artikel 42.2 i ramförordningen om fordon i kategori L eller artikel 37.1

i ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem, om det fastställs alternativa krav för fordonstypen.

Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om de alternativa krav som avses i de förordningar som nämns i 2 mom.

59 §

Kvantitativa begränsningar som tillämpas vid nationellt typgodkännande av små serier

Antalet fordon av en och samma typ som årligen registreras i Finland, som tas i bruk första gången och har beviljats nationellt typgodkännande av små serier ska stämma överens med maximiantalen i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, ramförordningen om fordon i kategori L och ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem.

60 §

Anmälan om E-typgodkännande till godkännandemyndigheten i en annan stat

När anmälan om beviljande, ändrande, vägrande och återkallande av E-typgodkännande görs till en godkännandemyndighet i en stat som tillämpar E-reglementet i fråga ska det förfarande som föreskrivs enligt Genèveöverenskommelsen och de reglementen som fogats till den iakttas.

61 §

Åtgärder som förutsätts när i Finland godkända typer inte stämmer överens med kraven

Om godkännandemyndigheten konstaterar eller får kännedom om att fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar eller utrustning som den har godkänt inte stämmer överens med kraven på den typ som godkännandemyndigheten har godkänt, ska godkännandemyndigheten säkerställa att tillverkade fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter eller delar och tillverkad utrustning på nytt fås att stämma överens med kraven på den godkända typen. I detta syfte har godkännandemyndigheten rätt att

1) temporärt eller permanent förbjuda att sådana fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter eller delar eller sådan utrustning som inte uppfyller kraven tillverkas, saluförs, säljs eller överläts på annat sätt samt används,

2) kräva att sådana ändringar görs i fordonen, systemen, komponenterna, de separata tekniska enheterna, delarna eller utrustningen att kraven uppfylls, och kräva att resultatet påvisas,

3) förplikta den ekonomiska aktören att offentligt meddela att fordonen, systemen, komponenterna, de separata tekniska enheterna, delarna eller utrustningen inte stämmer överens med kraven samt själv lämna ett sådant meddelande på den ekonomiska aktörens bekostnad, om aktören inte har iakttagit informationsföreläggandet.

Om de åtgärder som avses i 1 mom. inte leder till ett resultat enligt 1 mom., får godkännandemyndigheten återkalla typgodkännandet.

62 §

Vite och hot om tvångsutförande i samband med åtgärder som förutsätts när i Finland godkända typer inte stämmer överens med kraven

Godkännandemyndigheten kan förena ett förbud eller ett föreläggande som den har meddelat med stöd av 61 §, artikel 52 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, artikel 49 i ramförordningen om fordon i kategori L eller artikel 44 i ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem med vite eller med hot om att den försummade åtgärden

vidtas på den försumliges bekostnad. Bestämmelser om vite och hot om tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

63 §

Kostnader för åtgärder som förutsätts när i Finland godkända typer inte stämmer överens med kraven

Godkännandemyndigheten kan förplikta tillverkaren, importören eller säljaren att ersätta kostnaderna för testning och undersökning, om godkännandemyndigheten utövar någon av de rättigheter som avses i 61 §, artikel 52 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, artikel 49 i ramförordningen om fordon i kategori L eller artikel 44 i ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem.

64 §

Anmälan om att i Finland E-typgodkända typer inte stämmer överens med kraven

Om det i de fall som avses i 61 § är fråga om E-typgodkännande, ska godkännandemyndigheten underrätta godkännandemyndigheterna i de stater som tillämpar E-reglementet i fråga om de åtgärder som vidtagits. I en anmälan kan trots bestämmelserna om sekretess ingå sådana uppgifter som är nödvändiga för att göra anmälan och som gäller åtgärder som förutsätts när en i Finland godkänd typ inte stämmer överens med kraven.

65 §

I en annan stat E-typgodkända typer som inte stämmer överens med kraven

Om det är fråga om ett E-typgodkännande som beviljats i en annan stat och godkännandemyndigheten bedömer att ett fordon, ett system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utrustning som åtföljs av ett intyg över överensstämmelse eller godkännandemärke och som har typgodkänts i en stat som tillämpar E-reglementet i fråga inte stämmer överens med kraven på den godkända typen, ska godkännandemyndigheten begära att den stat som meddelat typgodkännandet ska kontrollera att tillverkade fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter eller delar eller tillverkad utrustning stämmer överens med kraven på den godkända typen.

66 §

Tillsyn över överensstämmelse med kraven vid produktion

Vid överlåtelse av fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar eller utrustning ska tillverkaren och tillverkarens representant se till att fordonet, systemet, komponenten, den separata tekniska enheten, delen eller utrustningen till sin konstruktion och utrustning samt sitt skick stämmer överens med den godkända typen eller förutsättningarna för CE-märkningen.

Tillverkaren eller tillverkarens representant ska utan dröjsmål underrätta godkännandemyndigheten om sådana uppgifter om bristande överensstämmelse hos en typ som kan leda till att typgodkännandet återkallas.

Innan typgodkännande beviljas ska godkännandemyndigheten försäkra sig om ett tillräckligt förfarande som garanterar effektiv tillsyn över produktionens överensstämmelse med kraven.

Godkännandemyndigheten eller ett organ som godkännandemyndigheten utsett för det ändamålet ska med 12 månaders mellanrum bedöma hur de inledande bedömningar och rutiner för produktöverensstämmelse som hänför sig till nationellt typgodkännande och E-

och EU-typgodkännande fungerar. Av särskilda skäl kan bedömningen dock göras mer sällan, men minst var 24:e månad.

Utöver vad som föreskrivs i denna lag ska på tillsynen över produktionens överensstämmelse med kraven i fråga om E-typgodkännande tillämpas det förfarande som föreskrivs i Genèveöverenskommelsen och i fråga om EU-typgodkännande det förfarande som föreskrivs i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, ramförordningen om fordon i kategori L eller ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem.

Bestämmelser om dokumenterade kontrollplaner och om rutiner för produktöverensstämmelse i anslutning till tillsynen över produktionens överensstämmelse med kraven för EU-typgodkännande finns i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, ramförordningen om fordon i kategori L och ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem.

I fråga om nationellt typgodkännande och nationellt typgodkännande av små serier iaktas det förfarande som föreskrivs i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, ramförordningen om fordon i kategori L eller ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem, om inte något annat föreskrivs eller bestäms.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om dokumenterade kontrollplaner och lämpliga rutiner för produktöverensstämmelse när det gäller tillsyn över produktionens överensstämmelse med kraven för nationellt typgodkännande, E- och EU-typgodkännande samt nationellt typgodkännande av små serier. Transport- och kommunikationsverket får dessutom meddela närmare föreskrifter om smärre undantag från de förfaranden som föreskrivs i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, ramförordningen om fordon i kategori L och ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem vid nationellt typgodkännande och nationellt typgodkännande av små serier. Undantagen ska vara ändamålsenliga med tanke på tillsynen över produktionens överensstämmelse med kraven och de får inte försämra nivån på tillsynen över produktionens överensstämmelse med kraven.

67 §

Avtal om tillsyn över produktionens överensstämmelse med kraven

För att säkerställa tillsynen över produktionens överensstämmelse med kraven kan godkännandemyndigheten vid nationellt typgodkännande och E-typgodkännande innan typgodkännande beviljas kräva att den som ansöker om godkännande ingår ett avtal om tillsyn över produktionens överensstämmelse med kraven. Den som ansöker om E-typgodkännande ska ingå ett avtal med en utsedd teknisk tjänst, och den som ansöker om nationellt typgodkännande ska ingå ett avtal med antingen en utsedd teknisk tjänst eller en godkänd sakkunnig. I avtalet ska det avtalas om de förfaranden som hänför sig till tillsyn över produktionens överensstämmelse med kraven och om innehållet i tillsynen. Avtalet ska fogas till handlingarna i ansökan om typgodkännande.

Den som ansöker om typgodkännande kan dock ingå det avtal som avses i 1 mom. med godkännandemyndigheten, om det inte skäligen går att finna en utsedd teknisk tjänst eller en godkänd sakkunnig som utför tillsyn över produktionens överensstämmelse med kraven. Avtalet med godkännandemyndigheten ingås för viss tid, högst fem år.

Kostnaderna för tillsynen över överensstämmelse med kraven betalas av den som ansökt om typgodkännande eller bedömning.

Innehavaren av ett typgodkännande ska utan dröjsmål underrätta godkännandemyndigheten om att avtalet om tillsyn över produktionens överensstämmelse med kraven har ändrats eller upphört att gälla.

Närmare bestämmelser om innehållet i avtalet utfärdas genom förordning av statsrådet.

68 §

Behörighet för den som utför tillsyn över överensstämmelse med kraven

Godkännandemyndigheten får vid en tidpunkt som den själv väljer kontrollera tillsynsmetoderna i fråga om överensstämmelse med kraven vid produktionsenheterna för de produkter den godkänner.

Godkännandemyndigheten, den utsedda tekniska tjänsten och den godkända sakkunniga har rätt att för tillsynen

1) få tillträde till platser där fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar och utrustning tillverkas, lagras, säljs, installeras, repareras och kontrolleras,

2) ta prov på produktionen och med bestämda intervaller utföra tester eller kalkyler som föreskrivs i standarder som tillämpas med stöd av denna lag eller E-reglementen, eller utföra sådana andra tester eller kalkyler som behövs för tillsynen över överensstämmelse med kraven,

3) vid behov få tillgång till material som behövs för att kontrollera kvaliteten och överensstämmelsen med kraven i fråga om varje godkänd typ eller CE-märkt produkt,

4) kontrollera tillsynsmetoderna i fråga om produktionens överensstämmelse med kraven.

Kontroll och tillsyn får inte verkställas i utrymmen som används för boende av permanent natur.

Vid kontrollerna och tillsynen tillämpas 39 § i förvaltningslagen (434/2003).

Godkännandemyndigheten har rätt att få handräckning av polisen för fullgörande av de uppgifter den har enligt 1 och 2 mom. På handräckningen tillämpas 9 kap. 1 § i polislagen (872/2011).

Om tillsynen över produktionens överensstämmelse med kraven i fråga om en typgodkänd produkt inte utförs så som förutsätts i bestämmelserna och avtalet om tillsyn över produktionens överensstämmelse, kan godkännandemyndigheten ge tillverkaren en anmärkning eller varning och ålägga tillverkaren att avhjälpa bristerna inom skälig tid. Om anmärkningen eller varningen inte leder till att bristerna i verksamheten avhjälps inom utsatt tid, kan godkännandemyndigheten för viss tid eller helt och hållet återkalla sitt typgodkännande.

69 §

Godkända sakkunniga

Godkännandemyndigheten kan på ansökan godkänna en teknisk tjänst, en organisation som utför testning eller en enskild sakkunnig som godkänd sakkunnig i klass HA eller i klass HC för att utföra i 49 § 2 mom., 66 § 7 mom. eller 81 § 2 mom. avsedda utredningar och utredningar som krävs för registrerings-, ändrings- eller kopplingsbesiktning inom sitt kompetensområde som godkännandemyndigheten särskilt slagit fast i sitt beslut.

En godkänd sakkunnig får

1) i klass HA lämna utredningar om nationellt typgodkännande och om tillsyn över produktionens överensstämmelse med kraven för nationellt typgodkännande, nationellt typgodkännande av små serier, enskilt godkännande samt registrerings-, ändrings- och kopplingsbesiktning,

2) i klass HC lämna utredningar om enskilt godkännande samt om registrerings-, ändrings- och kopplingsbesiktning.

Den godkända sakkunniga ska ha den kompetens som uppgifterna förutsätter. På bedömning av godkända sakkunnigas kompetens för bedömning av överensstämmelse hos produkter tillämpas standarden SFS-EN ISO/IEC 17025 om allmänna kompetenskrav för provnings- och kalibreringslaboratorier och för bedömning av produktionens överens-

stämmelse med kraven standarden SFS-EN ISO/IEC 17021 om krav på organ som utför övervakning och certifiering av ledningssystem.

Godkännandemyndigheten ska tillsätta en bedömningsgrupp som har till uppgift att bedöma den godkända sakkunnigas kompetens att bedriva verksamhet på det område som ansökan avser. Bedömningsgruppens medlemmar ska vara oavhängiga av den verksamhet som bedöms och ha särskilda kunskaper om det kompetensområde som ansökan gäller. Ett beslut om godkännande som godkänd sakkunnig ska basera sig på en bedömningsrapport utifrån uppgifterna i de handlingar som den sökande har lämnat in och utifrån bedömning av den sökande på plats. Som ett led i bedömningen godkänns ett giltigt ackrediteringsintyg som visar att kraven enligt de standarder som nämns i 3 mom. uppfylls som ett kompenserande bevis i stället för bedömning av den sökandes kompetens.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av de i 3 mom. avsedda standarder som ska iakttas vid bedömning av kompetensen och om uppfyllandet av kraven enligt dem samt om innehållet i den beskrivning av verksamheten för godkända sakkunniga som avses i dem.

70 §

Godkännande av godkända sakkunniga

På godkännande av godkända sakkunniga tillämpas de förfaranden som gäller utsedda tekniska tjänster enligt ramförordningen om bilar och släpfordon till dem.

Godkännande som godkänd sakkunnig förutsätter en bedömning som görs av ackrediteringsorganet och ett skriftligt utlåtande om bedömningen eller ackrediteringsintyg. Ett beslut om godkännande av en godkänd sakkunnig eller utvidgning av dess kompetensområde ska fattas utan dröjsmål efter det att en tillförlitlig utredning om bedömningen av den godkända sakkunnigas kompetens har fått. Transport- och kommunikationsverket kan dock utvidga kompetensområdet för den godkända sakkunniga innan ackrediteringsorganet gör en bedömning och ger ett skriftligt utlåtande om bedömningen eller ackrediteringsintyg, om

1) en ansökan om utvidgning har lämnats in till ackrediteringsorganet för det kompetensområde till vilket utvidgningen söks och utvidgningsobjekten bedöms av ackrediteringsorganet under följande bedömningsbesök,

2) den godkända sakkunniga har de dokument och resurser som verksamheten inom det kompetensområde som avses i ansökan om utvidgning förutsätter samt har gjort en validering av de metoder som avses i ansökan om utvidgning.

Godkännandet av en godkänd sakkunnig gäller i fyra år. För att ett godkännande ska vara giltigt krävs det att den förnyade bedömningen inte visar på något hinder för godkännandets giltighet och att övriga villkor för att beslutet ska vara giltigt är uppfyllda. Den förnyade bedömningen ska göras senast två år efter den första bedömningen. Ett beslut om godkännande av en genom ackreditering godkänd sakkunnig ska gälla i enlighet med ackrediteringen.

71 §

Godkända sakkunnigas skyldigheter

Godkända sakkunniga ska

1) föra register över sina kontroller, mätningar, tester, kalkyler och utredningar samt över personalens och verksamhetsställes kompetens,

2) alltid efter en uppdatering lämna in ett register över personalens och verksamhetsställes kompetens till godkännandemyndigheten,

3) utan dröjsmål, dock senast inom 20 dagar, underrätta godkännandemyndigheten och parterna i tillsynen över produktionens överensstämmelse om sådana förändringar i dess

organisation eller dess verksamhet i övrigt som kan inverka på verksamheten som godkänd sakkunnig eller på hur de föreskrivna kraven uppfylls,

4) till godkännandemyndigheten lämna in yttranden om ackrediteringsorganets bedömningar på plats,

5) årligen före utgången av februari till godkännandemyndigheten lämna in en verksamhetsberättelse eller, om verksamheten som godkänd sakkunnig inte framgår av den, en separat redogörelse för verksamheten som godkänd sakkunnig under verksamhetsåret,

6) utan dröjsmål, dock senast inom 20 dagar, underrätta godkännandemyndigheten om att verksamheten har upphört.

72 §

Tillsyn över utsedda tekniska tjänster och godkända sakkunniga

Godkännandemyndigheten övervakar de godkända sakkunnigas verksamhet. Godkännandemyndigheten ska regelbundet kontrollera att de föreskrivna kraven uppfylls. Om det i samband med tillsynen över eller en förnyad bedömning av den godkända sakkunniga observeras bristande överensstämmelse, ska godkännandemyndigheten kräva korrigerande åtgärder inom en månad från det att kravet på korrigerande framställdes.

Bestämmelser om bedömningen och övervakningen av utsedda tekniska tjänster finns i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, ramförordningen om fordon i kategori L och ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem. När det gäller E-reglementen ska det förfarande som anges i Genèveöverenskommelsen tillämpas på bedömningen och övervakningen av utsedda tekniska tjänster.

För tillsynen, bedömningen och övervakningen har godkännandemyndigheten och de sakkunniga som den anlitar rätt att få tillträde till sådana utrymmen hos de utsedda tekniska tjänsterna och hos de godkända sakkunniga som inte används för boende av permanent natur och där verksamhet utövas och att trots bestämmelserna om sekretess få tillgång till material som är nödvändigt med tanke på tillsynen och som gäller de utsedda tekniska tjänsternas och de godkända sakkunnigas oberoende samt personal, system, anordningar och redskap liksom kontroller, mätningar, tester, kalkyler och utredningar. Kostnaderna för tillsynen betalas av de utsedda tekniska tjänsterna och de godkända sakkunniga.

Vid tillsynen tillämpas 39 § i förvaltningslagen.

Godkännandemyndigheten har rätt att få handräckning av polisen för fullgörande av de uppgifter den har enligt 1–3 mom. På handräckningen tillämpas 9 kap. 1 § i polislagen.

73 §

Bedömning av en godkänd sakkunnigs verksamhet

En bedömning på plats ska utföras av ackrediteringsorganet.

Är en fysisk person godkänd sakkunnig, kan personen vid bedömningen av kompetensen anses vara oberoende, om personen i sin verksamhet iakttar det som i förvaltningslagen föreskrivs om jäv.

Transport- och kommunikationsverket kan av en godkänd sakkunnig kräva jämförelsemätningar för de mätresultat som hör till kompetensområdet för den sakkunniga, om inte mätresultatens jämförbarhet även annars tillsammans med andra godkända sakkunniga som är verksamma inom motsvarande kompetensområde kan säkerställas i tillräcklig utsträckning i samband med ordinarie bedömningar av verksamheten.

74 §

Utseende och anmälan av tekniska tjänster samt kompetensområden för godkända sakkunniga

På utseende av tekniska tjänster tillämpas i fråga om E-reglementen det förfarande som anges i Genèveöverenskommelsen.

Godkännandemyndigheten ska underrätta sekretariatet för Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europa om de tekniska tjänster som utför tester i enlighet med E-reglementet.

Godkännandemyndigheten ska offentliggöra kompetensområdena för de utsedda tekniska tjänsterna och för de godkända sakkunniga på sin webbplats.

75 §

Tjänsteansvar

På anställda hos en godkänd sakkunnig och en utsedd teknisk tjänst tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när de sköter uppgifter som enligt denna lag, ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, ramförordningen om fordon i kategori L, ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem eller Genèveöverenskommelsen och E-reglementen hör till godkända sakkunniga eller utsedda tekniska tjänster.

Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

76 §

Anmärkning och varning till godkända sakkunniga

Om en godkänd sakkunnig inte uppfyller föreskrivna krav eller handlar i strid med bestämmelserna i 69 eller 71 §, kan godkännandemyndigheten ge en anmärkning eller varning. En varning ska ges, om en anmärkning inte kan anses tillräcklig med beaktande av omständigheterna i ärendet som helhet.

En anmärkning ges muntligt eller skriftligt. En varning ges skriftligt.

Godkännandemyndigheten kan förena en anmärkning eller varning till en godkänd sakkunnig med vite. Bestämmelser om vite finns i viteslagen.

77 §

Återkallande av godkännande som beviljats en godkänd sakkunnig

Om den anmärkning eller varning som getts en godkänd sakkunnig inte leder till att bristerna i verksamheten avhjälps, kan godkännandemyndigheten för viss tid återkalla ett beviljat godkännande. Godkännandet kan återkallas helt och hållet, om väsentliga brister eller försummelser framkommit i verksamheten för den godkända sakkunniga.

78 §

Beviljande av enskilt godkännande

Enskilt godkännande beviljas ett nytt fordon i kategori M, N eller O som säljs för användning i vägtrafik eller registreras första gången och som inte har typgodkänts. Ett typgodkänt fordon i kategori M, N eller O kan dock föras till enskilt godkännande, om det före den första registreringen har ändrats så att det beviljade typgodkännandet har upphört att gälla eller om det för fordonet i en annan EES-stat eller i landskapet Åland har beviljats ett sådant nationellt typgodkännande av små serier som inte har erkänts i Finland. Dessutom kan ett fordon i kategori M, N eller O som färdigställts under den sista etappen vid

etappvist typgodkännande beviljas enskilt godkännande i stället för EU-typgodkännande eller nationellt typgodkännande av små serier.

Vid enskilt godkännande ska fordonets identifieringsuppgifter och övriga uppgifter som behövs för registreringen kontrolleras.

Bestämmelser om beviljare av enskilt godkännande finns i lagen om ordnande av enskilt godkännande av fordon (958/2013).

79 §

Undantag från skyldigheten att bevilja enskilt godkännande

Ett fordon som beviljats typgodkännande eller enskilt godkännande och vars konstruktion eller utrustning har ändrats före den första registreringen behöver inte föras till enskilt godkännande som färdigbyggt fordon, om de ändringar som gjorts i fordonet är sådana att de inte har någon inverkan på giltigheten för det godkännande som har beviljats fordonet eller på de uppgifter om fordonet som införs i registret.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om de i 1 mom. avsedda ändringar som inte har någon inverkan på giltigheten för det godkännande som har beviljats fordonet eller på de uppgifter om fordonet som införs i registret.

80 §

Krav som gäller enskilt godkännande

Ett fordon som beviljas enskilt godkännande ska till sina miljö- och trafiksäkerhetsegenskaper uppfylla de krav som gäller för EU-typgodkännande eller nationellt typgodkännande av små serier.

Ett fordon som beviljas enskilt godkännande kan emellertid befrias från de krav som gäller för EU-typgodkännande eller nationellt typgodkännande av små serier i enlighet med artikel 45.1 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, om det fastställs alternativa krav för fordonet.

Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om de alternativa krav som avses i den förordning som nämns i 2 mom.

81 §

Påvisande av överensstämmelse med kraven vid enskilt godkännande

Systems, komponenters, separata tekniska enheters, delars och utrustnings överensstämmelse med kraven kan vid enskilt godkännande påvisas

1) genom ett av den som ansöker om godkännande inlämnat intyg över EU-typgodkännande av en godkännandemyndighet i en EES-stat eller i landskapet Åland eller en godkännandemärkning som påvisar ett godkännande enligt intyget, eller

2) genom ett intyg över E-typgodkännande av en godkännandemyndighet i en stat som tillämpar E-reglementet i fråga eller genom en godkännandemärkning som påvisar ett godkännande enligt intyget.

Överensstämmelse med kraven kan dessutom påvisas

1) genom kontroller, mätningar, kalkyler och utredningar som utförs av den som beviljar enskilt godkännande, om konstaterandet av överensstämmelse med kraven inte förutsätter andra verktyg än sådana som allmänt används av dem som beviljar enskilt godkännande eller annan yrkesskicklighet än den som krävs för beviljande av enskilt godkännande,

2) genom mätningar, kalkyler eller tester som utförs av den som tillverkar system, komponenter eller separata tekniska enheter och som baserar sig på förfaranden som används allmänt i de fall som avses i 1 punkten samt genom tillverkarens mätningar, kalkyler

eller tester när dessa är allmänt godkända i EES-stater som sätt att påvisa överensstämmelse med kraven eller när den som beviljar enskilt godkännande kan förvissa sig om att systemen, komponenterna och de separata tekniska enheterna överensstämmer med kraven utifrån de dokument som tillverkaren lämnat,

3) genom någon annan än en i 1 mom. avsedd godkännandemärkning i allmänt internationellt bruk som fästs på system, komponenter eller separata tekniska enheter, när man av godkännandemärkningen kan sluta sig till att systemen, komponenterna eller de separata tekniska enheterna motsvarar de tekniska krav som ställs på dem,

4) på basis av en utredning som motsvarar kompetensområdet för en godkänd sakkunnig

a) i de fall som avses i 1–3 punkten, eller

b) när en utredning som avses i 5 punkten inte kan inhämtas till skäligen kostnader och lämnandet av utredningen inte anses förutsätta sådan kompetens som krävs av de tekniska tjänster som avses i 5 punkten,

5) på basis av en utredning som motsvarar kompetensområdet för den tekniska tjänst som anmälts av en EES-stat eller en stat som tillämpar E-reglementet

a) i de fall som avses i 1–4 punkten, eller

b) när inget typgodkännande och inte de kontroller, mätningar, tester och kalkyler som utförs av en utsedd teknisk tjänst krävs.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om innehållet i de utredningar som avses i 2 mom. samt om när överensstämmelse med kraven kan påvisas på de sätt som avses i 2 mom.

82 §

Intyg över enskilt godkännande

Beviljare av enskilt godkännande ska utfärda ett sådant intyg över enskilt godkännande som avses i artikel 45 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem.

Ett intyg över enskilt godkännande är giltigt i tre månader. Intygets giltighet upphör dock om ett fordon som tas i bruk första gången inte längre uppfyller de tekniska krav som gällde vid tidpunkten för det första ibruktageandet. Har fordonet inte registrerats inom tre månader från det att intyget utfärdades, kan intygets giltighet förlängas, om fordonet fortfarande uppfyller de tekniska krav som gällde vid tidpunkten för det första ibruktageandet.

4 kap.

Registrering av fordon och förhandsanmälan

83 §

Anmälan av fordons registeruppgifter

Ägaren av ett motordrivet fordon och ett fordon som kopplas till detta eller till dess släpvagn är skyldig att registeranmäla de uppgifter som behövs vid första registreringen av ett fordon och ändringar i registeruppgifterna samt uppgifter om att fordonet avställt, påställt och avregistrerats slutligt, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller med stöd av den. Om fordonet har flera ägare får en av ägarna göra en registreringsanmälan.

Fordonets innehavare har rätt att göra en registreringsanmälan endast om påställning och avställning av ett fordon, om ändring av fordonets användningsändamål eller ändring av verksamhetsställe för den sammanslutning som är fordonets innehavare. Om fordonet har flera innehavare får en av innehavarna göra en sådan registreringsanmälan.

Om en minderårig anmäls som ägare till ett fordon och han eller hon inte innehar körkort som berättigar till framförande av fordonet, ska samtidigt även den innehavare anmälas som använder fordonet och som med tanke på sin ålder får framföra fordonet.

Trafikförsäkringsbolagen och Trafikförsäkringscentralen ska anmäla gällande nya trafikförsäkringar till Transport- och kommunikationsverket med undantag för förflyttnings- och gränsförsäkringar. Ett trafikförsäkringsbolag ska dessutom anmäla de i bolaget försäkrade registreringspliktiga fordon och provnummerintyg för vilka trafikförsäkringspremie inte har betalats.

Den som ansvarar för användningen av en bil är skyldig att göra en registreringsanmälan när en uppgift som gäller den som ansvarar för användningen av bilen ska registreras, ändras eller avregistreras.

Ett fordon anses ha påställts vid den första registreringen.

84 §

Bestämmelser om registreringsanmälan

Registreringsanmälan kan göras via den elektroniska tjänst som tillhandahålls av den som utför registreringar. Den som gör registreringsanmälan eller dennes ombud kan även lämna in registreringsanmälan personligen till en avtalsregistrerare.

Försäkringsbolaget gör dock via ett gränssnitt eller på annat sätt i elektronisk form den registreringsanmälan som gäller ändring av trafikförsäkringsuppgifter.

Den som gör en registreringsanmälan ska identifieras när han eller hon personligen lämnar in en anmälan till en avtalsregistrerare. Den som gör anmälan i den elektroniska tjänst som tillhandahålls av den som utför registreringar ska identifieras med sådan stark autentisering som avses i 2 § 1 punkten i lagen om stark autentisering och betrodda elektroniska tjänster (617/2009).

Registreringsanmälan behöver inte göras när det är fråga om ändring av en fysisk persons namn, adress eller hemkommun eller när en person avlidit.

En registreringsanmälan om ändringsregistrering ska göras senast inom sju dagar efter den ändring som ska antecknas i registret.

Till registreringsanmälan ska fogas behövliga utredningar om att de förutsättningar som avses i 95, 108, 112, 114 och 115 § är uppfyllda.

En utredning om betalning av skatter och avgifter som hänför sig till fordonet behöver inte läggas fram särskilt i samband med den första registreringen, om fordonet har förhandsanmälts eller den som importerat fordonet är ett registrerat bilskatteombud enligt bilskattelagen (777/2020).

Närmare bestämmelser om sätten att göra registreringsanmälan utfärdas genom förordning av statsrådet.

85 §

Registrering av fordon för bilinteckning

Transport- och kommunikationsverket ska för en bilinteckning i registret på ansökan anteckna följande fordon, som varken enligt 11 eller 89 § har antecknats i registret:

- 1) lastbilar, släpfordon som godkänts för koppling till lastbil, bussar, traktorer och motorredskap, om fordonets mått eller massa överskrider de värden som är tillåtna i vägtrafik,
- 2) motorredskap som är byggda eller utrustade för skördebärgning eller väghållning, motorredskap som är byggda eller utrustade för underhåll av skidbackar och skidspår, andra terrängfordon än snöskotrar och tunga snöskotrar som är byggda eller utrustade för underhåll av skidbackar och skidspår, sväware samt motorredskap och traktorer som är avsedda att styras av gående,

3) traktorer och motorredskap med en egenmassa av minst 10 000 kilogram som är byggda eller utrustade för skogsvård,

4) traktorer och motorredskap med kompakta däck eller larvfötter och en egenmassa av minst 10 000 kilogram.

Till en ansökan som lämnas till Transport- och kommunikationsverket ska fogas

1) ett besiktningsbevis över registreringsbesiktning som utförts högst tre månader tidigare och av vilket fordonskategorin framgår,

2) ett import- eller tillverkningsbevis för fordonet,

3) en utredning om äganderätten.

För ett fordon ges på begäran ett registreringstecken och ett intyg över anteckning i registret.

Transport- och kommunikationsverket kan avregistrera ett fordon som antecknats för in-teckning, om en anmälan om avregistrering av fordonet inte har gjorts inom två år efter det att in-teckningen har dödats eller förfallit eller, om inte bilin-teckning har fastställts för fordonet inom två år.

86 §

Anteckning av registreringen

Den som utför registreringar ska granska en anmälan som lämnats in och dess bilagor. Den som utför registreringar ska anteckna fordonet eller ändringar av uppgifterna om fordonet i registret på basis av de uppgifter som den anmälningsskyldige lämnat, om villkoren för registrering uppfylls.

87 §

Användning av ett fordon innan ett registreringsbeslut har fattats

Det tillfälliga intyg över att en registreringsanmälan lämnats in som beviljats av den som utför registreringar berättigar, om det inte finns något annat hinder, till användning av fordonet tills ett beslut om första registrering eller ändringsregistrering har uppdaterats i registret. Det tillfälliga intyget är dock i kraft högst 30 dagar.

88 §

Anmälningar till EES-stater och till landskapet Åland

När ett fordon som har registrerats i en EES-stat genomgår första registrering ska Transport- och kommunikationsverket underrätta registerföraren i staten i fråga.

När ett fordon som har registrerats i landskapet Åland genomgår första registrering ska Transport- och kommunikationsverket underrätta registerföraren i landskapet Åland om detta samt om fordonets nya registreringstecken.

89 §

Undantag från registreringsskyldigheten

Registreringsskyldigheten enligt 11 § och anmälningsskyldigheten enligt 83 § gäller inte

1) andra terrängfordon än snöskotrar eller på snöskoterleder använda tunga snöskotrar,

2) motorredskap, byggda eller utrustade för produktion av skörd, skördebärgning eller väghållning, eller sådana traktorer eller motsvarande motorredskap som är avsedda att styras av gående,

3) släpvagnar som är avsedda att kopplas till fordon i kategori L eller till traktorer, motorredskap eller terrängfordon,

- 4) släpanordningar med undantag för släpanordningar för koppling till bil,
- 5) slädar,
- 6) motoriserade cyklar i kategori L1e-A,
- 7) lätta elfordon.

90 §

Den som ansvarar för användningen av en bil

Om ingen fysisk person har registrerats som ägare eller innehavare av en bil, ska i registret antecknas den som ansvarar för användningen av bilen.

Den som ansvarar för användningen av en bil ska vara en i Finland bosatt myndig fysisk person som har kör rätt åtminstone för kategori B. Den som ansvarar för användningen av bilen ska vara bilens huvudsakliga förare eller, om bilen inte har någon huvudsaklig förare, ha uppgifter om bilens förare.

91 §

Förhandsanmälan

Förhandsanmälan kan göras om typgodkända fordon vars tekniska uppgifter och godkännandeuppgifter har förts in i registret. Genom förhandsanmälan anmäls uppgifter om ett nytt färdigbyggt, etappvis färdigbyggt eller icke färdigbyggt fordon till Transport- och kommunikationsverket innan fordonet tas i bruk och registreras första gången.

92 §

Förhandsanmälare

Förhandsanmälan kan göras av fordonstillverkaren eller dennes representant. Om fordonet har förts in i landet av någon annan än tillverkaren eller dennes representant, får anmälan dock även göras av importören.

Förhandsanmälararen ska vara

- 1) en i Finland registrerad juridisk person,
- 2) ett registrerat bilskatteombud enligt 46 § i bilskattelagen, om sammanslutningen förhandsanmäler bilskattebelagda fordon, eller registrerad kreditkund hos Tullen, om sammanslutningen förhandsanmäler andra än bilskattebelagda fordon som den importerar från ett land utanför EES, och
- 3) solvent och sakkunnig.

Förhandsanmälararen ska dessutom ha tillgång till de tekniska uppgifter om ett fordons konstruktion och utrustning som är ett villkor för godkännande och till intyg över överensstämmelse för EU-typgodkända fordon eller intyg över typgodkännande för annat fordon. Fordonstillverkaren ska ge dessa till förhandsanmälararen på dennes begäran.

Förhandsanmälararen ska dessutom ha ingått ett avtal med Transport- och kommunikationsverket om lämnande av uppgifter via ett gränssnitt eller på annat sätt i elektronisk form.

Den som avser att göra en förhandsanmälan ska innan det avtal som avses i 4 mom. ingås visa för Transport- och kommunikationsverket att den uppfyller villkoren i 2 mom. 1–3 punkten och 3 mom.

93 §

Förhandsanmälningsintyg

Förhandsanmälararen har rätt att på begäran få ett förhandsanmälningsintyg ur registret efter det att ett fordon har förhandsanmälts.

I del I av förhandsanmälningsintyget antecknas uppgifter om förhandsanmälaren samt fordonets tekniska uppgifter. Del II av förhandsanmälningsintyget används för att göra registreringsanmälan.

94 §

Fel i förhandsanmälan

Transport- och kommunikationsverket kan bestämma att ett fordon som förhandsanmälts av en förhandsanmälare ska genomgå registreringsbesiktning, om bestämmelserna om förhandsanmälan eller ett avtal enligt 92 § 4 mom. inte har följts eller om det i övrigt förekommit fel som är mer än obetydliga när fordonsuppgifterna lämnats in. Samtidigt kan Transport- och kommunikationsverket förbjuda användningen av felaktigt gjorda förhandsanmälningar.

Om det tidigare har bestämts att en förhandsanmälares fordon ska registreringsbesiktas eller om det i övrigt upprepade gånger förekommit sådana fel i förhandsanmälningarna som påpekats för förhandsanmälaren, kan Transport- och kommunikationsverket förbjuda förhandsanmälaren att under viss tid göra förhandsanmälningar.

Förhandsanmälaren ska rätta till de fel som före första registreringen konstaterats i uppgifter om ett förhandsanmält fordon och underrätta registret om felen.

95 §

Första registrering av fordon

Förutsättningarna för första registrering är att

- 1) fordonet har godkänts vid en registreringsbesiktning, om inte fordonet med stöd av 133 § är befriat från registreringsbesiktning,
- 2) fordonet uppfyller de krav som gäller i Finland vid tidpunkten för det första ibruktagandet eller därefter,
- 3) inget skrotningsintyg enligt 59 § i avfallslagen (646/2011) har utfärdats i fråga om fordonet,
- 4) behörig utredning läggs fram om betalning av skatter och avgifter som hänför sig till fordonet, om äganderätten till fordonet och om fordonsinnehavaren samt om att föreskriven trafikförsäkring tecknats, och
- 5) registeranmälan görs om vem som ansvarar för användningen av bilen, om ingen fysisk person anmäls som ägare eller innehavare av bilen.

96 §

Registreringsintyg

Transport- och kommunikationsverket utfärdar del I av registreringsintyget till fordonets ägare eller innehavare i samband med den periodiska besiktningen. Del I av registreringsintyget utfärdas i samband med registreringsanmälan endast till ägare eller innehavare av sådana fordon och släpvagnar till dem vars största tillåtna massa i vägtrafiken överstiger 3 500 kilogram.

Transport- och kommunikationsverket utfärdar på begäran del II av registreringsintyget till fordonets ägare i samband med registreringsanmälan.

I del I av registreringsintyget ska antecknas uppgifter om fordonets ägare och innehavare samt fordonets tekniska uppgifter. Del II av registreringsintyget är avsedd för anmälan av förändringar i registeruppgifterna.

Den som utför registreringar kan på begäran ge en kopia av del I av registreringsintyget, som är i kraft i sex månader.

Om ett fordon används i internationell trafik ska del I av registreringsintyget medföras i fordonet under körning.

97 §

Uppgifter och mått som ska antecknas i registreringsintyget

Registreringsintyget ska uppfylla kraven enligt rådets direktiv 1999/37/EG om registreringsbevis för fordon. Kravet gäller dock inte det exportregistreringsintyg som avses i 109 § 4 mom.

98 §

Certifikat

Transport- och kommunikationsverket beviljar på begäran ett certifikat till förhandsanmälnaren eller till den i registret antecknade fordonsägaren.

99 §

Registreringsskyltar och registreringstecken

När fordon registreras första gången överlämnas registreringsskyltar med det registreringstecken som identifierar fordonet. Registreringsskyltar överlämnas vid behov också för fordon som påställs. Registreringstecknet och registreringsskyltarna ska vara tydligt urskiljbara.

Närmare bestämmelser om överlämnande av registreringsskyltar, registreringstecknets innehåll, registreringsskyltarnas färg och fastställande av registreringstecken får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om de blanketter som används vid registrering samt om registreringsskyltarnas mått och andra tekniska egenskaper.

100 §

Fastsättning av registreringsskyltar

Registreringsskyltarna för ett fordon får inte fästas på fordonet före fordonets första registrering.

Registreringsskyltarna ska fästas framtill och baktill på en bil, framtill eller baktill på en traktor och ett motorredskap, på vardera sidan av en snöskoter och tung snöskoter och baktill på övriga fordon på de ställen som reserverats för skyltarna. Registreringsskylten ska vid behov förseas med ett underlag eller en ram så att den inte skadas då fordonet används. Registreringsskylten får inte vikas, delas eller täckas över till någon del.

Närmare bestämmelser om fastsättning av registreringsskyltar får utfärdas genom förordning av statsrådet.

101 §

Användning av registreringsskyltar

För ett fordon får inte användas och på det inte fästas andra registreringsskyltar eller förflyttningsmärken än de som hör till fordonet och inte heller andra sådana skyltar eller bokstavs- eller sifferkombinationer som på ett vilseledande sätt påminner om en registreringsskylt, ett registreringstecken, ett förflyttningsmärke eller någon annan stats nationalitetsbeteckning.

På fordonet får emellertid i högst en månads tid användas någon annan tillfällig skylt som anger fordonets registreringstecken, om den som utför registreringar har gjort en anteckning om detta i registret i samband med beställningen av en ny registreringsskylt. Transport- och kommunikationsverket kan på begäran förlänga tidsfristen.

Registreringsskyltarna ska kunna läsas utan svårighet i trafiken.

102 §

Förstörda eller förkomna registreringsskyltar

En ny registreringsskylt i stället för en förkommen eller förstörd registreringsskylt ska begäras av den som utför registreringar. Samtidigt ska det läggas fram en skriftlig redogörelse för hur registreringsskylten förkommit. En anteckning i registret i samband med beställningen av en ny registreringsskylt av den som utför registreringar ger med avvikelse från 101 § rätt att på fordonet i högst en månads tid använda någon annan tillfällig skylt som anger fordonets registreringstecken. Transport- och kommunikationsverket kan vid behov på begäran förlänga tidsfristen.

103 §

Tillverkning av registreringsskyltar och förflyttningsmärken

Transport- och kommunikationsverket ska ansvara för att registreringsskyltar och förflyttningsmärken tillverkas och tillställs dem som har rätt att lämna ut dessa för användning. Verket ska ansvara för att registreringsskyltar även tillställs dem som gör en förhandsanmälan.

104 §

Icke avhämtade registreringsintyg eller registreringsskyltar

I registret ska göras en anteckning om registreringsintyg, provnummerintyg och registreringsskyltar som har lämnats till den som utför registreringar eller till den som innehar koncession för besiktning. Om den som innehar koncession inte har rätt att göra anteckningen, ska denne utan dröjsmål meddela Transport- och kommunikationsverket om att registreringsintyget och skyltarna har lämnats in.

105 §

Nationalitetsbeteckning

Registreringsskyltar för bilar, fordon i kategori L3e, L4e, L5e och L7e, släpvnar och exportregistrerade fordon ska uppta en nationalitetsbeteckning enligt definitionen i bilagan till rådets förordning (EG) nr 2411/98 om erkännande vad gäller trafik inom gemenskapen av nationalitetsmärke för den medlemsstat i vilken motorfordon och släpvnar till motorfordon är registrerade. I Finland är beteckningen enligt artikel 2 led 1 i förordningen för den medlemsstat där fordonet är registrerat FIN.

Transport- och kommunikationsverket kan trots 1 mom. på begäran ge registreringskyltar som saknar den nationalitetsbeteckning som avses i 1 mom. för bilar, fordon i kategori L3e, L4e, L5e och L7e samt släpvnar. Sådana skyltar kan på begäran bytas till de skyltar som avses i 1 mom.

Om sådana registreringsskyltar som avses i 2 mom. används på en bil, ett fordon i kategori L3e, L4e, L5e eller L7e eller en släpvn, ska fordonet i internationell trafik vara försett med en sådan nationalitetsbeteckning som förutsätts i den i Genève år 1949 ingångna konventionen rörande vägtrafik (FördrS 11/1959) eller i den i Wien år 1968 ingångna

konventionen om vägtrafik (FördrS 30/1986) och som upptar bokstäverna FIN i svart på vit ovalformad botten.

Närmare bestämmelser om tekniska detaljer i fråga om den nationalitetsbeteckning som avses i 3 mom. utfärdas genom förordning av statsrådet.

106 §

Anmälan om överlåtelse

Fordonets tidigare ägare kan meddela den nya ägarens namn till den som utför registreringar för anteckning i registret, om den nya ägarens adress och fordonets överlåtelsedatum samtidigt anmäls.

Fordonets tidigare innehavare kan meddela att innehavet upphör till den som utför registreringar för anteckning i registret, om dagen för upphörandet samtidigt anmäls.

Om fordonets tidigare ägare har överlåtit fordonet till en okänd, kan Transport- och kommunikationsverket på den tidigare ägarens anmälan, efter att ha fått en tillförlitlig utredning om överlåtelsen, i registret göra en anteckning om att fordonet överlåts till en okänd. Överlåtelsen av fordonet anses ha skett den dag Transport- och kommunikationsverket fått den tidigare ägarens anmälan och en sådan utredning om överlåtelsen som Transport- och kommunikationsverket anser vara tillförlitlig.

107 §

Överföring av ett fordon till en ny ägare

När fordonet får en ny ägare ska den tidigare ägaren ge fordonets certifikat eller gällande registreringsintyg till den nya ägaren eller göra en anmälan om överlåtelse. Den tidigare ägaren ska ge fordonets registreringsskyltar till den nya ägaren.

108 §

Ändringsregistrering av fordon

En förutsättning för ändringsregistrering av ett fordon är att en utredning läggs fram om äganderätten till fordonet, fordonsinnehavaren och den som ansvarar för användningen av bilen och om att föreskriven trafikförsäkring tecknats.

Förändringar i ett fordons registeruppgifter registreras inte om fordonet avställts för export och för registrering utomlands.

109 §

Exportregistrering av fordon

Ett registreringspliktigt tidigare oregistrerat fordon som förs ut ur Finland för att användas i en annan stat får registreras interimistiskt för utförsel ur landet (*exportregistrering*).

Också ett annat fordon än ett sådant som avses i 1 mom. får registreras interimistiskt för transporten från Finland till destinationslandet samt för att bli förevisat, för att delta i en tävling eller en varudemonstration utomlands eller av andra särskilda skäl.

Ett fordon ska godkännas enskilt eller godkännas vid en registreringsbesiktning före exportregistreringen. Ett fordon behöver dock inte godkännas enskilt eller visas upp för godkännande vid en registreringsbesiktning, om

- 1) förhandsanmälningsintyg överlämnas för exportregistrering,
- 2) en rallybil eller enduromotorcykel enligt internationell klassificering exportregistreras för en tävling, och bilen eller motorcykeln är avsedd för tävlingar som införts i tävlingskalendern för det internationella bilsportförbundet eller motorcykelsportförbundet samt de underlydande riksomfattande centralorganisationerna för bil- eller motorcykel-

sport och den har ett intyg över klassificeringen utfärdat av en i Finland registrerad riksomfattande centralorganisation för bil- och motorcykelsport,

3) det är fråga om ett i 2 mom. avsett fordon som redan tidigare registrerats i Finland.

För ett exportregistrerat fordon ger Transport- och kommunikationsverket registreringsskyltar (*exportskyltar*) och ett intyg över registreringen (*exportregistreringsintyg*). På exportskyltar ska tillämpas vad som i 99–101 §, med undantag för 100 § 1 mom., och i bestämmelser som utfärdats med stöd av dem föreskrivs om registreringsskyltar. På exportregistreringsintyg tillämpas vad som i denna lag föreskrivs om registreringsintyg. På exportregistreringsintyget antecknas dock inte de förändringar som skett i uppgifterna i intyget.

110 §

Ansökan om exportregistrering

Ansökan om exportregistrering av ett fordon görs hos Transport- och kommunikationsverket. Till ansökan ska fogas en utredning om äganderätten till fordonet och om att föreskriven trafikförsäkring tecknats samt uppgifter om fordonets överlåtelseort och utförselort.

111 §

Exportregistreringens giltighetstid

Exportregistreringen gäller ett år från utgången av registreringsmånaden. På begäran av sökanden kan det bestämmas att giltighetstiden ska vara kortare. En exportregistrering enligt 109 § 1 mom. gäller dock endast den tid som behövs för det ändamål som nämns i momentet. Exportregistreringens giltighetstid kan inte förlängas.

Ett exportregistrerat fordon får före exporten användas i Finland endast för förflyttning av fordonet från överlåtelseorten till utförselorten eller till färd i anknytning till att ägaren flyttar ut ur landet till ägarens hemort och därifrån vidare till utförselorten.

Ett exportregistrerat fordon får trots 2 mom. användas tillfälligt i Finland av skäl som ska betraktas som tvingande, för en sedvanlig semesterresa eller för en därmed jämförbar kort vistelse, dock inte under den månad som omedelbart följer på exporten till utlandet eller omedelbart föregår införseln till Finland. Ett villkor för användningen är att det i handlingarna finns en sådan anteckning om dagarna för inresan till och utresan från landet som Tullen gjort på begäran av fordonets ägare eller innehavare.

112 §

Avställning

Anmälan om att ett fordon avställs ska göras den dag då användningen av fordonet i trafik upphör. Fordonet antecknas i registret som avställt från den dag då anmälan gjordes. Av särskilda skäl kan dock en dag som infallit före den dag då anmälan gjordes antecknas som den dag då fordonet avställdes.

Ett avställt fordon är belagt med användningsförbud. Ett fordon som har avställts får dock användas i trafik och i övrigt fram till utgången av det dygn då avställningsperioden börjar.

En registreringsanmälan om avställning av ett fordon ska göras, om fordonet har registrerats utomlands eller i landskapet Åland eller av någon annan orsak inte längre används i trafik i Finland.

Transport- och kommunikationsverket ska avställa ett fordon, om en registreringsmyndighet i utlandet eller landskapet Åland meddelar verket att fordonet har registrerats utomlands eller i landskapet Åland.

113 §

Besiktning och användning av avställda fordon

Ett avställt fordon på vilket registreringsskyltarna är fästa får användas i trafik när fordonet förs till besiktning som det särskilt reserverats tid för och direkt från besiktningen till ett ställe där fordonet förvaras eller där det kan repareras.

114 §

Villkor för påställning av fordon

En allmän förutsättning för påställning av ett fordon är att en utredning läggs fram om betalning av skatter och avgifter som hänför sig till fordonet och om äganderätten till fordonet, fordonsinnehavaren och den som ansvarar för användningen av bilen, om att föreskriven trafikförsäkring tecknats samt vid behov om en registreringsbesiktning i enlighet med 133 §. Ett fordon anses ha påställts den dag då anmälan om det görs.

115 §

Skrotade eller på annat sätt förstörda fordon

Slutlig avregistrering av fordon antecknas i registret endast om ett skrotningsintyg enligt 59 § i avfallslagen eller ett motsvarande intyg i någon annan EES-stat än Finland har utfärdats i fråga om fordonet eller om fordonet på något annat sätt bevisligen har förstörts.

Närmare bestämmelser om hur och när ett fordon ska anses som bevisligen förstört utfärdas genom förordning av statsrådet.

116 §

Provnummerintyg och provnummerskyltar

Transport- och kommunikationsverket kan bevilja ett affärsföretag, en inrättning eller någon annan sammanslutning som tillverkar, säljer, utrustar eller reparerar fordon eller som utövar transportverksamhet eller som bedriver forskning som gäller fordon ett provnummerintyg för högst ett år. Intyget ger begränsad rätt att tillfälligt på väg och på andra platser med provnummerskyltar använda ett fordon som inte registrerats första gången i Finland eller som avställts i Finland. Transport- och kommunikationsverket kan återkalla provnummerintyget om fordonet med provnummerskyltar används i strid med denna lag eller vägtrafiklagen eller i strid med bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem, bestämmelserna om fordonsbeskattning eller villkoren i provnummerintyget. Transport- och kommunikationsverket kan återkalla samtliga provnummerintyg som en innehavare av ett intyg har, om innehavaren upprepade gånger handlat i strid med bestämmelserna, föreskrifterna eller villkoren eller om detta beteende är särskilt allvarligt.

En förutsättning för att ett provnummerintyg ska beviljas är att det finns en gällande trafikförsäkring för användningen av provnummerskyltar.

Provnummerintyget gäller ett år från dagen för utfärdandet av intyget. Provnummerintyget förnyas årligen för ett år framåt utan särskild ansökan, om inte innehavaren av intyget under intygets giltighetstid har anmält att intyget inte behövs eller om intyget inte har återkallats eller Transport- och kommunikationsverket av andra särskilda skäl inte förnyar provnummerintyget. En förutsättning för att intyget ska förnyas är att trafikförsäkringspremien är betald.

Den som fått ett provnummerintyg får använda fordonet med provnummerskyltar i trafik när det är fråga om följande verksamhet som hänför sig direkt till den verksamhet som bedrivs av innehavaren av intyget:

1) försök som hänför sig till forskning eller produktutveckling i fråga om fordonet eller dess anordningar,

2) kortvarig provkörning eller förevisning av fordonet i försäljningssyfte,

3) annan förflyttning som står i direkt samband med tillverkning, försäljning, utrustning, reparation eller besiktning av fordonet.

På provnummerskyltar tillämpas vad som i 99–101 §, med undantag för 100 § 1 mom., föreskrivs om registreringsskyltar. Om ett fordon som används med provnummerskyltar har avställts och registreringsskyltarna inte har återlämnats, ska registreringsskyltarna täckas över eller avlägsnas under den tid provnummerskyltarna används.

Provnummerskyltarna och provnummerintyget ska återlämnas till den som lämnat ut dem senast den andra vardagen efter det att tillståndets giltighetstid har löpt ut.

117 §

Förflyttningstillstånd

Transport- och kommunikationsverket och Tullen kan på ansökan bevilja förflyttningstillstånd för ett fordon som inte registrerats första gången i Finland eller som i Finland avställts eller belagts med användningsförbud eller körförbud för följande användningsändamål:

1) körning till besiktning eller en verkstad,

2) förflyttning av ett importerat fordon från införselorten till utförselorten eller någon annan ort i landet,

3) förevisning av ett fordon eller en produkt som har nära samband med fordonet,

4) tävling som finns i tävlingskalendern för en i Finland registrerad riksomfattande centralorganisation för bilsport,

5) användning av fordonet i trafik, om det för fordonet har gjorts en anmälan om ibruktagande som avses i 53 § i bilskattelagen och om ett ärende som gäller bilbeskattningen av fordonet är under behandling vid Skatteförvaltningen,

6) användning av fordonet i trafik i en sådan situation som avses i 41 § 1 mom. 8 punkten i bilskattelagen,

7) förflyttning av fordonet av annat särskilt skäl.

Förflyttningstillstånd kan även beviljas för ett fordon som används i trafik för körning till en verkstad, även om fordonet belagts med användningsförbud, och för körning till en verkstad och till besiktning, även om fordonet getts körförbud med stöd av 198 §.

En förutsättning för att förflyttningstillstånd ska beviljas är att det finns en gällande trafikförsäkring för fordonet och att fordonsskatten är betald. Förflyttningstillstånd beviljas för den tid användningsbehovet kräver, dock för högst sju dagar. Av skäl som beror på 1 mom. 5 eller 6 punkten eller av andra särskilt vägande skäl kan tillstånd dock beviljas för en längre tid än sju dagar. Fordon som avses bli registrerade i Finland får användas i högst tre månader, förutsatt att en anmälan om ibruktagande för fordonet har lämnats in till Skatteförvaltningen innan fordonet börjar användas i Finland. Om bilbeskattningen inte har verkställts innan giltighetstiden för förflyttningstillståndet gått ut, förlängs tillståndets giltighetstid, såvida inte dröjsmålet i beskattningen beror på den skattskyldige. Den av Skatteförvaltningen bestyrkta anmälan om ibruktagande ska finnas med i fordonet då det används. Förflyttningstillståndet gäller dock högst fram till förfallodagen för den skatt som fastställts för fordonet.

Ett fordon som används med stöd av förflyttningstillstånd får lastas för det användningsändamål som anges i 1 mom. 5 punkten. Fordonet får lastas även för de användningsändamål som avses i 1 mom. 1–3 och 6 punkten, om lasten är avsedd endast för tillståndsinnehavarens personliga bruk. Ett fordon som används med stöd av förflyttningstillstånd får dra en släpvagn för ett användningsändamål som anges i 1 mom. 5 punkten. Fordonet får dessutom dra en släpvagn om både dragfordonet och släpvagnen används för ett ända-

mål som anges i 1 mom. 1–3 eller 6 punkten. Om dragfordonet används med stöd av förflyttningstillstånd för ett användningsändamål som anges i 1 mom. 1–3 eller 6 punkten, ska också lasten på en registrerad släpvagn vara avsedd endast för tillståndshavarens personliga bruk.

118 §

Förflyttningsmärke

Transport- och kommunikationsverket och Tullen ska i samband med beviljande av förflyttningstillstånd ge förflyttningsmärken för begränsad användning av fordonet på vägar och på andra platser.

Förflyttningsmärkena ska fästas framtill och baktill på en bil, framtill eller baktill på en traktor och ett motorredskap, på vardera sidan av en snöskoter och tung snöskoter och baktill på övriga fordon på ett sådant sätt att registreringstecknet kan läsas utan svårighet. Ett förflyttningsmärke får inte fästas på ett sådant sätt att det skymmer sikten för föraren.

Om ett fordon som används med stöd av förflyttningstillstånd har avställt, ska registreringsskyltarna täckas över eller avlägsnas under den tid fordonet används. Förflyttningsmärkena ska avlägsnas från fordonet när förflyttningstillståndets giltighetstid har löpt ut.

Bestämmelser om innehåll och färg i fråga om förflyttningsmärken utfärdas genom förordning av statsrådet.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om mått och andra tekniska egenskaper i fråga om förflyttningsmärken.

119 §

Tillfällig användning av fordon i trafik

Ett provnummerintyg och förflyttningstillstånd ska medföras i fordonet under körning.

120 §

Tillfällig användning av pansarfordon i trafik

En sammanslutning som i Finland industriellt tillverkar pansarfordon med hjul kan av Transport- och kommunikationsverket på ansökan beviljas ett provnummerintyg vilket berättigar till att för syften enligt 116 § 4 mom. tillfälligt i trafik använda ett pansarfordon försett med provnummerskyltar. En förutsättning för användning av ett pansarfordon i trafik är att det är försett med hjul. På provnummerintyg och provnummerskyltar tillämpas bestämmelserna i 116 § 3 och 5 mom.

121 §

Förbud mot ny påställning av fordon som avregistrerats slutligt

Om slutlig avregistrering av ett fordon har antecknas i registret med stöd av 115 §, får fordonet inte påställas på nytt. Ett fordon får inte heller påställas på nytt, om den myndighet som beslutar om bilskatten har ställt ett registreringsförbud som villkor för bilskatteförmån och förmånen har kommit den som saken gäller till godo.

122 §

Fordon i slutserier

Transport- och kommunikationsverket kan på ansökan av fordonstillverkaren eller tillverkarens representant bevilja undantag från de krav som gäller för motorredskap och terrängfordon, om inte något annat bestäms eller föreskrivs

1) för högst 6 månader från det att de krav som gäller fordonet trätt i kraft eller, om undantagen upphör att gälla vid utgången av ett kalenderår, för 7 månader för färdigbyggda motorredskap och terrängfordon,

2) för högst 12 månader från det att de krav som gäller fordonet trätt i kraft eller, om undantagen upphör att gälla vid utgången av ett kalenderår, för 13 månader för etappvis färdigbyggda motorredskap och terrängfordon.

Undantag som avses i 1 mom. kan beviljas för högst 30 procent av en och samma tillverkares fordon i varje fordonskategori vilka tagits i bruk i Finland under det föregående kalenderåret eller de föregående 12 månaderna. Fordonsantalet avrundas uppåt till närmaste hela tal. Som alternativ kan undantag som avses i 1 mom. beviljas för högst 20 motorredskap och terrängfordon som en och samma tillverkare tillverkat i en och samma fordonskategori.

Det undantag för motorredskap och terrängfordon som avses i 1 och 2 mom. tillämpas endast på fordon som

1) fanns inom en EES-stats territorium när det tekniska krav som fordonet inte uppfyller började gälla, och

2) ännu inte hade registrerats eller tagits i bruk när nämnda krav som fordonet inte uppfyller började gälla.

Transport- och kommunikationsverket beviljar undantag som gäller fordon i slutserier och som avses i artikel 49 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem från de tekniska krav som gäller för fordon i kategorierna M, N och O på tillverkarens ansökan enligt det gränsvärde som avses i B.1 eller alternativt B.2 i bilaga V till ramförordningen.

Transport- och kommunikationsverket gör i registret en anteckning om undantag som beviljats ett fordon.

123 §

Förbud att ändra registeruppgifter

Om Transport- och kommunikationsverket får kännedom om en uppenbar oklarhet i fråga om vem som äger ett fordon eller i fråga om fordonets identifieringsuppgifter, kan verket för viss tid förbjuda ändring av fordonets registeruppgifter och göra en anteckning om förbudet i registret.

124 §

Handlingar som innehåller felaktiga uppgifter

Avtalsregistrerare, innehavare av besiktningskoncession, polisen, Tullen och Gränsbevakningsväsendet ska underrätta Transport- och kommunikationsverket om felaktiga uppgifter som de konstaterat i intyg över överensstämmelse, förhandsanmälningsintyg, registreringsintyg och andra handlingar i anslutning till registrering eller överlämnande av registreringsskyltar.

Fordonets ägare eller innehavare är skyldig att på uppmaning av Transport- och kommunikationsverket lämna tillbaka en handling som innehåller felaktiga uppgifter till Transport- och kommunikationsverket.

Användning i Finland av fordon som registrerats utomlands eller i landskapet Åland

125 §

Fordon som har registrerats i en EES-stat

Om ingen bils katt ska betalas för fordonet, får en person som är stadigvarande bosatt i Finland här använda ett fordon registrerat i en EES-stat under 30 dagar efter det att fordonet införts till dess att fordonet registreras i Finland. Fordonets förare ska för en myndighet som övervakar trafiken påvisa tidpunkten för införseln genom Tullens anteckningar i anmälan om ibruktagande av fordonet eller något annat dokument. Om det däremot är fråga om en internationell transport som varar högst sju dagar i Finland, kan tidpunkten för fordonets införsel påvisas även på något annat sätt än genom Tullens anteckningar.

Om det är fråga om ett fordon för vilket bils katt ska betalas, får en person som är stadigvarande bosatt i Finland här använda ett fordon registrerat i en EES-stat i tre månader. Fordonets förare ska då påvisa rätten till användning för en myndighet som övervakar trafiken genom en av Skatteförvaltningen bekräftad anmälan om ibruktagande av fordonet.

För att ett fordon ska få användas enligt 1 och 2 mom. krävs det att

- 1) fordonet är försett med registreringsstatens registreringsskyltar och nationalitetsbeteckning,
- 2) fordonets eller fordonskombinationens huvudsakliga dimensioner och massa inte överskrider de värden som är tillåtna i Finland,
- 3) en trafikförsäkring som gäller i Finland har tecknats för fordonet,
- 4) fordonets förare har med sig ett registreringsintyg för fordonet som utfärdats i registreringsstaten och ett intyg över sin rätt att inneha fordonet, om det inte är registrerat i en medföljande persons namn, och
- 5) en släpvagn som har tagits i bruk i en stat där släpvagnar inte registreras i stället för en registreringsskylt har försetts med en nummerbeteckning given av ägaren eller en myndighet eller har dragbilens registreringsskylt fäst bak på släpvagnen; i stället för registreringsintyg ska dragbilens förare emellertid ha ett intyg från släpvagnens ägare eller en myndighet över de massor som tillåts för släpvagnen och ett intyg över en besiktning eller en motsvarande teknisk inspektion som har utförts högst ett år tidigare.

126 §

Fordon som har registrerats i stater som anslutit sig till Genève- och Wienkonventionerna

En fysisk person som är stadigvarande bosatt i en sådan annan stat än Finland som har anslutit sig till den i Genève år 1949 ingångna konventionen rörande vägtrafik eller till den i Wien år 1968 ingångna konventionen om vägtrafik får tillfälligt i Finland använda ett för sitt eget behov infört fordon i kategori M₁, N₁, O₁, O₂ eller L eller en kategori som kan jämföras med dessa och som är registrerat i den fördragsslutande staten. Denna tid gäller högst ett år räknat från inresedagen eller, om Skatteförvaltningen med stöd av 35 § i bils kattelagen har beviljat en längre tidsfrist för skattefri användning av ett fordon eller om Tullen med stöd av Europeiska unionens tullagstiftning har beviljat tullfrihet för fordonet för en bestämd tid, får fordonet användas till utgången av denna tid, om inte annat följer av 132 §.

En sammanslutning eller fysisk person vars hemort är i en stat som avses i 1 mom. får på motsvarande sätt i Finland använda ett fordon i kategori M₂, M₃, N, O₃ eller O₄ eller en kategori som kan jämföras med dessa, om fordonet införts för nämnda sammanslutnings eller fysiska persons behov och framförs av en person som är stadigvarande bosatt i en stat som avses i det momentet.

I samband med behandlingen av en anmälan som avses i 41 § 2 mom. i bilskattelagen kan Skatteförvaltningen och i andra fall Tullen på begäran ge tillstånd att anlita en i Finland stadigvarande bosatt person som förare för ett fordon som har registrerats i en konventionsstat enligt 1 mom. och har införts endast i försöks- eller undersökningssyfte. Tillståndet kan beviljas fordonstillverkaren eller tillverkarens representant, en sådan tillverkare av fordonsutrustning som bedriver utvecklingsarbete på uppdrag av fordonstillverkaren eller en sammanslutning som bedriver testning av fordon eller fordonsutrustning på uppdrag av fordonstillverkaren eller tillverkaren av fordonsutrustning. Tillståndet gäller högst ett år åt gången. En i Finland stadigvarande bosatt person får framföra varje enskilt fordon under högst sex månader. Skatteförvaltningen eller Tullen kan förena tillståndet med begränsningar i fråga om användningsområdet och även ställa upp andra villkor för att säkerställa att fordonet används för det ändamål som avses i detta moment. Tillståndshavaren ansvarar för att fordonet har en sådan konstruktion och är i ett sådant skick att det är trafiksäkert. På en kopia av tillståndet, som ska medföras i fordonet, antecknar Skatteförvaltningen eller Tullen fordonets identifieringsuppgifter och datum för införsel samt vid behov datum för utförsel. På kopian ska tillståndshavaren anteckna den person eller de personer som kör fordonet. Tillståndet ska återkallas, om de villkor eller begränsningar som anges i denna lag eller i tillståndet inte iakttas.

När ett fordon används i Finland i de situationer som avses i denna paragraf är en förutsättning för användningen det som föreskrivs i 125 § 3 mom.

127 §

Fordon i arbetsuppgifter

En fysisk person som är stadigvarande bosatt i Finland och vars arbetsplats är belägen i en annan stat än Finland får i Finland använda ett i 38 § i bilskattelagen avsett fordon som registrerats utomlands på det sätt som avses i paragrafen utan att registrera fordonet här, om han eller hon enligt paragrafen har rätt att använda fordonet i trafik skattefritt. En förutsättning för användningen är dessutom att det som föreskrivs i 125 § 3 mom. i denna lag iakttas. Den anmälan försedd med Skatteförvaltningens mottagningsbevis som avses i 57 § i bilskattelagen ska medföras i fordonet under körning.

En fysisk person som är stadigvarande bosatt i Finland får i Finland temporärt använda ett i 39 § i bilskattelagen avsett fordon som registrerats utomlands utan att registrera fordonet här, om han eller hon enligt paragrafen har rätt att använda fordonet i trafik skattefritt. Den anmälan försedd med Skatteförvaltningens mottagningsbevis som avses i 57 § i bilskattelagen ska medföras i fordonet under körning.

128 §

Fordon som har registrerats i andra stater

En person eller en sammanslutning vars hemort är i en annan stat än en stat som avses i 126 § kan av Transport- och kommunikationsverket på ansökan få tillstånd att tillfälligt i trafik i Finland använda ett fordon som registrerats i en här avsedd stat. För ett fordon med användningstillstånd ges tullskyltar.

Förutsättningar för att tillstånd ska ges är att

- 1) sökanden fört in fordonet i Finland för sitt tillfälliga behov,
- 2) sökanden visar upp ett intyg av polisen eller en finsk konsul i fordonsägarens hemstat eller av en konsul som företräder denna stat i Finland över att fordonet är registrerat i nämnda stat och godkänt för permanent användning i trafik,
- 3) fordonet är försett med registreringsstatens nationalitetsbeteckning,
- 4) fordonets eller fordonskombinationens huvudsakliga dimensioner och massa inte överskrider de värden som är tillåtna i Finland,

5) fordonets förare har ett intyg över sin rätt att inneha fordonet, om det inte är registrerat i en medföljande persons namn,

6) sökanden lägger fram utredning om att en trafikförsäkring som gäller i Finland har tecknats för fordonet och att tullbehandling har genomförts.

Ett tillstånd som avses i denna paragraf gäller under högst ett år eller, om Skatteförvaltningen eller Tullen i enlighet med 126 § har beviljat fordonet skatte- eller tullfrihet för en bestämd tid, till utgången av den tiden.

På tullskyltar tillämpas vad som i 99–101 §, med undantag för 100 § 1 mom., föreskrivs om registreringsskyltar. Tillståndet ska medföras när fordonet används i trafik.

129 §

Fordon som registrerats i landskapet Åland

Fordon som har registrerats i landskapet Åland får tillfälligt användas på annat håll i Finland utan att fordonet genomgått första registrering här.

130 §

Koppling av en utomlands eller i landskapet Åland registrerad släpvagn till en finländsk dragbil

En utomlands eller i landskapet Åland registrerad släpvagn får användas kopplad till en dragbil som har genomgått första registrering i Finland, om

- 1) en släpvagn i kategori O₃ eller O₄ har registrerats i en EES-stat,
- 2) en släpvagn i kategori O₃ eller O₄ används i transporter som direkt hänför sig till internationell spedition och släpvagnen överskrider gränsen till en tredje stat, eller
- 3) en annan släpvagn än en sådan som avses i 1 eller 2 punkten används för turist- eller förevisningsändamål.

Användningen förutsätter att

- 1) släpvagnen är försedd med registreringsstatens eller landskapet Ålands registreringsskylt och nationalitetsbeteckning, och
- 2) dragbilens förare har ett intyg över registrering av släpvagnen eller en kopia av det som bestyrkts högst sex månader tidigare.

Om en släpvagn har tagits i bruk i en stat där släpvagnar inte registreras, får under de förutsättningar som nämns i 1 och 2 mom. också denna släpvagn användas kopplad till en dragbil som genomgått första registrering i Finland. I stället för en registreringsskylt ska släpvagnen vara försedd med en nummerbeteckning given av dess ägare eller en myndighet eller dragbilens registreringsskylt fästas bak på släpvagnen. Dragbilens förare ska i stället för registreringsintyg ha ett intyg som släpvagnens ägare eller en myndighet utfärdat över de massor som tillåts för släpvagnen och ett intyg över en besiktning eller en motsvarande teknisk inspektion som har utförts högst ett år tidigare.

131 §

Oregistrerade fordon i kategori L och motorslädar

Ett oregistrerat fordon i kategori L eller en oregistrerad motorsläde, som en person som är stadigvarande bosatt utomlands för sitt tillfälliga behov har fört med sig till Finland, får av personen i fråga användas i landet i högst ett års tid eller, om Skatteförvaltningen med stöd av 35 § i bilskattelagen har beviljat en längre tidsfrist för skattefri användning av fordonet eller om Tullen med stöd av Europeiska unionens tullagstiftning har beviljat tullfrihet för fordonet för en bestämd tid, till utgången av den tiden.

För att ett fordon ska få användas enligt 1 mom. krävs det att

- 1) en trafikförsäkring som gäller i Finland har tecknats för fordonet,

- 2) fordonet är försett med sitt hemlands nationalitetsbeteckning, och
- 3) fordonet inte omfattas av registreringsplikt i den stat där det normalt används.

132 §

Första registrering av ett fordon som för eget bruk har förts in till Finland vid inflyttning från utlandet

Ett utomlands registrerat fordon som har förts in till Finland för eget bruk i samband med inflyttning från utlandet ska av ägaren eller den som fört in fordonet anmälas för första registrering inom 30 dagar

1) efter införseln, om fordonets ägare vid ankomsten till Finland har för avsikt att bosätta sig varaktigt här, eller

2) efter det att fordonets ägare efter ankomsten till Finland anses ha bosatt sig varaktigt här.

Om fordonet används i trafik i Finland före den första registreringen, ska det uppfylla villkoren enligt 125 § 3 mom. eller 128 § 2 mom.

6 kap.

Besiktning av fordon

133 §

Registreringsbesiktningsskyldighet

Innan ett motordrivet fordon och ett fordon som kopplats till detta eller till dess släpvagn registreras första gången ska det ha godkänts vid en registreringsbesiktning.

Om godkännandet av fordonet är i kraft vid tidpunkten för den första registreringen och fordonets konstruktion eller system, komponenter, separata tekniska enheter, delar eller utrustning inte har ändrats till de delar som granskats vid godkännandet behöver för registreringsbesiktning dock inte visas upp

1) ett i enlighet med 91 § förhandsanmält fordon som har typgodkänts som färdigbyggt eller etappvis färdigbyggt fordon,

2) ett fordon som har beviljats enskilt godkännande i Finland och som första gången ska tas i bruk.

Ett fordon som avses i 2 mom. ska dock visas upp för registreringsbesiktning, om fordonet efter typgodkännandet har utrustats för att användas som skolfordon eller för något annat särskilt ändamål.

134 §

Registreringsbesiktning av avställt eller avregistrerat fordon

Ett motordrivet fordon och ett fordon som kopplats till detta eller till dess släpvagn ska ha godkänts vid en registreringsbesiktning efter senaste avregistrering eller senaste avställning innan det påställs, om fordonet

1) har varit registrerat i Finland men har avregistrerats före den 2 november 2007,

2) har avställts för export utomlands eller till landskapet Åland och för registrering där, eller

3) på grund av skada har avställts på anmälan av en sammanslutning som sköter trafik- eller bilförsäkringsärenden.

Fordonets skick ska kontrolleras vid en sådan registreringsbesiktning som avses i 1 mom. 3 punkten. Om besiktningsstället inte kan försäkra sig om fordonets skick, ska den som visar upp fordonet för besiktning lägga fram en tillförlitlig utredning över skicket.

Närmare bestämmelser om de kontrollområden som tillämpas i fråga om fordon som avses i 1 mom. 3 punkten utfärdas genom förordning av statsrådet.

135 §

Anmälning av fordon till registreringsbesiktning

I fråga om ett fordon som införts begagnat från en EES-stat ska till besiktningsförrättaren överlämnas ett utländskt registreringsintyg eller ett intyg över tidigare registrering som utfärdats av en utländsk myndighet som sköter fordonsregistreringsärenden eller uppgifter från ett system som förvaltas av en sådan myndighet. Om det utländska registreringsintyget som består av två delar saknar del II kan registreringsbesiktningen av fordonet godkännas om uppgift fås från den tidigare registreringsstatens myndighet om att det inte finns något hinder för registrering av fordonet i Finland. I fråga om ett fordon som införts begagnat från en annan stat än en EES-stat ska det visas upp ett utländskt registreringsintyg eller ett intyg över tidigare registrering som utfärdats av en utländsk myndighet som sköter fordonsregistreringsärenden. I fråga om ett fordon som införts begagnat från landskapet Åland ska det visas upp ett registreringsintyg som getts av landskapet Åland. Om det i ursprungslandet inte har förutsatts registrering av ett fordon som införts begagnat, ska en lämplig utredning om det första ibruktagandet av fordonet läggas fram.

Med avvikelse från 1 mom. kan Transport- och kommunikationsverket på särskilda grunder godkänna också en annan pålitlig utredning om rätten att registrera fordonet.

I fråga om ett fordon som inte har typgodkänts eller beviljats enskilt godkännande och som inte tidigare antecknats i något register i Finland eller någon annanstats eller som tidigare registrerats i utlandet eller i landskapet Åland och som till sin konstruktion och utrustning ändrats, ska det vid besiktningen utöver andra utredningar visas upp ett av fordonstillverkaren eller dennes representant utfärdat intyg över fordonets tekniskt största tillåtna totalmassa, tekniskt största tillåtna släpmassa och tekniskt största tillåtna axel- och boggimassa samt övriga utredningar som besiktningsstället vid behov kräver. Ett intyg gällande massorna behöver dock inte visas upp i fråga om ett fordon som tagits i bruk före 1970.

136 §

Innehållet i registreringsbesiktning

Vid registreringsbesiktning ska fordonets identifieringsuppgifter och övriga uppgifter som behövs för registreringen kontrolleras. Dessutom ska det kontrolleras om fordonet stämmer överens med gällande bestämmelser och föreskrifter.

Begagnade fordons skick ska kontrolleras i samband med registreringsbesiktning. Fordonets skick behöver dock inte kontrolleras, om inte den som visar upp fordonet för besiktning begär det, förutsatt att

1) fordonet inte behöver genomgå periodisk besiktning i Finland till följd av tidpunkten för ibruktagandet av fordonet eller av någon annan orsak, eller

2) fordonet har genomgått periodisk besiktning i en EES-stat eller i landskapet Åland och

a) besiktningen fortfarande är giltig med beaktande av de tidsfrister som gäller för besiktningens periodicitet i Finland,

b) innehållet i besiktningen motsvarar kraven på periodisk besiktning i Europeiska unionens rättsakter; i samband med registreringsbesiktning ska dock kontrolleras alla objekt som inte har kontrollerats vid periodisk besiktning i en EES-stat eller i landskapet Åland men som krävs i bestämmelserna och föreskrifterna om periodisk besiktning i Finland, och

c) ett intyg över den periodiska besiktningen visas upp antingen i original eller som kopia.

I fråga om ett begagnat fordon, som i samband med registreringsbesiktningen ska genomgå granskning av fordonets skick, granskas skicket på de objekt som det har bestämts att ska granskas vid den periodiska besiktningen. Fordonets största tekniskt tillåtna och vid användning tillåtna massa, axel- och boggimassa samt släpmassor ska bestämmas vid registreringsbesiktningen. Fordonets egenmassa ska fastställas genom vägning, om det godkännande som tidigare har beviljats fordonet inte har gällt ett färdigbyggt fordon eller om andra skäl till vägning finns.

Vid registreringsbesiktning av ett nytt EU- eller EG-typgodkänt fordon som det har utfärdats ett intyg över överensstämmelse för kontrolleras fordonets identifieringsuppgifter och övriga uppgifter som ska antecknas i registret. Överensstämmelse kontrolleras endast om fordonet efter EU- eller EG-typgodkännandet har ändrats så att giltigheten för ett beviljat typgodkännande har upphört.

Ett icke färdigbyggt fordon som ska exportregistreras och som ska få sin utrustning utomlands eller som överensstämmer med utländska bestämmelser kan godkännas vid registreringsbesiktningen, om fordonets brister inte avsevärt försämrar trafiksäkerheten under transporten.

137 §

Registrering av uppgifter om registreringsbesiktning

I fråga om registreringsbesiktning ska besiktningsstället i registret anteckna fordonets identifieringsuppgifter, fordonets tekniska uppgifter och uppgifter om registreringsbesiktning samt vid behov beskattnings- och utsökningsuppgifter om fordonet. I registret ska dessutom antecknas särskilda anvisningar för besiktningen samt uppgifter som tjänar besiktningen och tillsynen över denna.

Närmare bestämmelser om införande i registret av de uppgifter som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av statsrådet.

138 §

Registreringsbesiktningsintyg

Till den som visat upp fordonet för registreringsbesiktning ska det ges ett intyg över besiktningen. Över godkänd eller underkänd registreringsbesiktning utfärdar besiktningsförrättaren del I av registreringsbesiktningsintyget med fordonets tekniska data och del II av registreringsbesiktningsintyget som ska användas som registreringsanmälningshandling, och dessa ges till den som visat upp fordonet för besiktning.

Intyget över registreringsbesiktningen av ett fordon som ska tas i bruk första gången är giltigt i tre månader. Giltigheten upphör dock före det om typgodkännandet eller det enskilda godkännandet av fordonet upphör att gälla eller om fordonet inte längre uppfyller de tekniska krav som gällde vid tidpunkten för det första ibruktagandet.

139 §

Påvisande av överensstämmelse med kraven vid registreringsbesiktning

Vid registreringsbesiktning ska det visas upp ett intyg över överensstämmelse eller någon annan utredning om att fordonets konstruktion och utrustning uppfyller kraven på överensstämmelse.

Som bevis på överensstämmelse med kraven betraktas ett giltigt, för fordonet beviljat

- 1) EU-typgodkännande,
- 2) EG-typgodkännande,

- 3) enskilt EU-fordonsgodkännande,
- 4) enskilt godkännande som beviljats i Finland,
- 5) nationellt typgodkännande av små serier som beviljats eller erkänts i Finland,
- 6) nationellt typgodkännande som beviljats eller erkänts i Finland.

När överensstämmelse med kraven påvisas vid registreringsbesiktning ska hänsyn tas till det intyg över enskilt godkännande som fordonet beviljats i någon annan EES-stat eller i landskapet Åland eller något annat intyg som beviljats av en myndighet och av vilket framgår vilka kontroller som fordonet genomgått.

Överensstämmelse med kraven kan vid registreringsbesiktning dessutom påvisas

1) genom en i 3 § 1 mom. 3 punkten i lagen om fordonsbesiktningsverksamhet (957/2013) avsedd besiktarens kontroller, mätningar, kalkyler och utredningar, om konstaterandet av överensstämmelse med kraven inte förutsätter andra verktyg än sådana som allmänt används av en besiktare som utför registreringsbesiktningar och inte annan yrkesskicklighet än den som krävs för utförande av registreringsbesiktning,

2) genom fordonstillverkarens mätningar, kalkyler eller tester som baserar sig på förfaranden som används allmänt i de fall som avses i 1 punkten samt genom fordonstillverkarens mätningar, kalkyler eller tester när dessa är allmänt godkända i EES-stater som sätt att påvisa överensstämmelse med kraven eller när den som utför registreringsbesiktning kan förvissa sig om att fordonet uppfyller kraven på överensstämmelse utifrån de dokument som tillverkaren lämnat,

3) genom någon annan än i 81 § 1 mom. avsedd godkännandemärkning i allmänt internationellt bruk som fästs på fordonet, systemet, komponenten eller den separata tekniska enheten, när man av godkännandemärkningen kan sluta sig till att fordonet motsvarar de tekniska krav som ställs på det,

4) på basis av en utredning som motsvarar kompetensområdet för en godkänd sakkunnig

a) i de fall som avses i 1–3 punkten, eller

b) när en utredning som avses i 5 punkten inte kan inhämtas till skäligen kostnader och lämnandet av utredningen inte förutsätter sådan kompetens som krävs av de tekniska tjänster som avses i 5 punkten,

5) på basis av en utredning som motsvarar kompetensområdet för den tekniska tjänst som anmälts av en EES-stat eller en stat som tillämpar E-reglementet

a) i de fall som avses i 1–4 punkten, eller

b) när inget typgodkännande och inte de kontroller, mätningar, tester och kalkyler som utförs av en utsedd teknisk tjänst krävs.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om innehållet i de utredningar som används för påvisande av överensstämmelse med kraven samt om på vilket sätt överensstämmelse med kraven kan påvisas i varje enskilt fall.

140 §

Överensstämmelse med kraven vid registreringsbesiktning av fordon som förts in begagnade från landskapet Åland eller utlandet

Vid registreringsbesiktning av tidigare registrerade fordon som förts in begagnade från landskapet Åland eller från utlandet anses följande visa att fordonet överensstämmer med kraven:

1) ett intyg över överensstämmelse,

2) för ett fordon som förts in från landskapet Åland eller från en EES-stat och som beviljats EU- eller EG-typgodkännande, fordonets typgodkännandenummer och registreringsintyg från det land där det tidigare registrerats, dock inte ett tillfälligt registreringsintyg; för ett EU- eller EG-typgodkänt fordon kan intyg över överensstämmelse förutsättas endast om fordonet inte kan identifieras på grundval av ett registreringsintyg som beviljats

fordonet i en annan EES-stat och intyget inte motsvarar kraven i rådets direktiv 1999/37/EU om registreringsbevis för fordon,

3) för enstaka fordon som förts in från landskapet Åland eller från en EES-stat och som tidigare registrerats, registreringsintyget från det land där fordonet tidigare registrerats, dock inte ett tillfälligt registreringsintyg, samt annan utredning om överensstämmelse till den del överensstämmelsen inte framgår av registreringsintyget; påvisande av överensstämmelse genom separata tester, kontroller och intyg kan förutsättas endast till den del som överensstämmelsen inte framgår av fordonets tidigare registreringsintyg eller av de redogörelser för de kontroller och tester som gjorts som en förutsättning för tidigare registrering av fordonet och som har sänts till den som utför besiktningen.

Fordonets identifieringsuppgifter och övriga uppgifter som ska antecknas i registret kontrolleras endast till den del de inte framgår av de intyg som avses i 1 mom.

Om fordonet har ändrats innan det registreras i Finland, tillämpas bestämmelserna i 1 mom. inte på ändringarna. På ändringarna tillämpas bestämmelserna om ändringsbesiktning i detta kapitel.

141 §

Alternativt förfarande vid registreringsbesiktning

Om besiktningsstället med hjälp av till buds stående uppgifter eller genom teknisk kontroll i fråga om en konstruktion eller utrustning inte kan förvissa sig om att fordonet uppfyller kraven på överensstämmelse, kan besiktningsstället kräva att den som visar upp fordonet för besiktning överlämnar en utredning enligt 139 § eller 142 § 1 mom. om uppfyllandet av kraven.

För ett fordon som beviljats enskilt godkännande i en annan EES-stat än Finland kan besiktningsstället av den godkännandemyndighet som beviljat det enskilda godkännandet genom Transport- och kommunikationsverket kräva sådana tilläggsuppgifter som gäller det intyg över enskilt godkännande som beviljats fordonet och som detaljerat redogör för vilka tekniska krav fordonet uppfyller.

142 §

Godkännande eller underkännande av fordon vid registreringsbesiktning

Ett fordon godkänns första gången för trafik i Finland i samband med registreringsbesiktning i fråga om överensstämmelse med kraven, om fordonet uppfyller de tekniska krav som gällde för det vid tidpunkten för det första ibruktagandet eller därefter. Ett fordon som registrerats i någon annan EES-stat eller i landskapet Åland och som begagnat förts in i landet ska i fråga om överensstämmelse med kraven godkännas i samband med registreringsbesiktning också om det visas att fordonet uppfyller sådana tekniska krav som tillämpas i det tidigare registreringslandet och som motsvarar åtminstone de tekniska krav som tillämpas i Finland.

Om fordonets skick kontrolleras i samband med registreringsbesiktningen, ska 155 § tillämpas på godkännande och underkännande när det gäller kontrollen av fordonets skick.

Om fordonet inte godkänns vid registreringsbesiktningen ska det underkännas.

143 §

Ändringsbesiktningsskyldighet

Ett motordrivet fordon och ett fordon som kopplas till detta eller dess släpvagn ska innan det används i trafik godkännas vid ändringsbesiktning, om

1) fordonets konstruktion har ändrats så att ändringen har mer än obetydlig inverkan på fordonets säkerhet eller utsläpp,

2) fordonets konstruktion eller användningssyfte har ändrats och ändringen har väsentlig inverkan på de uppgifter som antecknas i registret,

3) fordonets konstruktion eller användningssyfte har ändrats så att ändringen påverkar den skatt som gäller fordonet eller inverkar väsentligt på de lagstadgade avgifter som gäller fordonet,

4) fordonet har ändrats så att dess kategori har ändrats,

5) minst 25 procent av delarna i ett fordon som tagits i bruk tidigast 1960 har bytts ut efter den första registreringen.

Ändringsbesiktningsskyldigheten gäller inte

1) ett fordon som med stöd av 89 § har befriats från registreringsskyldigheten och som inte har antecknats i registret,

2) ett fordon som vid registreringsbesiktningen har genomgått de kontroller som avses i 1 mom.,

3) en traktor som är försedd med en täckt förarhytt som utrustas med ett säte för transport av barn,

4) en traktor som utrustas till motorredskap eller ett så utrustat motorredskap som ändras tillbaka till traktor,

5) en traktor eller ett motorredskap som temporärt ändras till terrängfordon, och inte heller ett så ändrat fordon som ändras tillbaka till traktor eller motorredskap, om uppgift om möjligheten att ändra fordonet och villkoren för ändring har antecknats i registret; ett sådant fordon ska uppfylla kraven för den av de båda kategorierna det för tillfället hör till,

6) en temporär ändring av ett specialtransportfordons dimensioner på det sätt som den last som ska transporteras kräver, förutsatt att de tillåtna alternativa dimensionerna för fordonet har antecknats i registret,

7) ett fordon som temporärt ändras till specialtransportfordon genom att axelkonstruktionen ändras eller antalet axlar ökas; ett sådant fordon ska med alla sina alternativa konstruktioner uppfylla de krav som gäller det fordonet och uppgift om möjligheten att ändra fordonet och villkoren för ändring ska ha antecknats i registret så att man i första hand använder sig av uppgifter enligt de största tillåtna massorna,

8) byte av förbrukningsdelar när den procentuella andel som nämns i 1 mom. 5 punkten redan har överskridits.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om de i 1 mom. avsedda ändringar som förutsätter ändringsbesiktning samt om sådana smärre ändringar som inte förutsätter ändringsbesiktning.

144 §

Påvisande av överensstämmelse med kraven vid ändringsbesiktning

Systems, komponenters, separata tekniska enheters, delars och utrustnings överensstämmelse med kraven kan vid ändringsbesiktning påvisas

1) genom ett av den som ansöker om godkännande inlämnat intyg över EU-typgodkännande av en godkännandemyndighet i en EES-stat eller i landskapet Åland eller en godkännandemärkning som påvisar ett godkännande enligt intyget, eller

2) genom ett intyg över E-typgodkännande av en godkännandemyndighet i en stat som tillämpar E-reglementet i fråga eller genom en godkännandemärkning som påvisar ett godkännande enligt intyget,

3) genom besiktarens kontroller, mätningar, kalkyler och utredningar, om konstaterandet av överensstämmelse med kraven inte förutsätter andra verktyg än sådana som allmänt används av en besiktare som utför ändringsbesiktningar och inte annan yrkesskicklighet än den som krävs för utförande av ändringsbesiktning,

4) genom mätningar, kalkyler eller tester som utförs av fordonstillverkaren eller den som utfört ändringar på fordonet, när dessa mätningar, kalkyler eller tester baserar sig på

förfaranden som används allmänt i de fall som avses i 3 punkten, samt genom fordonstillverkarens mätningar, kalkyler eller tester när dessa är allmänt godkända i EES-stater som sätt att påvisa överensstämmelse med kraven eller när den som utför ändringsbesiktning kan förvissa sig om att fordonet uppfyller kraven på överensstämmelse utifrån de dokument som tillverkaren eller den som utfört ändringar lämnat,

5) genom någon annan än i 81 § 1 mom. avsedd godkännandemärkning i allmänt internationellt bruk som fästs på fordonet, systemet, komponenten, den separata tekniska enheten, delen eller utrustningen när man av godkännandemärkningen kan sluta sig till att fordonet motsvarar de tekniska krav som ställs på det,

6) på basis av en utredning som motsvarar kompetensområdet för en godkänd sakkunnig

a) i de fall som avses i 3–5 punkten, eller

b) när en utredning som avses i 7 punkten inte kan inhämtas till skäligen kostnader och lämnandet av utredningen inte anses förutsätta sådan kompetens som krävs av de tekniska tjänster som avses i 7 punkten,

7) på basis av en utredning som motsvarar kompetensområdet för den tekniska tjänst som anmälts av en EES-stat eller en stat som tillämpar E-reglementet

a) i de fall som avses i 3–6 punkten, eller

b) när inget typgodkännande och inte de kontroller, mätningar, tester och kalkyler som utförs av en utsedd teknisk tjänst krävs.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om innehållet i de utredningar som avses i 1 mom. samt om när överensstämmelse med kraven kan påvisas på de sätt som avses i 1 mom.

145 §

Bestämmelser som tillämpas på ändringsbesiktning

När det gäller ändringsbesiktning iakttas dessutom vad som i detta kapitel och i bestämmelser som utfärdats med stöd av det föreskrivs om registreringsbesiktning.

146 §

Kopplingsbesiktningsskyldighet

Ett fordon i kategori M eller N och ett fordon i kategori O som ska kopplas till fordonet eller till dess släpvagn ska föras till kopplingsbesiktning innan kombinationen tas i bruk, om det är fråga om en fordonskombination som godkänns för specialtransporter eller om fordonens mekaniska kopplingsanordningar, kopplingen av de elkablar som styr bromsarnas funktion eller dimensioneringen eller placeringen av släpbromskopplingarna avviker från kraven i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem eller i de standarder som avses i den eller från de kopplingar, dimensioner och placeringar som allmänt används i fordon i kategorierna M, N och O och som motsvarar nämnda krav.

Vad som i 1 mom. föreskrivs om koppling av dragfordon och släpfordon gäller också fordonskombinationer där antingen dragfordonet eller släpfordonet har registrerats i Finland och det andra fordonet utomlands eller i landskapet Åland.

Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om sådana kopplingar, dimensioner och placeringar som allmänt används i fordon i kategorierna M, N och O och som motsvarar kraven i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem och i de standarder som avses i den.

Innehållet i kopplingsbesiktning

Vid kopplingsbesiktning kontrolleras det att bilen och släpvagnen eller släpvagnarna lämpligen kan kopplas till varandra. Vid kopplingsbesiktning av släpanordning behöver dock inte dragfordonet visas upp. Dessutom ska vid kopplingsbesiktning

- 1) kopplingsanordningarnas rätta dimensionering och ändamålsenlighet kontrolleras,
- 2) kontrolleras huruvida kombinationen motsvarar de krav som gäller för den,
- 3) den största tillåtna massan för kombinationen och dess fördelning mellan fordonen bestämmas.

Besiktningsstället ska i registret i uppgifterna om släpvagnen anteckna uppgifterna om kopplingsbesiktningen och identifieringsuppgifterna om fordon som godkänts för koppling. Vid kopplingsbesiktning av en släpanordning behöver dock inte identifieringsuppgifterna om dragfordonet antecknas i registret.

Skyldighet att genomgå periodisk besiktning

Fordon i kategorierna M, N, O₂, O₃, O₄, L6e och L7e samt sådana fordon i kategori T1b, T2b och T3b som används i tillståndspliktig godstrafik ska föras till periodisk besiktning för kontroll av fordonets trafikduglighet. Skyldigheten att genomgå periodisk besiktning gäller också tidigare fordonskategorier som motsvarar de nämnda fordonskategorier.

Skyldigheten att genomgå periodisk besiktning gäller dock inte släpanordningar.

Intervaller mellan periodiska besiktningar

Fordon som omfattas av skyldigheten att genomgå periodisk besiktning ska föras till periodisk besiktning som följer:

- 1) bussar och lastbilar (kategori M₂, M₃, N₂ eller N₃), släpvagnar i kategori O₃ eller O₄ samt ambulanser första gången senast ett år efter den dag då fordonet togs i bruk och därefter årligen senast ett år efter senaste besiktning,
- 2) sådana personbilar (kategori M₁), paketbilar (kategori N₁), lätta fyrhjulingar (kategori L6e) och tunga fyrhjulingar (kategori L7e) som används för taxitrafik senast ett år efter den dag då fordonet togs i bruk och därefter årligen senast ett år efter senaste besiktning; om det har förflutit mer än ett år mellan den dag fordonet togs i bruk och inledandet av taxitrafik, ska fordonet dock godkännas vid periodisk besiktning innan taxitrafiken inleds,
- 3) traktorer i kategori T1b, T2b eller T3b som används i tillståndspliktig godstrafik första gången senast fyra år efter den dag då fordonet togs i bruk och därefter senast två år efter senaste besiktning,
- 4) andra än i 2 punkten avsedda personbilar och andra fordon i kategori M₁ än ambulanser, paketbilar (kategori N₁) och tunga fyrhjulingar (kategori L7e) första gången senast fyra år efter den dag då fordonet togs i bruk och därefter senast två år efter senaste besiktning; när mer än tio år förflutit sedan den dag då fordonet togs i bruk dock senast ett år efter senaste besiktning,
- 5) andra än i 2 punkten avsedda lätta fyrhjulingar (kategori L6e) första gången senast tre år efter den dag då fordonet togs i bruk och därefter senast två år efter senaste besiktning; när mer än fem år förflutit sedan den dag då fordonet togs i bruk dock senast ett år efter senaste besiktning,

6) släpvagnar i kategori O₂ första gången senast före utgången av det kalenderår då två år har förflutit sedan den dag då fordonet togs i bruk och därefter med två års mellanrum före kalenderårets utgång,

7) andra museifordon än sådana som används i tillståndspliktig trafik, med avvikelse från vad som föreskrivs ovan senast när fyra år förflutit efter senaste besiktning.

Ett sådant i 1, 4 och 5 punkten avsett motordrivet fordon som används i annan trafik än tillståndspliktig trafik ska dock genomgå periodisk besiktning senast två år efter senaste besiktning, om senaste besiktning har utförts efter det att 40 år har förflutit från utgången av det år då fordonet togs i bruk.

En registreringsbesiktning som innefattat granskning av skicket på de kontrollområden som ska granskas vid den periodiska besiktningen eller vid vilken det har konstaterats att en motsvarande granskning har utförts i en EES-stat berättigar till att använda fordonet i trafik före den i 1 mom. föreskrivna sista besiktningsdag som följer på granskningen av fordonets skick.

150 §

Tidpunkt för periodisk besiktning

Ett fordon får föras till periodisk besiktning vid en valfri tidpunkt. Fordonet ska dock föras till periodisk besiktning senast den sista besiktningsdag som anges i 149 § 1 mom.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 149 § 1 mom. 1–5 och 7 punkten och 2 mom. ändras inte den sista besiktningsdagen för följande periodiska besiktning, om fordonet har godkänts vid en periodisk besiktning högst 30 dagar före den sista besiktningsdag som anges i de bestämmelserna.

Om ett påställt fordon tillfälligt har varit utomlands under den tidsperiod på 30 dagar som avses i 2 mom. och om ett intyg eller annan tillförlitlig utredning om att fordonet varit utomlands medförs under körning, kan fordonet emellertid föras till periodisk besiktning inom en månad från det att fordonet infördes till Finland.

Om den dag fordonet tagits i bruk inte antecknats i registreringsintyget, ska fordonet besiktas före utgången av den månad som anges av registreringstecknets sista siffra enligt följande tabell:

Nummer	Kalendermånad
1	januari
2	februari
3	mars
4	april
5	juni
6	augusti
7	september
8	oktober
9	november
0	december

151 §

Förbud att använda fordon som inte genomgått periodisk besiktning

Ett motordrivet fordon och en släpvagn som kopplats till det eller dess släpvagn får inte användas i trafik (*användningsförbud*), om fordonet inte inom utsatt tid har godkänts vid periodisk besiktning.

Ett fordon får dock användas i trafik när fordonet förs till besiktning som det särskilt reserverats tid för, om inte något annat följer av 156 § 5 mom. eller 159 §.

152 §

Innehållet i den periodiska besiktningen

Vid periodisk besiktning av ett fordon kontrolleras det att

1) fordonets skick överensstämmer med de bestämmelser och föreskrifter som gäller för fordonet,

2) fordonet är tryggt att använda i trafik,

3) fordonet inte orsakar onödiga miljölägenheter,

4) de uppgifter om fordonet som ska antecknas i registret är korrekta.

Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om

1) de kontrollområden och kontrollmetoder som avses i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/45/EU om periodisk provning av motorfordons och tillhörande släpvnars trafiksäkerhet och om upphävande av direktiv 2009/40/EG, nedan *besiktningsdirektivet*, och i de normer som hör till överenskommelsen om antagande av enhetliga villkor för periodisk besiktning av hjulförsedda fordon samt om ömsesidigt erkännande av sådana besiktningar (FördrS 35/2001), nedan *Wienöverenskommelsen om besiktning*,

2) de i 1 mom. avsedda kontrollområden som kompletterar besiktningsdirektivet och Wienöverenskommelsen om besiktning,

3) kontrollmetoder som kompletterar besiktningsdirektivet och Wienöverenskommelsen om besiktning.

153 §

Förutsättningar för utförande av periodisk besiktning

Om ett fordon har belagts med användningsförbud av den orsaken att betalningen av skatter eller avgifter för fordonet har försummats eller att försäkringsplikten enligt trafikförsäkringslagen (460/2016) har försummats eller om betalningen av trafikförsäkringspremien försummats för ett fordon som omfattas av trafikförsäkringsplikt, får periodisk besiktning eller efterkontroll av fordonet inte slutföras. Trots försummad betalning av trafikförsäkringspremie får periodisk besiktning dock slutföras, om det skett ett byte av försäkringstagare eller om en domstol har beslutat inleda saneringsförfarande eller skuldsanering för den som inte betalat premien.

Besiktningsförrättaren är vid utförande av periodisk besiktning skyldig att kontrollera att det inte i registret finns anteckning om försummelse av försäkringspremier för det fordon som besiktas. Försäkringspremierna ska oberoende av anteckningen anses vara betalda, om fordonets ägare eller innehavare visar upp ett verifikat eller lägger fram annan tillförlitlig utredning över betalning av premierna.

Särskilda bestämmelser gäller för verkningarna på användningsförbud till följd av saneringsförfarande eller skuldsanering för den som försummat att betala skatter och för användningsförbud till följd av försummad betalning av skatter och avgifter för ett fordon.

154 §

Kategorisering av fel och brister som upptäckts vid periodisk besiktning

Fel och brister som upptäckts vid periodisk besiktning ska delas in i följande kategorier:

- 1) mindre fel och brister, som inte har någon betydande inverkan på fordonets säkerhet eller miljön,
- 2) allvarliga fel och brister, som kan äventyra fordonets säkerhet eller påverka miljön eller som kan orsaka fara för andra vägtrafikanter,
- 3) farliga fel och brister, som utgör en direkt och omedelbar risk för säkerheten eller påverkar miljön.

Om flera mindre eller allvarliga fel eller brister upptäcks hos ett fordon, kan de med avseende på den samverkan de får kategoriseras som allvarliga eller farliga.

Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om kategorisering av fel och brister samt om kategorisering av flera mindre eller allvarliga fel och brister som allvarliga eller farliga.

155 §

Godkännande eller underkännande av fordon vid periodisk besiktning

Ett fordon ska godkännas vid periodisk besiktning, om det inte vid besiktningen har upptäckts sådana allvarliga fel eller brister eller farliga fel eller brister som avses i 154 § eller sådana fel eller brister som förutsätter ändringsbesiktning. Om fordonet inte godkänns vid den periodiska besiktningen, ska det underkännas.

156 §

Avbrytande av periodisk besiktning

En periodisk besiktning ska avbrytas, om fordonet inte kan identifieras på ett tillförlitligt sätt.

En periodisk besiktning ska avbrytas, om det framgår att fordonet ska föras till ändringsbesiktning. Fordonet ska då föras till ändringsbesiktning inom en månad från det att den periodiska besiktningen avbröts.

Den periodiska besiktningen ska avbrytas, om fordonets tekniska uppgifter är felaktiga. Utan att besiktningen avbryts får vid den periodiska besiktningen dock ett mindre fel i fordonets registeruppgifter rättas till samt sådana uppgifter som inte förutsätter ändringsbesiktning korrigeras.

Den periodiska besiktningen ska avbrytas, om förbindelsen till registret inte är tillgänglig eller om besiktningen inte kan slutföras på grund av vädret eller motsvarande omständigheter eller av andra orsaker som är oberoende av den som för fordonet till besiktning och det inte finns tillräckliga grunder för att underkänna besiktningen eller belägga fordonet med körförbud.

Om besiktningen av ett fordon måste avbrytas av i 1 eller 4 mom. avsedda orsaker som är oberoende av den som för fordonet till besiktning, får fordonet med avvikelse från 151 § 1 mom. användas i trafik högst två veckor efter utgången av den i 149 och 150 § föreskrivna besiktningstiden.

En avbruten periodisk besiktning eller efterkontroll får slutföras senast inom en månad från det att den periodiska besiktningen avbröts.

157 §

Meddelande av körförbud vid periodisk besiktning

Om farliga fel eller brister upptäcks hos fordonet, ska fordonet inte endast underkännas vid besiktningen utan också beläggas med körförbud.

Ett fordon som belagts med körförbud får inte användas i trafik förrän de fel och brister som upptäckts vid besiktningen har avhjälpits och fordonet har godkänts vid besiktning. Ett fordon som belagts med körförbud på grund av betydande olägenhet för miljön får dock användas i trafik när det fel eller den brist som orsakat körförbudet har avhjälpits och körförbudet har upphävts vid besiktning.

Körförbud som meddelats vid en periodisk besiktning anges med ett klistermärke som den som besiktat fordonet fäster på ett synligt ställe på fordonet. Klistermärket får inte tas bort eller täckas innan fordonet har godkänts vid en periodisk besiktning eller innan ett körförbud som enligt 2 mom. har meddelats på grund av betydande olägenhet för miljön har upphävts vid en besiktning.

158 §

Avhjälpan av fel och brister som upptäckts vid periodisk besiktning

Om ett fordon som underkänts vid periodisk besiktning inte har belagts med körförbud, ska de fel och brister som ligger till grund för underkännandet avhjälpas så snart som möjligt.

Mindre fel och brister som konstaterats vid periodisk besiktning ska dock avhjälpas inom skälig tid.

Fordonet får inte användas i trafik, om de fel och brister som ligger till grund för att fordonet har underkänts vid den periodiska besiktningen inte har avhjälpits och fordonet inte har godkänts vid besiktning inom den besiktningstid som anges i 149 eller 150 §.

159 §

Rätten att använda ett fordon som underkänts vid periodisk besiktning

Om ett fordon som förs till besiktning under den besiktningstid som anges i 149 eller 150 § underkänns vid den periodiska besiktningen utan att det beläggs med körförbud, får fordonet användas i trafik i högst två månader från det att det underkändes. De fel och brister i fordonet som ligger till grund för underkännandet ska dock avhjälpas så snart som möjligt. Om fordonet under den ovannämnda perioden inte godkänns vid en efterkontroll eller en periodisk besiktning, får fordonet användas i trafik endast när det reparerade fordonet förs till besiktning vid en tid som särskilt reserverats för det.

Trots vad som föreskrivs i 158 § 3 mom. får besiktningsstället i fråga om ett fordon som belagts med körförbud vid den periodiska besiktningen eller ett fordon som underkänts vid besiktningen efter den besiktningstid som avses i 149 eller 150 § utfärda ett intyg som berättigar till att föra fordonet till närmaste ställe där det kan repareras på ett ändamålsenligt sätt och att därefter föra det till ny besiktning. I intyget ska det nämnas vart och hur fordonet får föras samt för hur lång tid intyget är i kraft.

Om ett i 112 § avsett avställt fordon beläggs med körförbud vid besiktningen, tillämpas bestämmelserna i 2 mom. på begränsad användning av fordonet i trafik.

160 §

Besiktningsintyg

Besiktaren ska utfärda ett intyg över den periodiska besiktningen av vilket framgår resultatet av besiktningen, tidpunkten för följande periodiska besiktning och uppgift om en

eventuell skyldighet enligt 158 § att avhjälpa fel och brister så snart som möjligt eller inom en skälig tid. Transport- och kommunikationsverket meddelar närmare föreskrifter om intygets innehåll.

Ett giltigt intyg över periodisk besiktning av ett fordon som registrerats eller tagits i bruk utomlands eller i landskapet Åland eller bevis som avses i artikel 10 i besiktningdirektivet gäller i Finland.

161 §

Anmälan av uppgifter om periodisk besiktning till och anteckning av uppgifterna i registret

I fråga om periodisk besiktning av ett fordon ska besiktningssället i registret föra in uppgifter om godkännande och underkännande, meddelande av körförbud, förordnande om ändringsbesiktning och avbrytande av periodisk besiktning samt om vägmätarens ställning vid tidpunkten för besiktningen.

162 §

Efterkontroll

Ett fordon som har underkänts vid besiktning kan godkännas vid en efterkontroll. Efterkontrollen ska utföras på ett fordon som har underkänts vid besiktning inom en månad från besiktningen. Efterkontroll som utförs efter periodisk besiktning och kontrollbesiktning får utföras på vilket som helst i lagen om fordonsbesiktningens verksamhet avsett besiktningssälle som enligt besiktningskoncessionen har rätt att besikta fordonet i fråga. Efterkontroll som utförs efter registrerings-, ändrings- och kopplingsbesiktning ska utföras på det besiktningssälle där fordonet har underkänts vid besiktningen.

Vid efterkontrollen kontrolleras de kontrollområden i fordonet inom vilka fel eller brister konstaterades vid besiktningen eller vid föregående efterkontroll.

Om det vid efterkontrollen misstänks att det inom andra kontrollområden i fordonet än de som avses i 2 mom. finns sådana fel eller brister på grund av vilka fordonet borde beläggas med körförbud med stöd av 157 §, ska även ett sådant kontrollområde kontrolleras vid efterkontrollen.

163 §

Besiktning av fordon som registrerats utomlands eller i landskapet Åland

Ett fordon som registrerats eller tagits i bruk i landskapet Åland eller i någon annan EES-stat än Finland ska vara besiktat i enlighet med besiktningdirektivet, om fordonet används i trafik i Finland.

Ett fordon som registrerats eller tagits i bruk i en stat som inte är en EES-stat och som tillträtt den europeiska överenskommelse som utgör tillägg till den i Wien den 8 november 1968 för undertecknande öppnade konventionen om vägtrafik (FördrS 32/1986) och Wienöverenskommelsen om besiktning ska vara besiktat i enlighet med den överenskommelsen, om fordonet används i trafik i Finland.

164 §

Tillämpning av bestämmelserna om periodisk besiktning på övriga besiktningar

På registrerings-, ändrings- och kopplingsbesiktning tillämpas 153, 156–158 och 162 §. Registreringsbesiktning får dock utföras trots vad som föreskrivs i 153 §. På klassificeringen av fel och brister som upptäckts vid ändrings- och kopplingsbesiktning samt på godkännande och underkännande av fordon vid ändrings- och kopplingsbesiktning tilläm-

pas vad som i 154 och 155 § föreskrivs om klassificering, godkännande och underkännande vid periodisk besiktning.

7 kap.

Tekniska vägkontroller

165 §

Innehållet i tekniska vägkontroller

Vid tekniska vägkontroller kontrolleras i den omfattning som fordonskontrollanten anser det vara ändamålsenligt, i fråga om fordon som använts på väg eller på andra platser, fordonets skick till den del det påverkar trafiksäkerheten och miljön samt de uppgifter om fordonet som antecknats i registret.

En teknisk vägkontroll av fordon kan omfatta en

- 1) okulär kontroll av fordonets skick när fordonet står stilla,
- 2) kontroll av handlingar som utvisar fordonets tekniska skick och utförda besiktningar samt överensstämmelse med övriga bestämmelser,
- 3) kontroll av fordonets tekniska skick.

På kontroller som avses i 2 mom. 3 punkten tillämpas artikel 10.3 i och bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/47/EU om tekniska vägkontroller av trafiksäkerheten hos nyttofordon i trafik i unionen och om upphävande av direktiv 2000/30/EG, nedan kallat *vägkontrolldirektivet*. Om föraren lägger fram ett intyg över den senast utförda periodiska besiktningen och en rapport över en teknisk vägkontroll, ska fordonskontrollanten beakta dessa. Fordonskontrollanten kan dessutom beakta andra intyg över fordonets skick som föraren lägger fram. Om ett sådant intyg eller en sådan rapport visar att något kontrollområde har kontrollerats under de tre senaste månaderna, ska kontrollområdet i fråga inte kontrolleras på nytt utan grundad anledning.

Om en polisman, tullman eller gränsbevakningsman på det sätt som avses i 198 § 2 mom. har bestämt en tid inom vilken en brist som har upptäckts hos fordonet ska vara avhjälpt, ska bristen och tiden inom vilken den ska vara avhjälpt antecknas i besiktnings- eller registreringsintyget eller i registret.

166 §

Stoppande av fordon och kontrollantens rättigheter

Fordonsförare är skyldiga att tillåta att tekniska vägkontroller utförs.

För utförande av tekniska vägkontroller

- 1) är varje fordonsförare skyldig att för en polisman, tullman och gränsbevakningsman samt för den som utför besiktningar och deltar som sakkunnig i den tekniska vägkontrollen på begäran visa upp intyg över att fordonet är registrerat, besiktningsintyg eller någon annan handling som påvisar överensstämmelse med kraven, om föraren är skyldig att ha med sig intyget eller handlingen i fråga,

- 2) har en polisman, tullman och gränsbevakningsman samt den som utför besiktningar och deltar som sakkunnig i den tekniska vägkontrollen rätt att ta sig in i fordonet och kontrollera det samt vid behov framföra det; fordonskontrollen får dock inte utsträckas till sådana utrymmen i fordonet som används för boende, om det inte är nödvändigt för att utreda de omständigheter som kontrollen gäller.

Bestämmelser om en polisman, tullmans och gränsbevakningsmans rätt att stanna fordon och om förarens skyldighet att iaktta de påbud som dessa ger finns i 7 kap. i vägtrafiklagen.

167 §

Utförande av tekniska vägkontroller

Tekniska vägkontroller utförs utan förhandsanmälan på vägar som avses i vägtrafiklagen eller på andra platser där fordonet ska uppfylla kraven enligt denna lag eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Fordonskontrollanten kan dock informera om kontrollen på förhand om syftet med informationen är att effektivisera iakttagandet av bestämmelser som gäller fordon. Om en teknisk vägkontroll utförs i närheten av ett besiktningställe, kan det bestämmas att ett fordon ska kontrolleras på besiktningstället.

Tekniska vägkontroller ska utföras objektivt och så att de inte medför fara eller väsentlig olägenhet för den övriga trafiken eller oskäligen förseningar eller annan oskäligen olägenhet för den som kontrolleras.

168 §

Rapport över teknisk vägkontroll

Fordonets förare får en rapport över den tekniska vägkontrollen, om Europeiska unionens lagstiftning eller internationella fördrag som är bindande för Finland kräver det.

Av den rapport över teknisk vägkontroll som ges till föraren av ett nyttofordon ska det framgå åtminstone de omständigheter som avses i bilaga IV till vägkontrolldirektivet.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare föreskrifter om den blankett som används för rapporten.

169 §

Fordonskontrollanter

Tekniska vägkontroller utförs av polisen. Även Tullen och Gränsbevakningsväsendet utför tekniska vägkontroller inom sitt verksamhetsområde.

För de tekniska vägkontrollerna ordnar Transport- och kommunikationsverket sakkunniga inom fordonsteknik till hjälp för fordonskontrollanten genom att med besiktningstälлена avtala om att personer berättigade att utföra besiktningar deltar i kontrollerna i den omfattning som fordonskontrollanten och Transport- och kommunikationsverket avtalar.

Den sakkunniga ska ha ett av besiktningstället utfärdat intyg över rätten att delta som sakkunnig i den tekniska vägkontrollen. Intyget ska på begäran visas upp för föraren av det fordon som kontrolleras.

Bestämmelser om Transport- och kommunikationsverkets rätt att delta i tekniska vägkontroller finns i lagen om fordonsbesiktningens verksamhet.

170 §

Vid teknisk vägkontroll utomlands konstaterade brister hos fordon som registrerats i Finland

Om en utländsk behörig myndighet anmäler allvarliga fel eller brister hos ett fordon som registrerats eller tagits i bruk i Finland och de upptäckts i fordonet vid en teknisk vägkontroll utomlands, kan polisen bestämma att fordonet ska genomgå en i 200 § avsedd kontrollbesiktning i Finland vid äventyr att fordonet inte får användas i trafik om det inte förts till kontrollbesiktning inom den tid som polisen bestämt. Ett sådant med användningsförbud belagt fordon får dock användas i trafik när fordonet förs till besiktning som det särskilt reserverats tid för.

Polisen har trots sekretessbestämmelserna rätt att av Transport- och kommunikationsverket få de uppgifter som avses i 1 mom. och som verket har fått av en utländsk myndig-

het, om uppgifterna är nödvändiga för att mottagaren ska kunna fullfölja de uppgifter eller skyldigheter som föreskrivs i lag eller i Europeiska unionens lagstiftning.

171 §

Utbyte av information och övrigt samarbete i anknytning till tekniska vägkontroller

Polisen, Tullen och Gränsbevakningsväsendet ska utan dröjsmål informera Transport- och kommunikationsverket om allvarliga fel och brister hos nyttofordon som har registrerats eller tagits i bruk i landskapet Åland eller i någon annan EES-stat än Finland.

Transport- och kommunikationsverket, polisen, Tullen, Gränsbevakningsväsendet och de besiktningsställen som utför kontroller ska sinsemellan komma överens om statistikföringen av tekniska vägkontroller och om lämnandet av andra uppgifter om tekniska vägkontroller än de som avses i 1 mom. till Transport- och kommunikationsverket.

Transport- och kommunikationsverket ska meddela den behöriga myndigheten i staten i fråga eller i landskapet Åland de uppgifter som avses i artikel 18.1 i vägkontrolldirektivet. Transport- och kommunikationsverket kan samtidigt begära att den behöriga myndigheten i staten i fråga eller i landskapet Åland vidtar de åtgärder som avses i artikel 18.2 i det direktivet.

Transport- och kommunikationsverket ska lämna de uppgifter som avses i artikel 20 i vägkontrolldirektivet till Europeiska kommissionen.

Trots sekretessbestämmelserna har polisen, Tullen och Gränsbevakningsväsendet rätt att lämna Transport- och kommunikationsverket sådana i denna paragraf avsedda uppgifter som de fått vid tekniska vägkontroller, och Transport- och kommunikationsverket har rätt att lämna den behöriga myndigheten i staten i fråga och Europeiska kommissionen de uppgifterna och övriga i denna paragraf avsedda uppgifter. En förutsättning för utlämnandet av uppgifter är att uppgifterna är nödvändiga för att mottagaren ska kunna fullfölja de uppgifter eller skyldigheter som föreskrivs i lag eller i Europeiska unionens lagstiftning.

172 §

Uppgifter som ska ingå i riskvärderingssystemet

Transport- och kommunikationsverket ska inkludera de uppgifter som avses i artikel 6 i vägkontrolldirektivet i det riskvärderingssystem som införts med stöd av artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/22/EG om minimivillkor för genomförande av rådets förordningar (EEG) nr 3820/85 och (EEG) nr 3821/85 om sociallagstiftning på vägtransportområdet samt om upphävande av rådets direktiv 88/599/EEG. I riskvärderingssystemet ska Transport- och kommunikationsverket dessutom inkludera de uppgifter som erhållits med stöd av artikel 18.1 i vägkontrolldirektivet.

173 §

Kontaktpunkt för fordonsbesiktning och tekniska vägkontroller

Transport- och kommunikationsverket är den kontaktpunkt som avses i artikel 15 i besiktningsdirektivet och i artikel 17 i vägkontrolldirektivet.

Marknadskontroll

174 §

Marknadskontrollmyndighet

I Finland är Transport- och kommunikationsverket den marknadskontrollmyndighet som avses i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, ramförordningen om fordon i kategori L och ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem.

Transport- och kommunikationsverket är också marknadskontrollmyndighet för fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar och utrustning som omfattas av tillämpningsområdet för denna lag. I fråga om CE-märkning är Transport- och kommunikationsverket behörig myndighet endast om det i denna lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av den förutsätts påvisande av överensstämmelse genom CE-märkning i fråga om fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar eller utrustning.

Tullen är tillsynsmyndighet i fråga om övervakning av import från länder utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet till Finland.

Transport- och kommunikationsverket är den marknadskontrollmyndighet som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 när det gäller fordon samt system, komponenter, separata tekniska enheter, delar och utrustning i dessa som omfattas av de rättsakter som anges punkterna 2, 18, 20, 23, 26, 27, 30, 31, 34, 43, 44, 60 och 69 i bilaga I till den förordningen.

175 §

Bestämmelser som ska iakttas vid marknadskontrollen

I fråga om marknadskontrollen av fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar och utrustning ska lagen om marknadskontrollen av vissa produkter (1137/2016) iakttas, med undantag för 26 och 27 § i den lagen, om inte något annat föreskrivs nedan.

176 §

Förbud mot registrering av fordon

Utöver vad som föreskrivs i 18 § i lagen om marknadskontrollen av vissa produkter har marknadskontrollmyndigheten rätt att förbjuda registrering av fordon, om det är fråga om en situation som avses i 1 mom. i den paragrafen. Marknadskontrollmyndigheten kan dessutom meddela ett sådant föreläggande som avses i 2 mom. i den paragrafen.

177 §

Korrigerande åtgärder

Bestämmelser om en ekonomisk aktörs skyldighet att vidta korrigerande åtgärder för att undanröja risker i fråga om fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar eller utrustning som utgör en allvarlig risk eller brister i överensstämmelse finns i artikel 52 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, artiklarna 46 och 48 i ramförordningen om fordon i kategori L och artiklarna 41 och 43 i ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem.

Om den ekonomiska aktören försummar den skyldighet som avses i 1 mom., kan Transport- och kommunikationsverket förelägga den försumlige vite enligt viteslagen.

Skyldighet att reparera fordon och återkallelse

Om ett fordon som har godkänts för användning i trafik i Finland men som inte är ett fordon som omfattas av tillämpningsområdet för ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, ramförordningen om fordon i kategori L eller ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem visar på mer betydande avvikelser från kraven eller medför allvarlig risk, ska den ekonomiska aktören inleda en återkallelse. Den ekonomiska aktören ska underrätta Transport- och kommunikationsverket om alla pågående återkallelser, de fordon som ska repareras och kännetecken för utförd reparation så snart den ekonomiska aktören har inlett en återkallelse för ett sådant fordon. Den ekonomiska aktören ska se till att alla fordon som används i Finland och som omfattas av återkallelsen repareras inom skälig tid. Den ekonomiska aktören ska underrätta Transport- och kommunikationsverket om när återkallelsen har slutförts och alla fordon har reparerats.

Om den ekonomiska aktören inte kan reparera alla fordon som omfattas av den reparationsskyldighet och det förfarande för återkallelse som avses i 1 mom., ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, ramförordningen om fordon i kategori L eller ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem inom skälig tid, ska den ekonomiska aktören meddela Transport- och kommunikationsverket identifieringsnumren på de oreparerade fordonen. Transport- och kommunikationsverket kan förhindra att ett sådant fordon används i trafik och att det godkänns vid besiktning genom att i registret göra en anteckning om ogjord återkallelse, om avställning eller om körförbud eller på något annat sätt. En förutsättning för att förhindra att fordonet används i trafik och att det godkänns vid besiktning är att fordonets ägare eller innehavare har getts en uppmaning att föra fordonet för reparation inom en viss tid vid äventyr att användningen av fordonet och dess godkännande vid besiktning förhindras.

Om den ekonomiska aktören försummar sin underrättelseskyldighet i fråga om en återkallelse enligt 1 eller 2 mom., ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, ramförordningen om fordon i kategori L eller ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem, kan Transport- och kommunikationsverket förelägga den försumlige vite enligt viteslagen.

9 kap.

Installation och reparation av system, komponenter, separata tekniska enheter, delar och utrustning*Tillsynsmyndighet vid installationer och reparationer*

Transport- och kommunikationsverket är tillsynsmyndighet vid installation och reparation av system, komponenter, separata tekniska enheter, delar och utrustning enligt 180 §.

Installations- och reparationstillstånd

Av tillsynsmyndigheten ska utverkas tillstånd att installera och reparera följande system, komponenter, separata tekniska enheter, delar och utrustning:

- 1) taxametrar,
- 2) mekaniska, digitala och smarta färdskrivare,
- 3) hastighetsbegränsare som ska installeras i fordon.

Dessutom ska tillstånd för reparation av tryckluftsbrömsystem för fordon i kategorierna M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ och O₄ utverkas av tillsynsmyndigheten. På reparationstillstånd tillämpas vad som i detta kapitel föreskrivs om installations- och reparationstillstånd.

I tillståndet ska anges omfattningen av de installations- och reparationsarbeten som tillståndet berättigar till.

Tillstånd krävs inte för sådana mindre installations- och reparationsarbeten i fråga om system, komponenter, separata tekniska enheter, delar och utrustning enligt 1 mom. som inte påverkar precisionen och säkerheten när det gäller systemens, komponenternas, de separata tekniska enheternas, delarnas och utrustningens funktion. Tillstånd krävs inte heller för sådana mindre reparationer av de brömsystem som avses i 2 mom. som inte påverkar precisionen eller säkerheten när det gäller deras funktion.

Närmare bestämmelser om installations- och reparationsarbeten som får utföras utan tillstånd och om de reparationer som tillståndet berättigar till utfärdas genom förordning av statsrådet.

181 §

Villkor för beviljande av installations- och reparationstillstånd

Installations- och reparationstillstånd för system, komponenter, separata tekniska enheter, delar och utrustning ska beviljas sökande som

- 1) har införts i företags- och organisationsdatasystemet,
- 2) förfogar över arbetslokaler som behövs för installations- och reparationsverksamheten,
- 3) har tillgång till tillräckligt yrkeskunnig personal för installations- och reparationsverksamheten,
- 4) förfogar över sådan utrustning som krävs för verksamheten,
- 5) har tillgång till aktuella installations-, service-, reparations- och justeringsanvisningar som motsvarar verksamhetens omfattning.

Reparationsarbetena kan kategoriseras utifrån hur krävande de är, och olika krav kan ställas på de olika kategorierna. Installatörerna och reparatörerna ska bokföra de installationer och reparationer de utfört.

Tillstånd att installera och reparera taxametrar får inte beviljas sökande för vars verksamhet en taxibilist eller en taxibilistorganisation svarar via ägandeförhållande eller på annat sätt.

Tillstånd att installera och reparera digitala och smarta färdskrivare får inte beviljas, om sökanden utför transporter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 165/2014 om färdskrivare vid vägtransporter, om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3821/85 om färdskrivare vid vägtransporter och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet.

Närmare bestämmelser om de arbetslokaler, den utrustning, den yrkeskunskap och de anvisningar som avses i 1 mom. samt om hur uppgifter om utförda installations- och reparationsarbeten ska bokföras får utfärdas genom förordning av statsrådet.

182 §

Brömssystemsarbeten till vilka tillståndet berättigar

För reparation av de tryckluftsbröms- och elbrömsystem för fordon i kategorierna M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ och O₄ som avses i 180 § 2 mom. beviljas

- 1) A-tillstånd som ger tillståndshavaren rätt att utföra alla slag av reparations-, service-, justerings- och ändringsingrepp i brömsystem och dess regleranordningar samt att bromsanpassa fordonskombinationer,

2) B-tillstånd som ger tillståndshavaren rätt att utföra reparations-, service- och justeringsingrepp i bromssystem, dock inte att utföra anpassnings- och ändringsarbeten i bromsar eller service och reparation i anslutning till regleranordningar i låsningsfria bromssystem eller elbromssystem; innehavare av B-tillstånd har dock rätt att byta en bromskraftregulator som känner lasten och justera den i enlighet med de riktvärden som fordonets tillverkare har gett.

B-tillstånd berättigar tillståndshavare som bedriver tillståndspliktig persontrafik och som har beviljats reparationstillstånd för bromssystem före den 1 september 1992 och som i sitt bruk har anordningar som lämpar sig för testning av låsningsfria bromssystem att byta komponenter i låsningsfria bromssystem som hör till den egna fordonsparken.

183 §

Arbeten på färdskrivare till vilka tillståndet berättigar

För installation och reparation av sådana färdskrivare som avses i 180 § 1 mom. 2 punkten beviljas

1) A-tillstånd som ger tillståndshavaren rätt att installera och kontrollera färdskrivare och dess inkoppling samt att utföra plombering i enlighet med föreskrifterna, liksom även att utföra justering och reparation av i tillståndet särskilt nämnda färdskrivarmärken samt plombering av höljena till dessa färdskrivare,

2) B-tillstånd som ger tillståndshavaren rätt att utföra i 1 punkten nämnda uppgifter, dock inte tillstånd att reparera eller justera färdskrivare eller i anslutning till denna åtgärd plombera hölje; B-tillståndet gäller alla färdskrivare av godkänd modell; B-tillståndet berättigar dock till att i enlighet med tillverkarens anvisningar ändra kilometertalen i den färdskrivare som ska installeras samt endast i anslutning till denna åtgärd plombera höljet,

3) Da-tillstånd som ger innehavaren av tillståndet rätt att reparera de digitala färdskrivare vilkas märke och modell nämns i tillståndet; oavsett märket och modellen på den digitala färdskrivaren har tillståndshavaren rätt att utföra installation, kontroll och översyn av anordningen och att plombera anordningen på det sätt som bestämmelserna kräver samt att kopiera data som har lagrats i den digitala färdskrivaren eller att utfärda intyg över att kopiering inte är möjlig,

4) Db-tillstånd som ger tillståndshavaren rätt att utföra installation, kontroll och översyn av digitala färdskrivare och att plombera den digitala färdskrivaren samt att kopiera data som har lagrats i den digitala färdskrivaren eller att utfärda intyg över att kopiering inte är möjlig.

184 §

Arbeten på hastighetsbegränsare till vilka tillståndet berättigar

Om installation, reparation eller justering av hastighetsbegränsare förutsätter att färdskrivarens plombering bryts, får innehavaren av ett tillstånd innefattande rätt till installation, reparation och justering av hastighetsbegränsare utföra ny plombering av färdskrivaren, om tillståndshavaren har plomberingsrätt.

185 §

Begränsningar i fråga om installations- och reparationsarbeten

Innehavare av installations- och reparationstillstånd får inte utföra installations-, kalibrerings- eller reparationsarbeten som gäller taxametrar, färdskrivare eller hastighetsbegränsare i sådana fordon som de äger eller innehar.

Förbudet enligt 1 mom. gäller inte sådana fordon som ägs av företag som bedriver fordonshandel eller fordonsimportörer och som utrustas för försäljning eller för en enskild

kund. Förbudet gäller inte heller dem som bedriver buss- eller lastbilstrafik när de installerar mekaniska färdskrivare och plomberar dem i fordon som de innehar.

186 §

Tillsyn över installations- och reparationsarbeten

För utförande av kontroll har tillsynsmyndigheten och sakkunniga som befullmäktigats av tillsynsmyndigheten rätt att få tillträde till de platser där de som installerar eller reparerar system, komponenter, separata tekniska enheter, delar och utrustning enligt 180 § utför installationerna och reparationerna. Kontroll och inspektion får dock inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur. Vid tillsynen tillämpas 39 § i förvaltningslagen.

Den av tillsynsmyndigheten befullmäktigade sakkunniga ska ha en för uppgiften lämplig examen, åtminstone yrkeshögskoleexamen i teknik eller examen på teknikernivå samt erfarenhet av det område som övervakas.

Den som utför kontrollen ska utan dröjsmål och trots sekretessbestämmelserna underätta tillsynsmyndigheten om utförda kontroller och de brister och försummelser som upptäckts. En förutsättning är att utlämnandet av uppgifter är nödvändigt för att tillsynsmyndigheten ska kunna sköta sina lagstadgade uppgifter eller skyldigheter.

Tillsynsmyndigheten och av tillsynsmyndigheten befullmäktigade sakkunniga har rätt att trots sekretessbestämmelserna av innehavaren av installations- och reparationstillstånd få de uppgifter som är nödvändiga för tillsynen.

Tillsynsmyndigheten har rätt att få handräckning av polisen för utförande av den tillsyn som avses i denna paragraf. På handräckningen tillämpas 9 kap. 1 § i polislagen.

187 §

Åtgärder med anledning av observerade brister i verksamheten

Tillsynsmyndigheten ska ge en innehavare av installations- och reparationstillstånd en varning, om innehavaren av installations- och reparationstillstånd inte längre uppfyller villkoren för tillståndet. Om grunden för meddelande av varning är sådan att den kan rättas till, ska tillsynsmyndigheten innan en varning meddelas ge innehavaren av installations- och reparationstillstånd möjlighet att inom en skälig tid avhjälpa bristen eller försummelsen.

Tillsynsmyndigheten kan meddela innehavaren av installations- och reparationstillstånd en varning, om det finns grundad anledning att misstänka att installations- eller reparationsarbeten inte har utförts på behörigt sätt.

Tillsynsmyndigheten kan återkalla ett installations- och reparationstillstånd, om innehavaren av installations- och reparationstillstånd trots en varning inte längre uppfyller villkoren för tillståndet eller inte utför installations- och reparationsarbeten på behörigt sätt. Ett återkallande av installations- och reparationstillstånd meddelas för viss tid som avvägs enligt hur allvarliga bristerna, förseelserna eller försummelserna i verksamheten är.

Tillsynsmyndigheten kan återkalla installations- och reparationstillståndet helt och hållet, om den brist som gäller villkoren för tillstånd inte har avhjälpits inom en tidsfrist enligt 3 mom. eller om bristen, förseelsen eller försummelsen i verksamheten är allvarlig eller väsentlig och en lindrigare påföljd inte kan anses vara tillräcklig.

188 §

Temporära åtgärder på grund av brister i installations- och reparationsverksamheten

Om det är uppenbart att det i verksamheten hos en innehavare av installations- och reparationstillstånd förekommer sådana allvarliga eller väsentliga brister, förseelser eller försummelser som kan leda till att tillståndet återkallas helt och hållet, får tillsynsmyndigheten temporärt förbjuda bedrivandet av installations- och reparationsverksamhet. Ett

temporärt förbud gäller tills ärendet om återkallande av installations- och reparationstillstånd har avgjorts slutligt med stöd av 187 §. Ärendet ska avgöras utan obefogat dröjsmål.

10 kap.

Påföljder

189 §

Påföljdsavgift som påförs ekonomiska aktörer

En ekonomisk aktör kan åläggas att betala en påföljdsavgift, om aktören uppsåtligen el-
ler av oaktsamhet

1) lämnar falska uppgifter under de godkännandeförfaranden som avses i 43 eller 78 §, artikel 22, 41, 42, 44 eller 45 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, artikel 25 eller 42 i ramförordningen om fordon i kategori L eller artikel 20 eller 37 i ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem,

2) lämnar falska uppgifter i samband med det förfarande för återkallelse som avses i 178 §, artikel 52 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, artikel 52 i ramförordningen om fordon i kategori L eller artikel 47 i ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem,

3) bryter mot skyldigheten enligt artikel 13, 16 eller 18 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, artikel 9, 12 eller 14 i ramförordningen om fordon i kategori L eller artikel 8, 11 eller 13 i ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem att säkerställa att de fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter som tillhandahålls på marknaden överensstämmer med nämnda förordningar och är försedda med det typgodkännandemärke som krävs,

4) försummar den skyldighet att ge tillgång till information om reparation och underhåll som föreskrivs i artikel 61 eller 62 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, artikel 57 eller 58 i ramförordningen om fordon i kategori L och artikel 53 eller 54 i ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem,

5) bryter mot det förbud att använda anordningar som begränsar funktionen av utsläppsbegränsande system eller det förbud att ändra utsläppsbegränsande system i strid med bestämmelserna om överensstämmelse med kraven som föreskrivs i

a) artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon,

b) artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 om typgodkännande av motorfordon och motorer vad gäller utsläpp från tunga fordon (Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon samt om ändring av förordning (EG) nr 715/2007 och direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiven 80/1269/EEG, 2005/55/EG och 2005/78/EG,

c) artikel 3 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 134/2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 vad gäller krav på miljöprestanda och framdrivningsenheters prestanda och om ändring av bilaga V till förordningen,

d) artikel 3 i eller bilaga I till kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/985 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013 vad gäller krav på miljöprestanda och framdrivningsenheters prestanda för jordbruks- och skogsbruksfordon och motorer till sådana fordon samt om upphävande av kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/96, eller

e) artikel 8, 11, 13, 15 eller 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628 om krav för utsläppsgränser vad gäller gas- och partikelformiga föroreningar

samt typgodkännande av förbränningsmotorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, om ändring av förordningarna (EU) nr 1024/2012 och (EU) nr 167/2013 samt om ändring och upphävande av direktiv 97/68/EG,

6) ändrar ett fordon, ett system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del eller utrustning så att fordonet, systemet, komponenten, den separata tekniska enheten, delen eller utrustningen inte längre uppfyller kraven för deras angivna användningsändamål eller de krav som följer av rimligen förutsebara användningsförhållanden,

7) bryter mot det förbud mot tillverkning, import, saluföring, försäljning eller annan överlåtelse som föreskrivs i 6 § 1 eller 2 mom.,

8) underlåter att fullgöra den skyldighet som föreskrivs i artikel 55 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, artikel 50 i ramförordningen om fordon i kategori L och artikel 45 i ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem att skaffa tillstånd för att på marknaden släppa ut delar eller utrustning som kan utgöra en allvarlig risk för nödvändiga systems korrekta funktion,

9) försummar sin anmälningsskyldighet enligt 66 § 2 mom. i fråga om bristande överensstämmelse hos en typ,

10) försummar sin anmälningsskyldighet enligt artikel 33 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, artikel 34 i ramförordningen om fordon i kategori L eller artikel 29 i ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem i fråga om ändringar i informationsmaterialet,

11) försummar sin anmälningsskyldighet enligt 67 § 4 mom. i fråga om ändringar i ett avtal om tillsyn över produktionens överensstämmelse med kraven,

12) försummar den skyldighet som föreskrivs i artikel 14 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, artikel 10 i ramförordningen om fordon i kategori L eller artikel 9 i ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem att underrätta godkännandemyndigheten eller marknadskontrollmyndigheten om bristande överensstämmelse eller en allvarlig risk,

13) ger en utsedd teknisk tjänst, en godkänd sakkunnig eller en beviljare av enskilt godkännande information som till sin juridiska betydelse är inkorrekt vid kontroller, mätningar eller tester som utförs för förfarandet för godkännande av eller för ett förfarande för att från marknaden dra bort fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar eller utrustning, eller vid tester eller bedömningar som utförs för tillsyn över produktionens överensstämmelse med kraven,

14) bryter mot ett förbud mot registrering som meddelats med stöd av 176 § eller mot ett förbud mot registrering, försäljning eller ibruktagande som meddelats med stöd av artikel 52 eller 55 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, artikel 46, 48 eller 50 i ramförordningen om fordon i kategori L eller artikel 41, 43 eller 45 i ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem, eller

15) försummar den skyldighet att ge en beskrivning som föreskrivs i 204 §.

190 §

Påföljdsavgift som påförs utsedda tekniska tjänster

En utsedd teknisk tjänst kan åläggas att betala en påföljdsavgift, om den uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) lämnar falska uppgifter under de godkännandeförfaranden som avses i 43 eller 78 §, artikel 22, 41, 42, 44 eller 45 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, artikel 25 eller 42 i ramförordningen om fordon i kategori L eller artikel 20 eller 37 i ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem,

2) lämnar falska uppgifter i samband med det förfarande för återkallelse som avses i 178 §, artikel 52 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, artikel 52 i ramför-

ordningen om fordon i kategori L eller artikel 47 i ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem,

3) försummar informationsskyldigheten enligt artikel 81.1 a och b i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, artikel 71.1 a och b i ramförordningen om fordon i kategori L eller artikel 67.1 a och b i ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem, eller

4) försummar den skyldighet som föreskrivs för den i artikel 80.3 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem, artikel 70.3 i ramförordningen om fordon i kategori L och artikel 66.3 i ramförordningen om traktorer och släpfordon till dem.

191 §

Påföljdsavgift som påförs godkända sakkunniga

En godkänd sakkunnig kan åläggas att betala en påföljdsavgift, om den uppsåtliga eller av oaktsamhet

1) lämnar falska uppgifter under godkännandeförfaranden enligt 43 eller 78 § eller under besiktningsförfaranden enligt 6 kap., eller

2) försummar skyldigheten enligt 71 §.

192 §

Påföljdsavgift för installations- och reparationsarbeten

Den som uppsåtliga eller av oaktsamhet utför installations- och reparationsarbeten enligt 180 § utan ett i den paragrafen avsett tillstånd eller i strid med den begränsning som föreskrivs i 185 § kan åläggas att betala en påföljdsavgift.

193 §

Påförande av påföljdsavgift och avgiftens storlek

Transport- och kommunikationsverket påför den påföljdsavgift som avses i 189–192 §. Om påföljdsavgift påförs en juridisk person, får påföljdsavgiften uppgå till högst 30 000 euro, men dock till högst 1 procent av den juridiska personens omsättning under den föregående räkenskapsperioden. Om påföljdsavgift påförs en fysisk person, får påföljdsavgiften uppgå till högst 3 000 euro, men dock till högst 1 procent av dennes inkomster enligt den senast verkställda beskattningen. Påföljdsavgiften ska betalas till staten.

Vid bedömningen av påföljdsavgiftens storlek ska hänsyn tas till förfarandets art, omfattning, skadlighet, varaktighet och om förfarandet upprepats samt gärningsmannens ekonomiska ställning. Påföljdsavgift ska inte påföras om förfarandet ska anses vara ringa eller om det med tanke på förfarandets art, hur ofta förfarandet upprepats, förfarandets planmässighet och andra omständigheter är oskäligt att påföra avgift. I sådana fall kan gärningsmannen ges en anmärkning, om det finns anledning till det.

Påföljdsavgift får inte påföras den som misstänks för samma gärning i en förundersökning, en åtalsprövning eller ett brottmål som behandlas i domstol eller den som för samma gärning har meddelats en lagakraftvunnen dom. Den som påförts en påföljdsavgift får inte i domstol dömas till straff för samma gärning.

Påföljdsavgift får inte påföras, om det har förflutit mer än fem år sedan gärningen begicks. Bestämmelser om verkställighet av påföljdsavgifter finns i lagen om verkställighet av böter (672/2002). En påföljdsavgift preskriberas fem år från det att ett lagakraftvunnet avgörande meddelades.

Fordonsförseelse

Den som i egenskap av ansvarig för fordonets skick, registrering eller besiktning enligt 12 § uppsåtligt eller av oaktsamhet

- 1) underlåter att fullgöra den reparationsskyldighet som föreskrivs i 158 §,
 - 2) bryter mot användningsförbud eller körförbud enligt 4, 151, 157, 158, 170 eller 198 § i fråga om fordon eller mot användningsförbud eller körförbud enligt 5 § i fråga om fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter, delar eller utrustning,
 - 3) underlåter att fullgöra den besiktningsskyldighet som föreskrivs i 143 eller 146 §,
 - 4) bryter mot kravet enligt 99–101 § om användning, fastsättning eller skötsel av registreringstecken eller registreringsskyltar,
 - 5) bryter mot kravet enligt 105 § om användning av nationalitetsbeteckning,
 - 6) använder i 116 § avsedda provnummerintyg eller i den paragrafen avsedda provnummerskyltar i strid med den paragrafen,
 - 7) använder ett i 117 § avsett förflyttningstillstånd i strid med den paragrafen,
 - 8) använder i 118 § avsedda förflyttningmärken i strid med den paragrafen,
 - 9) försummar skyldigheten enligt 119 § att medföra provnummerintyg eller förflyttningstillstånd i fordonet under körning,
 - 10) bryter mot skyldigheten enligt 166 § 2 mom. 1 punkten att visa upp ett intyg eller en handling som avses i den punkten för en person som avses i den punkten,
 - 11) vägrar att ge i 166 § 2 mom. 2 punkten avsedda personer tillträde till fordonet eller hindrar i den punkten avsedda personer att framföra fordonet för utförande av en kontroll enligt den paragrafen,
 - 12) bryter mot förbudet enligt 30 § 5 mom. att på andra fordon använda den färgsättning och de emblem som polisfordon och Gränsbevakningsväsendets fordon använder,
 - 13) bryter mot de förbud att manipulera system där förbrukningsbart reagens används eller att köra fordon utan förbrukningsbart reagens som föreskrivs i artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 om typgodkännande av motorfordon och motorer vad gäller utsläpp från tunga fordon (Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon samt om ändring av förordning (EG) nr 715/2007 och direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiven 80/1269/EEG, 2005/55/EG och 2005/78/EG, eller
 - 14) försummar den i 12 § 2 mom. avsedda skyldigheten att hålla ett fordon trafikdugligt eller att sörja för att ett fordon som överlämnas till en arbetstagare för framförande är trafikdugligt,
- ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *fordonsförseelse* dömas till böter.

Vid en fordonsförseelse ska eftergift ske i fråga om anmälan, förundersökning, åtal och straff, om sådan tilläggsskatt som avses i 47 a § i fordonsskattelagen (1281/2003) kan påföras för samma gärning. Myndigheten ska då göra en anmälan om användningen av fordonet till Transport- och kommunikationsverket.

Avgift för trafikförseelse som påförs vid fordonsförseelse

En förare kan påföras en avgift för trafikförseelse på 40 euro, om han eller hon uppsåtligt eller av oaktsamhet bryter mot skyldigheten enligt 96 § 5 mom. att medföra handlingar vid framförande av ett motordrivet fordon.

En förare, ägare eller varaktig innehavare av ett fordon kan påföras en avgift för trafikförseelse på 70 euro, om denne uppsåtligt eller av oaktsamhet bryter mot bestämmelserna om motordrivna fordons eller släpfordons konstruktion, utrustning eller skick i 3 §, 7 §

1 mom. eller 12 § 1 mom. En mopedist eller en ägare eller varaktig innehavare av en moped kan påföras en avgift för trafikförseelse på 40 euro för en förseelse som avses i detta moment.

En förare kan påföras en avgift för trafikförseelse på 70 euro, om han eller hon uppsåtligt eller av oaktsamhet använder ett obesiktat, oregistrerat eller avställt fordon i strid med 11 § eller 200 § 1 mom.

För en uppsåtligt eller av oaktsamhet begången underlåtelse att enligt 83 § 1 och 2 mom. göra en anmälan av ett fordons sådana registeruppgifter som gäller något annat än användning av fordonet i trafik kan fordonets ägare eller innehavare påföras en avgift för trafikförseelse på 70 euro.

Bestämmelser om påförande, delgivning och verkställighet av en avgift för trafikförseelse finns i vägtrafiklagen.

Avgift för trafikförseelse påförs inte för fordonsförseelse, om sådan tilläggsskatt som avses i 47 a § i fordonsskattelagen kan påföras för samma gärning. Myndigheten ska då göra en anmälan om användningen av fordonet till Transport- och kommunikationsverket.

196 §

Hänvisningar till strafflagen

Bestämmelser om straff för äventyrande av trafiksäkerheten finns i 23 kap. 1 § i strafflagen (39/1889).

Bestämmelser om straff för ingivande av osant intyg till en myndighet finns i 16 kap. 8 § i strafflagen.

197 §

Åtgärdseftergift

Om en förseelse enligt 194 § med hänsyn till omständigheterna är ringa, behöver åtal för förseelsen inte väckas och straff inte dömas ut.

När en förseelse uppenbart är sådan som anges i 1 mom., kan en polisman, tullman eller gränsbevakningsman utan att vidta andra åtgärder ge den som misstänks för förseelsen en anmärkning.

11 kap.

Särskilda bestämmelser

198 §

Föreläggande om körförbud

En polisman, tullman eller gränsbevakningsman kan förhindra att ett fordon används på väg eller på andra platser och meddela fordonet körförbud genom att avlägsna registreringsskyltarna och omhändertar förflyttningsmärkena, intyget över registrering, provnummerintyget, förflyttningsstillståndet eller med andra behövliga metoder, om

1) det vid en teknisk vägkontroll eller annars konstateras att fordonet till sin konstruktion eller utrustning eller till sitt skick inte uppfyller de krav som föreskrivs i denna lag eller med stöd av den,

2) fordonet är belagt med användningsförbud,

3) fordonet har använts i strid med bestämmelserna eller föreskrifterna om registrering eller om temporär eller tillfällig användning av ett oregistrerat fordon i trafik.

En polisman, tullman eller gränsbevakningsman får ändå meddela skriftligt tillstånd att köra fordonet till en bestämmelseort, för reparation eller besiktning. Om en brist i fordonet

inte medför omedelbar fara för trafiksäkerheten eller betydande olägenhet för miljön, kan en polisman, tullman eller gränsbevakningsman utan att förhindra att fordonet används förelägga en tid inom vilken bristen ska avhjälpas.

Transport- och kommunikationsverket får meddela körförbud för ett fordon, om fordons konstruktion har ändrats i strid med det som föreskrivs i 7 § eller i föreskrifter som meddelats med stöd av den paragrafen.

199 §

Förhindrande av användning av fordon som är obesiktade eller inte är i skick

En polisman, tullman eller gränsbevakningsman som i enlighet med 198 § har förhindrat att ett fordon som är bristfälligt till sin konstruktion, sin utrustning eller sitt skick eller som inte har besiktats används i trafik och har belagt fordonet med körförbud ska göra en anteckning om körförbudet i besiktning- eller registreringsintyget eller i registret. Ett registreringsintyg eller registreringsskyltar som har omhändertagits av en myndighet ska lämnas till det besiktningssälle som fordonets ägare eller innehavare har uppgett. Besiktningssället ska utan dröjsmål anteckna körförbudet i registret eller anmäla det till Transport- och kommunikationsverket. Efter godkänd besiktning ska registreringsintyget och registreringsskyltarna lämnas ut till fordonets ägare eller innehavare, om det inte finns andra i 198 § avsedda grunder för att registreringsintyget och registreringsskyltarna har omhändertagits eller kan omhändertas.

Uppgift om att körförbudet upphört ska utan dröjsmål införas i registret eller meddelas till Transport- och kommunikationsverket.

Om användningen av ett fordon har förhindrats på det sätt som avses i 1 mom., kan en polisman, tullman eller gränsbevakningsman utfärda ett intyg om tillstånd att köra fordonet för förvaring eller för reparation till närmaste ställe där fordonet kan repareras på ett ändamålsenligt sätt och därefter till en besiktning som det särskilt reserverats tid för. I intyget ska det nämnas vart och hur fordonet får köras samt för hur lång tid intyget är i kraft.

Om inte ett registreringsintyg eller registreringsskyltar som en myndighet har omhändertagit på det sätt som avses i 1 mom. avhämtas hos besiktningssället inom tre månader från omhändertagandet, ska registreringsintyget och registreringsskyltarna förstöras.

200 §

Föreläggande om kontrollbesiktning

Om en polisman, tullman eller gränsbevakningsman anser att de fel eller brister som upptäckts hos ett fordon kan medföra en sådan olägenhet för miljön eller en sådan säkerhetsrisk att det är motiverat att utföra en grundligare kontroll än kontroll på väg, kan han eller hon bestämma att fordonet ska kontrollbesiktas. Transport- och kommunikationsverket ersätter besiktningssället för de skäliga kostnaderna för en sådan kontrollbesiktning, om det vid besiktning eller teknisk vägkontroll konstateras att fordonet inte har några fel eller brister. En polisman, tullman eller gränsbevakningsman kan också bestämma att fordonet ska kontrollbesiktas om en tidigare given uppmaning att reparera fordonet inte har följts. Ett fordon som inte inom den tid som en polisman, tullman eller gränsbevakningsman bestämt har förts till kontrollbesiktning får inte användas i trafik förrän det har godkänts vid en kontrollbesiktning. På kontrollbesiktning tillämpas 152, 154–160 och 162 §. Om en polisman, tullman eller gränsbevakningsman på grund av fordonsskada eller av andra särskilda skäl anser att det behövs en utförligare kontroll, kan han eller hon bestämma att kontrollbesiktningen ska utvidgas till en besiktning som motsvarar en registreringsbesiktning. Kontrollbesiktning kan också föreläggas i fråga om fordon som registrerats eller tagits i bruk i landskapet Åland eller utomlands.

Ett fordon får trots 1 mom. användas i trafik när fordonet förs till besiktning som det särskilt reserverats tid för.

En polisman, tullman eller gränsbevakningsman kan bestämma vilka kontrollområden som ska kontrolleras vid kontrollbesiktningen. Den som har meddelat föreläggandet om kontrollbesiktning ska göra en anteckning om detta i besiktnings- eller registreringsintyget eller föra in en uppgift om det i registret. I fråga om kontrollbesiktning ska besiktningsstället i registret föra in de uppgifter som gäller körförbud för fordonet och vägmätarens ställning vid tidpunkten för besiktningen.

I samband med en kontrollbesiktning som utvidgas till en registreringsbesiktning ska fordonets skick kontrolleras.

Fordonet ska underkännas vid kontrollbesiktningen om fordonet inte på ett tillförlitligt sätt kan identifieras.

Kontrollbesiktningen ersätter inte den periodiska besiktningen. Om det utförs en periodisk besiktning av ett fordon som ska kontrollbesiktas, ersätter godkännandet av fordonet vid den periodiska besiktningen kontrollbesiktningen.

201 §

Tillsyn över fordons skick och trafikduglighet

Tillsynen över fordons skick och trafikduglighet enligt denna lag utövas av polisen och, inom det i 20 § i gränsbevakningslagen (578/2005) angivna verksamhetsområdet, av Gränsbevakningsväsendet. Även Tullen övervakar fordons skick och trafikduglighet inom sitt eget verksamhetsområde.

202 §

Gränsvärden för mått och massa som tillämpas vid godkännande av bilar och tillhörande släpvagnar

En bil och tillhörande släpvagn på vilka tillämpas Europaparlamentets och rådets direktiv 97/27/EG om massa och dimensioner för vissa kategorier av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon och om ändring av direktiv 70/156/EEG kan enligt artikel 7 i direktivet godkännas för användning i trafik enligt de mått som föreskrivs i 125 och 126 § i vägtrafiklagen samt i bilaga 7.1 och 7.2 till den lagen. En bil och tillhörande släpvagn på vilka tillämpas kommissionens förordning (EU) nr 1230/2012 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 661/2009 avseende krav för typgodkännande av vikter och mått för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon och om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG kan enligt artikel 6 i förordningen godkännas för användning i trafik enligt de mått som föreskrivs i 125 och 126 § i vägtrafiklagen samt i bilaga 7.1 och 7.2 till den lagen.

203 §

Fordonstillverkarens anvisningar samt tekniska uppgifter som behövs vid besiktning av fordon

Fordonstillverkaren, tillverkarens representant och importören ska lämna Transport- och kommunikationsverket sådana särskilda anvisningar av tillverkaren som Transport- och kommunikationsverket förutsätter och som behövs vid besiktning eller teknisk vägkontroll av fordon.

Fordonstillverkaren eller tillverkarens representant ska också lämna de tekniska uppgifter som behövs vid besiktning av fordon till Transport- och kommunikationsverket.

Om fordonstillverkaren, tillverkarens representant eller importören försummar sin skyldighet enligt 1 eller 2 mom., kan Transport- och kommunikationsverket förelägga den försumlige vite enligt viteslagen.

204 §

Beskrivning

Om användningen eller installationen av andra än typgodkända fordon, system, komponenter, separata tekniska enheter eller delar eller annan än typgodkänd utrustning avsevärt påverkar trafiksäkerheten eller miljön och användningen eller installationen inte är uppenbar utan anvisningar, ska överlåtaren se till att fordonet, systemet, komponenten, den separata tekniska enheten, delen och utrustningen då de säljs eller annars överläts som nya, åtföljs av en finsk- och svenskspråkig beskrivning av korrekt användning och installation av fordonet, systemet, komponenten, den separata tekniska enheten, delen och utrustningen, av installation av ett system, en komponent, en separat teknisk enhet, en del och utrustning avsedd att installeras i ett fordon samt av övriga behövliga omständigheter.

Beskrivningen kan bifogas separat eller fästas, stämplas eller märkas ut på annat sätt på fordonet, systemet, komponenten, den separata tekniska enheten, delen eller utrustningen eller på förpackningen till dessa, på fakturan eller någon annan expedition som ges till köparen. I beskrivningen ska vid behov anges i vilket slags fordon eller i vilken årsmodell det system, den komponent, den separata tekniska enhet, den del eller den utrustning som säljs eller annars överläts avses bli installerad.

205 §

Bedömning av hur typgodkännandet och marknadskontrollen fungerar

Transport- och kommunikationsverket ska se över och bedöma sin typgodkännande- och marknadskontrollverksamhet. Resultaten av bedömningen och en sammanfattning av resultaten ska överlämnas till Kommunikationsministeriet minst vart fjärde år.

Kommunikationsministeriet ska bedöma hur typgodkännande- och marknadskontrollverksamheten vid Transport- och kommunikationsverket fungerar. Kommunikationsministeriet ska till Europeiska kommissionen och det forum för informationsutbyte om genomförande som avses i artikel 11 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem lämna in resultaten av hur typgodkännande- och marknadskontrollverksamheten fungerar. Kommunikationsministeriet ska publicera en sammanfattning av resultaten av bedömningarna på sin webbplats.

Transport- och kommunikationsverket ska rapportera till Europeiska kommissionen och forumet för informationsutbyte om genomförande om hur verket har beaktat forumets rekommendationer enligt artikel 11.5 i ramförordningen om bilar och släpfordon till dem.

206 §

Ändringssökande

I beslut som fattats med stöd av denna lag får omprövning begäras. Omprövning av beslut om godkännande av fordon och beslut om besiktning som har fattats av ett besiktningsställe får begäras hos Transport- och kommunikationsverket. Bestämmelser om begäran om omprövning finns i förvaltningslagen. Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

Andra beslut som fattats med stöd av denna lag än beslut om påföljdsavgift enligt 189–192 § ska iakttas trots ändringssökande, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

82/2021

12 kap.

Ikraftträdande

207 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2021.

Genom denna lag upphävs

- 1) fordonslagen (1090/2002), nedan *den upphävda lagen*, med undantag av 25 § 2 mom. och 27 a § 1 mom. 8 punkten, som gäller till och med den 1 september 2021,
- 2) statsrådets förordning om tillsyn över trafikdugligheten hos fordon (1455/2019).

Om det någon annanstans i lagstiftningen hänvisas till den upphävda lagen, ska denna lag tillämpas i stället för den.

208 §

Övergångsbestämmelser

Tillstånd som beviljats, beslut som meddelats och avtal som ingåtts med stöd av den upphävda lagen förblir i kraft.

Den sista besiktningssdagen för den periodiska besiktning som följer efter ikraftträdandet av denna lag bestäms i fråga om fordon som tagits i bruk före lagens ikraftträdande enligt de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, varefter bestämmelserna i denna lag iakttas.

Behandlingen av ärenden som är anhängiga vid ikraftträdandet av denna lag slutförs med iakttagande av de bestämmelser och föreskrifter som gällde vid ikraftträdandet.

De förordningar som utfärdats och föreskrifter som meddelats med stöd av den upphävda lagen förblir, med undantag för de förordningar som nämns i 207 § 2 mom., i kraft tills något annat föreskrivs eller bestäms i fråga om dem.

Bestämmelserna i 13 § 7 mom. tillämpas på nya fordon i kategori M som har släppts ut på marknaden den 1 mars 2021 eller därefter.

Helsingfors den 15 januari 2021

Republikens President

Sauli Niinistö

Kommunikationsminister Timo Harakka